

Официален вестник

на Европейския съюз

C 113

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
18 април 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
I	<i>Резолюции, препоръки и становища</i>	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Комитет на регионите	
	94-та пленарна сесия от 15 и 16 февруари 2012 г.	
2012/C 113/01	Резолюция на Комитета на регионите до пролетния Европейски съвет през 2012 г. относно проекта за договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз	1
2012/C 113/02	Резолюция на Комитета на регионите относно „Положението на информационните центрове „Eurore direct“ (Европа директно)“	5
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	94-та пленарна сесия от 15 и 16 февруари 2012 г.	
2012/C 113/03	Становище на Комитета на регионите относно „Обща система на данък върху финансовите сделки“ ...	7
2012/C 113/04	Становище на Комитета на регионите относно „Нова европейска програма за интеграцията“	11

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2012/C 113/05	Становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на инициативата „Европейска столица на културата“	17
2012/C 113/06	Становище на Комитета на регионите относно „Преразглеждане на регламента за ЕГТС“	22
2012/C 113/07	Становище на Комитета на регионите относно „Бедността сред децата“	34
2012/C 113/08	Становище на Комитета на регионите „Директива относно шума в околната среда: пътят напред“	40
2012/C 113/09	Становище на Комитета на регионите относно „Модернизиране на висшето образование“	45
2012/C 113/10	Становище на Комитета на регионите относно „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“	52
2012/C 113/11	Становище на Комитета на регионите относно „Законодателен пакет за правата на жертвите“	56
2012/C 113/12	Становище на Комитета на регионите „Изграждане на европейска култура за многостепенно управление: проследяване на Бялата книга на Комитета на регионите“	62

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

94-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 15 И 16 ФЕВРУАРИ 2012 Г.

Резолюция на Комитета на регионите до пролетния Европейски съвет през 2012 г. относно проекта за договор за стабилност, координация и управление в икономическия и паричен съюз⁽¹⁾

(2012/C 113/01)

Внесена от политическите групи на ЕНП, ПЕС, АЛДЕ и ЕА

В светлината на заключенията на Европейския съвет от 30 януари 2012 г., Комитетът на регионите осъзнава преките последици за регионалните и местните власти в Европейския съюз, произтичащи от бъдещия Договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз (наричан по-долу „новият договор“).

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

I. Относно Договора за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз

1. е твърдо решен да изпълни своята роля в борбата с предизвикателствата на текущата криза и подкрепя усилията за подобряване на координацията и управлението на Икономическия и паричен съюз, насочени към преодоляване на рецесията и кризата с държавния дълг посредством гарантирането на стабилни и устойчиви публични финанси;

2. подчертава, че по-строгата бюджетна дисциплина и значителното намаляване на равнищата на дълга трябва да бъдат допълнени от бързи мерки за растеж и териториално сближаване, стимулиращи създаването на работни места и устойчива заетост, за да се създадат условия за съживяване на европейската икономика и да се гарантира бъдещето на проекта за европейска интеграция;

3. изразява съжаление, че новият договор се изготвя извън съществуващата рамка на първичното законодателство на ЕС и

само с минимално участие на Европейския парламент, в рамките на процес, доминиран от междуправителствени преговори, и по въпроси, които до голяма степен вече бяха разгледани от законодателството на ЕС в съответствие с обикновените демократични процедури на Съюза;

4. остава привърженик на „общностния метод“ като най-легитимния начин за изграждане на Европейския съюз като общо политическо пространство;

5. припомня спешната необходимост ЕС да си възвърне доверието на своите граждани и да възстанови икономическия растеж, като същевременно укрепва социалното, икономическото и териториалното сближаване;

6. отправя искане зачитането на принципите на субсидиарност и пропорционалност да бъде изрично упоменато в новия договор и изисква признаване на законовите правомощия на регионалните и местните власти по въпросите на икономическото управление;

7. подчертава, че предлаганото от договарящите се страни „златно правило“ в баланса на публичните сметки се отнася не само до публичните финанси, за които отговарят националните правителства, но ще окаже въздействие и върху публичните бюджети на регионалните и местните власти;

8. подкрепя по-задълбочена икономическа интеграция и повече синергии между регионалните, местните, националните и европейските бюджети в съответствие със законите правомощия на регионалните и местните власти за финансова автономия;

(¹) Резолюцията представлява принос на КР към пролетния Европейски съвет през 2012 г. и се основава на Проекта за договор за стабилност, координация и управление в Икономическия и паричен съюз, както и на изявлението на членовете на Европейския съвет от 30 януари 2012 г. „Към благоприятстваща растежа консолидация и благоприятстваща работните места растеж“.

9. се застъпва за независима и обективна Европейска агенция за кредитен рейтинг, която да има за цел да направи агенциите за кредитен рейтинг по-ефективни, отговорни и надеждни по отношение на предоставяните от тях анализи на публичните финанси, включително по дълговите облигации на европейските регионални и местни власти; това също така би балансирало настоящото господстващо положение на малкото съществуващи агенции за кредитен рейтинг и би създавало по-голяма прозрачност по отношение на рейтинговите оценки;

10. призовава Комисията да отчита **състоянието на регионалните и местните публични финанси** в своя годишен мониторинг на националните публични финанси в Европейския съюз и в Годишния обзор на растежа, по които КР може да изразява становището си;

Правен характер на новия договор и на преговорния процес:

11. настоятелно приканва **договарящите се страни да гарантират единството и върховенството на европейското законодателство** и да интегрират по същество новия договор в договорите за ЕС до 5 години след влизането му в сила;

12. счита, че новият междуправителствен договор не трябва да включва какъвто и да било механизъм за налагане на санкции, свързан пряко с отпускането на бюджетни средства за политиките на ЕС като политиката на сближаване; припомня, че се противопоставя на всяка форма на обвързване с макроикономически условия, която би ошетила регионалните и местните власти поради икономическите и бюджетните решения, вземани от националните правителства;

13. изразява съжаление във връзка с невъзможността да се **направи допитване до Съда на ЕС** относно съвместимостта на предвиденото международно споразумение с договорите за ЕС и зачитането на принципа на субсидиарност;

14. подчертава, че голяма част от мерките, предложени с новия договор, вече са включени или биха могли да бъдат приети като допълнение към т. нар. „пакет от шест законодателни акта“, съдържащ мерки за укрепване на Пакта за стабилност и растеж;

15. отправя искане след влизането в сила на новия договор **да се свика конвент**, целящ включването по същество на новия договор в правната рамка на Европейския съюз; в тази връзка счита, че е от основно значение **КР, в качеството му на асамблея на регионалните и местните власти, да бъде привлечен за участие в тази бъдеща промяна на Договора** в съответствие с „обикновената процедура“;

Препоръки на местните и регионалните власти относно съдържанието на новия договор:

16. приветства целта за развиване на „все по-тясна координация на икономическите политики“ и отново подчертава по най-категоричен начин ключовата роля на регионалните и местните власти в европейската икономика ⁽²⁾; поради това настоятелно призовава договарящите се страни:

- а) **да упоменат в новия договор, че се признават законните правомощия на регионалните и местните власти** в основни области на публичните финанси и икономическото управление, в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в договорите за ЕС;
- б) да гарантират, че плановете за емитиране на дългови инструменти, програмите за икономическо партньорство и ангажиментите по пакта „Европлюс“ ще бъдат изготвени в рамките на държавите членки **в тясно сътрудничество с регионалните и местните власти въз основа на добре обмислени механизми за многостепенно управление** ⁽³⁾;
- в) да се консултират с регионалните и местните власти преди всяка среща на високо равнище на държавите от еврозоната, когато е целесъобразно;
- г) **да привличат КР за участие** в посочените в новия договор **бъдещи конференции** между Европейския парламент и националните парламенти по въпросите на икономическото управление; да настояват за **консултации на националните парламенти със съответните регионални парламенти** и там, където е целесъобразно, да ги привличат за участие в процеса;
- д) да разширят обхвата на разпоредбата относно зачитането на отговорностите на националните парламенти така, че тя да обхване и регионалните парламенти със законодателни правомощия;
- е) да гарантират, че **регионалните и местните власти имат възможността да допринасят за обмена на най-добри практики при провеждането на големи реформи в областта на икономическата политика**, като се предвиди система за измерване на напредъка посредством бенчмаркинг;
- ж) да обърнат внимание на факта, че правните задължения за транспониране в националните законодателства на изискваното бюджетите на националните правителства да бъдат балансирани или с излишък („**правило за балансиран бюджет**“) имат сериозни **бюджетни последици за регионалните и местните власти**;
- з) да имат предвид, че прилагането на подобно правило без приемането на успоредни мерки за многостепенно управление и партньорство може да предизвика нов процес на централизация на национално равнище посредством засилена бюджетна координация „от горе надолу“ в държавите членки;

II. Към благоприятстваща растежа консолидация и благоприятстващ работните места растеж

17. подчертава, че **94,5 % от бюджета на ЕС е предназначен главно за инвестиции на национално, регионално и местно равнище**, и изтъква необходимостта от по-задълбочена фискална и икономическа интеграция, както и от синергии между регионалните, местните, националните и европейските бюджети;

⁽²⁾ Следва да се припомни, че две трети от всички публични инвестиции в ЕС се правят от регионалните и местните власти.

⁽³⁾ Това би могло да бъде правно задължение по примера на планирания Европейски кодекс за поведение при прилагането на принципа на партньорство в регионалната политика.

18. подчертава голямата добавена стойност на **политиката на сближаване** и не на последно място на нейния ефект на лоста по отношение на инвестициите в растеж и работни места в регионите, които преодоляват своето изоставане, и посочва, че **настоящите приоритети на структурните фондове не изискват пренасочване, а усъвършенствани процедури** за по-бързо и по-ефикасно разпределяне и изплащане на средствата, включително и засилено изграждане на капацитета от страна на бенефициерите;

19. отправя искане всяко решение за пренасочване на неразпределените средства от структурните фондове да бъде адаптирано към конкретната социално-икономическа ситуация във всеки регион, при спазване на принципите на субсидиарност и пропорционалност. В този контекст приоритетите трябва да бъдат определяни от всички заинтересовани страни, включително местните и регионалните власти;

20. призовава Европейската комисия и националните правителства да гарантират, че при пренасочване **на средствата от политиката на сближаване, регионалните и местните власти ще участват пълноценно** в подготовката и изпълнението на нови политически действия за създаване на работни места и растеж, за да **не се допусне ренационализация на политиките**;

Стимулиране на заетостта, особено на младите хора:

21. приветства **помощта, която Европейската комисия оказва на държавите членки**, за най-добро използване на неразпределените средства на структурните фондове и **възнамерява да допринесе проактивно към тази инициатива** с политически препоръки и най-добри практики, разработени на национално и местно равнище, в областта на заетостта, образованието, обучението, както и с експертен опит по отношение на оптималното използване на структурните фондове;

22. отправя искане всички **допълнителни мерки по отношение на националните планове за работни места да се приемат в партньорство с регионалните и местните власти**; подкрепя предложената от Комисията идея в основата на всеки национален план за заетост да се поставя „гаранция за младежта“, с която да се гарантира, че всички млади хора са наети на работа или включени в образователни или обучителни програми в четиринадесет септември от напускане на училище; предлага по-голямо насърчаване на предприемачеството сред младите хора като възможен път за тяхното кариерно развитие;

23. подчертава потенциалната добавена стойност на програмата „Прогрес“ за заетост и социална солидарност, стига тя да се популяризира добре, бенефициерите да имат лесен достъп до нея и да е насочена към устойчиви, дългосрочни структурни мерки;

Завършване на изграждането на единния пазар и стимулиране на финансирането на икономиката и по-специално на МСП:

24. приветства ангажимента на Европейския съвет да осъществи на практика предложенията на Комисията относно единния пазар във възможно най-кратък срок, по-специално относно модернизацията на законодателната рамка на ЕС за обществените поръчки в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“;

25. отново подчертава **ключовата роля на МСП в регионалната и местната икономика**; настоятелно призовава за разработването на допълнителни мерки в подкрепа на благоприятна за МСП среда в Европа, по-специално по отношение на достъпа на МСП до рисков капитал;

26. призовава за създаване на **„партньорства в рамките на Small Business Act“** за по-нататъшно прилагане на Small Business Act (SBA) на регионално равнище; **подчертава** значението на отличията „Предприемчив европейски регион“, което КР започна да присъжда през 2010 г. и което очертава мрежа от региони, разработващи съобразени с местните условия регионални стратегии за насърчаване на предприемачеството и за използване на иновационния капацитет на предприятията;

27. настоятелно призовава Комисията да гарантира, че всеки законодателен акт ще бъде най-напред предмет на цялостен анализ на териториалното въздействие;

28. приветства предложението на Комисията относно пилотен етап на инициативата **„Облигации за проекти по стратегията „Европа 2020“** в рамките на прилагането на стратегията „Европа 2020“;

III. Принос към пролетния Европейски съвет: време за преодоляване на „липсата на партньорство“ с цел осъществяване на стратегията „Европа 2020“

29. приветства признанието на Европейския парламент, че качеството на публичната администрация на европейско, национално, регионално и местно равнище, както и ефективното предоставяне на услуги от общ интерес, са от решаващо значение за конкурентоспособността и производителността;

30. настоява **стратегията „Европа 2020“ да получи пълно териториално измерение** и изразява съжаление по повод факта, че в изготвяния от Европейската комисия Годишен обзор на растежа рядко се споменава необходимостта от привличане на местните и националните власти за участие в изпълнението на националните програми за реформа;

31. подчертава, че мониторинговите доклади на КР относно стратегията „Европа 2020“ свидетелстват за **„липса на партньорство“ в прилагането на стратегията**, и изразява съжаление по повод факта, че повечето държави членки не са осигурили навременно, подходящо и ефективно участие на регионите и градовете в изготвянето на националните програми за реформа;

32. обръща внимание на своето **предложение за приемане на териториални пактове** във всяка държава членка, с цел да се гарантира многостепенно управление и основано на партньорство прилагане на националните програми за реформа посредством споразумение между всички публични власти, които имат законови правомощия;

33. призовава Комисията да предложи незабавно **Европейски кодекс за поведение при прилагането на принципа на партньорство в политиката на сближаване**, който би трябвало да подобри ефективността и управлението на стратегията „Европа 2020“;

34. ще насочи своето внимание към **специфичните за всяка държава препоръки за 2012 г., изготвени от Европейската комисия**, и към Годишния обзор на растежа за 2013 г., за да проследи нивото на участие на регионалните и местните власти; отправя искане към Съвета да **приеме специфични за всяка държава препоръки във връзка с тази част от стратегията, която касае управлението**;

35. отправя искане към своя председател да изпрати настоящата резолюция до институциите на ЕС и до държавите членки.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Резолюция на Комитета на регионите относно „Положението на информационните центрове „Europe direct“ (Европа директно)“

(2012/С 113/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. счита информационните центрове „Europe Direct“ („Европа директно“) за важен елемент на комуникационната политика на Европейския съюз. Потребностите на гражданите от информация по въпроси за Европейския съюз непрекъснато нарастват и съществува повишена необходимост развитието и мерките, свързани с Европейския съюз, да бъдат разяснявани възможно най-скоро, широко и ефикасно;
2. отбелязва, че понастоящем в ЕС съществуват приблизително 480 информационни центъра „Europe Direct“, за които в много случаи отговарят общински или регионални органи, но дейността им може да се извършва и от неправителствени организации;
3. смята, че – наред с предоставянето на обща информация за ЕС и с обработването на запитвания от граждани – смисълът на центрите „Europe Direct“ в голяма степен е и създаването на положително възприятие за Европа;
4. подкрепя разбирането, че това следва да се постига чрез информационни и образователни прояви, интернет сайтове, публикации, както и чрез взаимодействие с местните медии;
5. подчертава, че с центрите „Europe Direct“ се прилага децентрализиран подход, който предлага възможността Европа да бъде широко популяризирана по места, да се отчитат регионалните особености и целенасочено да се задоволяват произтичащите от тях потребности от информация;
6. поради това изрично приветства ангажимента на заместник-председателя на Европейската комисия г-жа Вивиан Рединг, която се изказа за запазване на информационните центрове „Europe Direct“ и срещу намаляване на досегашния размер на подпомагането;
7. посочва обаче, че предоставяните от Европейската комисия средства за подпомагане на информационните центрове „Europe Direct“ обикновено покриват само малка част от техните действителни разходи;
8. изтъква сериозния финансов, личен и административен ангажимент на регионалните и местните власти в областта на европейската комуникационна дейност;
9. изразява загриженост, че с оглед на все по-ограничените бюджети на институциите, отговарящи за информационните центрове „Europe Direct“ по места, запазването на тези центрове е застрашено;
10. изказва опасения, че при непосредствено предстоящата процедура за възлагане на обществени поръчки за управление на информационните центрове „Europe Direct“ за периода 2013-2016 г. много от настоящите регионални и местни партньори няма да могат да продължат работата си, ако средствата от ЕС не бъдат увеличени;
11. вижда опасност това да доведе до значителен регрес в европолитическата комуникация с гражданското общество;
12. затова очаква адекватно равнище на финансирането от ЕС, което да съответства на важноста на задачата на това партньорство;
13. подчертава, че предоставянето и разпространяването на информация представлява изначална задача на европейските институции, тъй като разпространяването на основни познания за структурите и политиките на Европейския съюз е от техен жизнен интерес. Това е видно не на последно място от позоваването на член 49, параграф 6 от Финансовия регламент като правно основание. Ето защо работата на центрите „Europe Direct“ е подчинена и на рамкови указания на Комисията в съдържателно и административно-техническо отношение. Фактът, че структурите, които отговарят за центрите, се чувстват свързани с целта за предоставяне на знания и информация за европейските политики и влагат за постигането ѝ значителни собствени средства, е решаващ елемент за успеха на информационните центрове „Europe Direct“. На този фон настоящото равнище на подпомагане наистина би трябвало да бъде увеличено значително;
14. призовава Европейската комисия чувствително да увеличи средствата, предоставяни за центрите „Europe Direct“ и да удвои основния размер на средствата за всеки такъв център (от 12 000 евро понастоящем на 24 000 евро);
15. в интерес на освобождаването на капацитет за същинската дейност се застъпва за намаляване на бюрократичните изисквания; за тази цел би следвало по-специално да се опрости модулната система за управление на определени целеви средства;
16. отново подчертава категоричната необходимост центрите „Europe Direct“ да продължат да съществуват без ограничения. Това изисква не само запазване, а по-скоро увеличаване на средствата;
17. смята че засиленото привличане на средства от други източници не е подходящ начин за подобряване на положението, тъй като би могло да застраши неутралността на предоставянето и разпространението на информация. Освен това набирането на средства от страна на малки структури, каквито са центрите „Europe Direct“, значително и в неприемливо висока степен ангажира ограничения им капацитет;
18. гледа критично и на засилено финансиране от страна на публични институции, тъй като – както беше посочено по-горе – предоставянето и разпространяването на неутрална информация по теми, свързани с ЕС, представлява изначална задача на институциите на Съюза;
19. накрая призовава настойчиво Европейската комисия да не излага на опасност добрия и изключително успешен инструмент на центрите „Europe Direct“ чрез намаляване или ограничаване на необходимите бюджетни средства до сегашното им равнище;

20. упълномощава председателя на КР да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския съвет, на Европейския парламент, на Европейската комисия и на датското председателство на Съвета на ЕС.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

94-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 15 И 16 ФЕВРУАРИ 2012 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Обща система на данък върху финансовите сделки“

(2012/С 113/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства представянето на предложение на Комисията за директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки (ДФС) в ЕС в съответствие с отправеното от КР искане в неговата Работна програма за 2011 г.;
- освен това оценява създаването на система на европейски ДФС като поредна важна стъпка към спешно необходимото възстановяване на прерогативите на демократичната политика за контрол над сериозните противоречия във функционирането на финансовите пазари;
- подчертава, че данъкът върху финансовите сделки е важен инструмент за осигуряване на приноса на финансовия сектор за по-голяма солидарност и справедливост и за ограничаване на спекулативните дейности;
- подкрепя целта желаната хармонизация да се отнася за целия ЕС и настоява, в случай че въпреки всички усилия това се окаже неприложимо, незабавно да се положат усилия за създаване на европейска система на ДФС чрез инструмента на засиленото сътрудничество, което по възможност да обхване поне еврозоната.

Докладчик	г-н Ralf CHRISTOFFERS (DE/ПЕС), министър на икономиката и европейските въпроси на федерална провинция Бранденбург
Отправен документ	Предложение за директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки и за изменение на Директива 2008/7/ЕО COM(2011) 594 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общо послание

1. приветства представянето на предложение на Комисията за директива на Съвета относно обща система на данък върху финансовите сделки (ДФС) в ЕС в съответствие с отправеното от КР искане в неговата Работна програма за 2011 г.;

2. вижда в него силен политически сигнал за волята и способността на Европейския съюз да се справи с предизвикателствата в един глобализиран финансов пазар и в пълна степен трайно да укрепи потенциала на националните икономики в полза на държавите членки и на гражданите на Съюза;

3. освен това оценява създаването на система на европейски ДФС като поредна важна стъпка към жизненонеобходимото възстановяване на прерогативите на демократичната политика за контрол над сериозните противоречия във функционирането на финансовите пазари;

4. подчертава, че данъкът върху финансовите сделки е важен инструмент за осигуряване на приноса на финансовия сектор за по-голяма солидарност и справедливост и за ограничаване на спекулативните дейности, както КР посочи в своето становище относно новата многогодишна финансова рамка за периода след 2013 г.;

5. отбелязва оценката на Европейската комисия за въздействието, публикувана през септември 2011 г. и приложените изключително неточни динамични стохастични модели на общо равновесие; изтъква факта, че оценката на Комисията за въздействието не стига до ясни заключения, а дискурсът е неясен и нерешителен и оставя отворени различни възможности; заключава, че оценката на Европейската комисия за въздействието е пристрастна и неточна; приветства ангажмента на Комисията да извърши нова оценка на въздействието;

6. подчертава очевидните недостатъци на системата на таксови марки в Обединеното кралство, по-специално по отношение на предпазването на системата срещу географското преместване на транзакциите както и силният стимул за преход към дериватите;

Обща правна рамка

7. споделя схващането на Комисията, че предвид многобройните неkoordinирани данъчни мерки на отделните държави

членки е необходима хармонизация в тази област, за да се предотврати разпокъсване на единния пазар на финансови услуги; тя е необходима също и за функционирането на единния пазар в тази област и за да се избегнат нарушения на конкуренцията;

8. приветства подхода на Комисията, който води до хармонизиране, така че:

— финансовите институции да бъдат данъчно облагани съразмерно на разходите от неотдавнашната криза спрямо останалите сектори, и

— да се създадат данъчни стимули, така че участниците на финансовите пазари да не извършват нежелани от гледна точка на цялостната икономика сделки и по този начин да се даде принос за избягване на бъдещи кризи;

9. подкрепя целта желаната хармонизация да се отнася за целия ЕС и настоява, в случай че въпреки всички усилия това се окаже неприложимо, незабавно да се положат усилия за създаване на европейска система на ДФС чрез инструмента на засиленото сътрудничество, което по възможност да обхване поне еврозоната;

10. призовава законодателните органи на Европейския съюз, предвид изключително спешната нужда от въвеждане на обща система на ДФС в ЕС, като полагат всички необходими значителни усилия и с максимална политическа отговорност да се застъпят за бързо приключване на законодателната процедура;

11. приветства факта, че чрез задължението на Комисията за редовно докладване относно прилагането на директивата тя ще бъде обект на постоянна и структурирана процедура на преразглеждане; изразява съжаление, че е предвидено задължение за докладване единствено пред Съвета, тъй като това ограничение е в противоречие с проследяването от страна на Парламента на законодателната процедура, която трябва да се прилага за директивата, приемана от Съвета с участието на Европейския парламент; наред с това вижда в това ограничение подценяване на ролята на Комитета на регионите като асамблея на местните и регионалните власти в Европейския съюз и на Европейския икономически и социален комитет, чиято основна задача съгласно договорите е да подкрепят законодателните органи, като ги консултират;

12. посочва необходимостта да се разгледат целенасочено и възможните последствия от въвеждането на обща система на данък върху финансовите сделки за данъчните приходи на общините и регионите;

Предмет и приложно поле на ДФС

13. подкрепя свързването на задължението за плащане на данъци с мястото, където е установено седалището на финансовата институция; този подход на регламентиране намалява възможностите за избягване на плащането на данъци и отразява обвързаността между финансовите пазари и реалната икономика по-добре, отколкото при свързването на задължението за плащане на данъци с мястото, където се извършва сделката; посочва, че е необходимо освен това да се предвидят разпоредби, за да се предотврати или ограничи избягването на данъци чрез преместване на седалището или „роенето“ на предприятия;

14. предлага да се формулират точно определенията за „финансови институции“ и „финансови инструменти“;

15. подкрепя широкото приложно поле на данъка върху финансовите сделки, който по принцип обхваща всички сделки с всякакъв вид финансови инструменти, включително евентуалните им заместители и включително евентуални сделки в извънборсовия оборот;

16. подкрепя факта, че сделките на първичните пазари са изключени от облагане с данък върху финансовите сделки, тъй като по този начин се намалява нежеланото въздействие на данъка върху реалната икономика; едновременно с това изразява съжаление, че не са изключени и всички сделки на публичните власти на вторичния пазар, тъй като от гледна точка на бюджетната политика това изглежда наложително поради факта, че в интерес на доброто управление на бюджета публичните власти трябва да използват и финансови инструменти на вторичните пазари;

17. изразява съжаление, че не всички видове валутни сделки подлежат на облагане с данък върху финансовите сделки, тъй като така се губи значителен потенциал за приходи и важно регулаторно въздействие; счита по-специално, че облагането на валутни сделки в рамките на цялостния данък върху финансовите сделки не противоречи на свободата на движение на капитали, тъй като поради широкото си приложно поле ДФС не би засегнал търговията с валута именно в рамките на трансграничната ѝ специфика, а само в качеството ѝ на финансова сделка, подобна на всяка друга финансова сделка;

18. счита, че от данъка върху финансовите сделки трябва да бъдат освободени единствено специалните институции, предоставящи кредити на публичния сектор;

Основа за определяне на облагаемата сума (данъчна основа), структура и размер на ставките на ДФС

19. приветства по принцип предложения подход за определяне на данъчната основа, включително определянето на номинална сума като данъчна основа за деривати; счита обаче, че съществува необходимост от уточняване, по-специално как да се отговори на реалната опасност от изкуствено намаляване на номиналната сума при сложни деривати;

20. приветства определянето на данъчните ставки като минимални ставки, което позволява на държавите членки да ги надхвърлят, тъй като това е в особена висока степен израз на принципа на субсидиарност; същевременно обаче призовава при прилагането на директивата да се провери точно дали

по-високите данъчни ставки на държавите членки не водят до вредна данъчна конкуренция между тях, която именно директивата би трябвало да предотврати;

21. посочва необходимостта всички подлежащи на данъчно облагане финансови инструменти изцяло да се третираат еднакво в материално отношение, като се отчитат действително съществуващите разлики, за да се предотвратяват нежелани стимули за избягване на облагането, и в достатъчна степен да се взема под внимание принципът на данъчна справедливост; поради това напомня да се разгледат отново данъчните ставки за акции и заеми, както и за деривати, особено с оглед на този аспект;

Плащане на ДФС

22. разглежда критично прехвърлянето на Комисията на правомощия, съгласно член 290 от ДФЕС, да издава делегирани актове за определяне на мерките, които трябва да бъдат взети от държавите членки за предотвратяване на неплащането на данъци, отклоняването от данъчно облагане и измами; подобни мерки за гарантиране на ефективното прилагане на директивата попадат принципно в сферата на задачите на държавите членки, които съгласно член 291, параграф 1 от ДФЕС трябва да предприемат всички необходими мерки за прилагането на един европейски правен акт и единствено ако за тази цел са необходими единни условия за прилагане; съответно прехвърляне на Комисията на правомощия би било допустимо, при което обаче предвиденият от договорите инструмент би бил издаването на актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС; въпреки това въпросите от основно значение, по-специално тези, които се отнасят до подвеждането под наказателна отговорност, трябва в по-голямата си част и занапред да останат изцяло в правомощията на държавите членки;

23. подчертава, че необходимостта от мерките, предприети от Комисията чрез прехвърлянето на правомощия, и тяхната ефективност също следва да бъдат задължителна част от редовното докладване на Комисията относно прилагането на директивата;

Използване на приходите от ДФС

24. още отсега се застъпва за това ДФС да се добави като нова категория в системата от собствени финансови средства на ЕС и приходите от него да бъдат разпределяни в определено съотношение между Съюза и държавите членки, които прилагат данъка, като по този начин, в зависимост от размера на приходите на Съюза в тази категория, биха могли да бъдат намалени вноските на държавите членки в рамките на системата от собствени финансови средства;

Необходимост от по-нататъшни мерки

25. вижда необходимост от ново структуриране на рамковите условия на финансовия сектор в ЕС, което надхвърля рамките на създаването на система на ДФС в ЕС, под формата на цялостна реформа на финансовите пазари, чрез която ще се може да се противодейства на възможните отрицателни влияния на финансовите пазари върху реалната икономика;

26. изтъква, че по тази причина би било уместно да се обезпечи подходящо събиране и управление на информацията, натрупвана във връзка с ДФС;

27. е убеден, че за справяне с предизвикателствата на един функциониращ единен пазар и функциониращ икономически и паричен съюз с единна валута са спешно необходими допълнителни мерки, които да надхвърлят областта на финансовата политика и чрез значителното укрепване на европейската координация на националните икономически и финансови политики да водят до установяване на институционално ниво на ефективно и достатъчно легитимирано от демократична гледна точка икономическо управление на европейско равнище;

28. счита, че отвъд европейския подход са необходими координирани в световен мащаб действия и поради това призовава ЕС и държавите членки да се застъпват на международно равнище в рамките на външните отношения с трети държави за реформа на регламентирането на финансовите пазари и най-вече пред държавите от G-20 за цялостно данъчно облагане на финансовите сделки.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 1, параграф 4, буква (г)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(г) сделките с централните банки на държавите-членки.	(г) сделките с <u>държавите членки</u> , централните банки на държавите-членки, <u>регионалните или местните власти</u> , <u>или други публично-правни органи</u> .

Изменение 2

Член 16

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
На всеки пет години и за пръв път до 31 декември 2016 г. Комисията представя на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива и, по целесъобразност, предложение за нейното изменение.	На всеки пет години и за пръв път до 31 декември 2016 г. Комисията представя на <u>Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива и, по целесъобразност, предложение за нейното изменение. Тя изпраща този доклад за сведение на Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите.</u>
В този доклад Комисията оценява най-малко въздействието на ДФС върху правилното функциониране на вътрешния пазар, финансовите пазари и реалната икономика и отчита напредъка в данъчното облагане на финансовия сектор в международен план.	В този доклад Комисията оценява най-малко въздействието на ДФС върху правилното функциониране на вътрешния пазар, финансовите пазари и реалната икономика и отчита напредъка в данъчното облагане на финансовия сектор в международен план. <u>Тя извършва освен това оценка на мерките, приети от нея в рамките на прехвърлянето на правомощия с цел единното прилагане на директивата.</u>

Брюксел, 15 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Нова европейска програма за интеграцията“

(2012/С 113/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- отбелязва, че пълноценното участие на имигрантите в икономическия, социалния и политическия живот на приемните градове и региони е необходима предпоставка за постигане на целите за икономическо, социално и териториално сближаване, поставени от стратегията „Европа 2020“;
- счита, че подходът на многостепенното управление е най-подходящ за постигане на оптимални резултати по отношение на интеграцията на имигрантите;
- приветства позицията на Европейската комисия, че интеграционните политики трябва да се развиват на местно равнище, като се прилага подходът „отдолу нагоре“;
- поддържа мнението, че териториалните пактове предоставят гъвкава рамка за осъществяване на интеграционните политики, тъй като позволяват изпълнението на онези мерки и тематични приоритети, които са най-подходящи за конкретната териториална единица и могат да бъдат съобразени с конституционните разпоредби на отделните държави членки, разпределението на правомощията между различните равнища на управление и принципите на субсидиарност и пропорционалност;
- приветства инициативата на Европейската комисия за създаване на „европейски модули“ за интеграция;
- счита, че би било полезно да се предприемат инициативи за изграждане на стратегическо партньорство между КР, Европейската комисия и европейските мрежи на градовете и регионите;
- такова партньорство може да се изгради чрез създаването на мрежа на местните и регионалните власти в подкрепа на интеграцията, в която да могат да участват компетентни органи от всички равнища на управление, отговарящи за изготвянето на политиката, както и организации на гражданското общество. КР очаква политическа, финансова и оперативна подкрепа от страна на Европейската комисия за пълното прилагане на стратегическото партньорство, като счита, че то може да се впише в рамката на вече съществуващите структури и инициативи.

Докладчик	г-н Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL/ЕНП), Общински съветник от Егалео
Отправен документ	Съобщение на Комисията „Европейска програма за интеграция на граждани на трети страни“ COM(2011) 455 final

1. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Референтна рамка

1. отбелязва, че имиграцията е реалност във всички държави членки на ЕС и е сред най-актуалните проблеми, особено след „арабската пролет“, която предизвика ново придвижване на население към Европа;

2. констатира, че нарастването на броя на имигрантите през последното десетилетие е съпроводено от значителни промени в типологията на имигрантите, както и в структурата и състава на имигрантските потоци;

3. подчертава, че стратегиите за интеграция на имигрантите са взаимосвързани с европейската имиграционна политика, която може да бъде ефективна само ако е последователна и е съчетана с подпомагане на инициативи за развитие в страните, от които произхождат и през които преминават имигрантите;

4. счита, че нарастването на явленията имиграция налага спешната необходимост от прилагане на ефективни политики за социална, икономическа и културна интеграция на легалните имигранти от трети страни;

5. припомня, че като цяло интеграцията на имигрантите е от компетентността на държавите членки. Националните, регионалните и местните власти имат задачата да прилагат интеграционните политики в области като образование, здравеопазване, жилищно настаняване и пазар на труда. Договорът от Лисабон насърчава засилването на ролята на Европейския съюз в политиката за интеграция на гражданите на трети страни, но не предвижда хармонизиране на законовите и подзаконовите разпоредби на държавите членки;

6. припомня, че както 11-те Общи основни принципа, приети от Съвета през 2004 г., така и Общата програма за интеграция, публикувана от Европейската комисия през 2005 г., определят интеграцията на гражданите на трети страни като „динамичен и двустранен процес на взаимно приспособяване, в който участват всички имигранти и жителите на държавите членки“;

7. припомня, че на Третата конференция на министрите по въпросите на интеграцията, състояла се през ноември 2008 г. във Виши, беше отбелязана необходимостта от участие на регионалните и местните власти в изготвянето, прилагането и оценката на интеграционните политики и бе изтъкната съществената роля, която те играят за приобщаването на имигрантите към местните общества;

8. припомня, че в заключенията от конференцията на министрите по въпросите на интеграцията, състояла се в испанския град Сарагоса през април 2010 г., беше подчертана необходимостта да се изтъкват положителните последици от имиграцията на европейско равнище и да се насърчават интеграцията и културното многообразие като стимули на развитието и социалното сближаване;

9. констатира, че през последните години ЕС е разработил редица полезни инструменти, които позволяват на държавите членки да изготвят по-добре своите интеграционни политики и да предприемат успешни действия. Създаден е Европейски фонд за интеграция на гражданите на трети страни, както и Европейски форум за интеграция, който заседава редовно и дава възможност на представителите на гражданското общество и имигрантските организации да участват в политическия дебат. Освен това е създаден европейски уебсайт с голямо количество информация за интеграцията и са изготвени три наръчника, съдържащи полезни примери и най-добри практики;

10. счита за полезна консултативната, проведена от самия него, и изразява задоволство от факта, че нейните резултати и предложения са взети под внимание от Европейската комисия при изготвянето на новата „Европейска програма за интеграция“⁽¹⁾;

11. отбелязва, че в новата „Европейска програма за интеграция на граждани на трети страни“ Европейската комисия разглежда интеграцията като процес в развитие, който е обща отговорност на различните равнища на управление и се нуждае от непрекъснати усилия и постоянно сътрудничество между заинтересованите страни, за да постигне поставените цели;

12. отбелязва, че настоящото становище ще се основава на рамката, установена от становището по собствена инициатива на КР относно „Местните и регионалните власти в авангарда на интеграционните политики“, и ще има за цел да представи отговора на КР на бъдещите предизвикателства, изтъквайки приноса на местните и регионалните власти в изготвянето и прилагането на политиките за интеграция на легалните имигранти от трети страни. То също така ще има за цел да изложи мнението на КР за начина на изграждане на стратегическо партньорство с Европейската комисия;

Основни принципи

13. счита, че интеграцията трябва да се разглежда като резултата от процес, при който гражданите на трети страни стават способни да живеят и работят независимо, без каквато и да е външна помощ, и получават социален статут, равностоен на този на гражданите на съответната държава и на европейските граждани;

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. припомня, че интеграцията е двустранен процес, който изисква взаимна ангажираност и се състои от права и задължения както за приемното общество, така и за имигрантите. Това предполага както готовност на имигрантите да поемат отговорност за интегрирането си в приемното общество, така и готовност на гражданите на Европейския съюз да приемат и приобщават имигрантите;

15. подчертава, че интеграцията следва да се възприема и признава за динамичен и постоянен процес, а не за преходен етап на асимилиране на имигрантите от приемното общество;

16. счита, че политиките за приобщаване на имигрантите трябва да са в съответствие с основните европейски ценности, като зачитането на правата на човека и многообразието, борбата с дискриминацията, насърчаването на равните възможности и толерантността. Освен това те трябва да са в синхрон с основните политики на Европейския съюз в областта на сближаването, заетостта, развитието и външните отношения, както и на свободата, сигурността и правосъдието;

17. счита, че прилагането на принципа на равно третиране е от решаващо значение за качеството на демократичните системи и е ключово постижение на културата на Европейския съюз и неразривна част от нея;

Изпълнение на интеграционните политики

18. отбелязва, че пълноценното участие на имигрантите в икономическия, социалния и политическия живот на приемните градове и региони е необходима предпоставка за постигане на целите за икономическо, социално и териториално сближаване, поставени от стратегията „Европа 2020“;

Подход

19. счита, че подходът на многостепенното управление е най-подходящ за постигане на оптимални резултати по отношение на интеграцията на имигрантите. Този подход следва да е съобразен с принципа на субсидиарност, който ръководи сътрудничеството между Европейския съюз, държавите членки и регионалните и местните власти;

20. приветства позицията на Европейската комисия, че интеграционните политики трябва да се развиват на местно равнище, като се прилага подходът „отдолу нагоре“;

21. подчертава необходимостта от цялостен подход, който взема под внимание не само икономическите и социалните аспекти на интеграцията, но и въпросите, свързани с културното и религиозното многообразие, гражданството, политическите права и участието на легалните имигранти в обществения и политическия живот;

22. подчертава необходимостта от интегриран подход и счита, че усилията за интегриране на имигрантите обхващат широк кръг от политики, например в областта на образованието, заетостта, социалната политика, общественото здраве, икономическото, социалното и териториалното сближаване;

23. счита, че за да бъдат постигнати резултати, е необходим общ подход с участието на заинтересованите страни на местно, регионално, национално и европейско равнище. Необходимо е да

бъде осигурено участието на компетентните органи на Европейския съюз, националните, регионалните и местните власти, неправителствените организации (НПО), социалните партньори и представителите на гражданското общество, включително на самите имигранти, независимо дали са новопристигнали или вече установени имигранти от първо или второ поколение, както и на всички надеждни партньори, които работят в сферата на спорта, културата и социалното сближаване;

24. счита за необходимо да се полагат постоянни усилия за имигрантите като цяло и отбелязва, че интеграционните политики не би следвало да бъдат насочени изключително към новопристигналите имигранти в градовете или регионите. Действията в подкрепа на интеграцията трябва да са насочени и към имигрантите от второ и дори трето поколение, тъй като това е необходима предпоставка за ефективна борба срещу дискриминацията;

25. отново подчертава значението, което местните и регионалните власти отдават на гарантирането на равно третиране на имигрантите, така че те да имат равен достъп до пазара на труда, обществените блага и здравните и социалните услуги. Този подход е необходимо условие за справяне с дискриминацията, расизма и ксенофобията;

26. припомня, че при изготвянето на интеграционните политики трябва да се отчетат спецификите и нуждите на съответните уязвими категории граждани на трети страни. Те включват лицата, които кандидатстват за международна закрила и се ползват с такава, непридружените малолетни, жените имигранти, възрастните хора, хората с увреждания, както и лицата, които принадлежат към други уязвими групи, например ромите;

27. изтъква обаче, че гражданите на ЕС, когато се преместват да живеят и работят в друга държава членка, също могат да се нуждаят от услуги, които да им помогнат да се интегрират, например възможности за изучаване на езика;

Средства и способности

28. подкрепя насърчаването на мерки, които ще улеснят достъпа на имигрантите до пазара на труда и ще им помогнат да придобият професионални умения. Намирането на работа е ключов елемент от процеса на пълноценно интегриране на имигрантите в приемните общества;

29. изтъква ролята на образованието и особено изучаването на езика на приемната страна за интеграцията; в същото време следва да се запази правото на изучаване на родния език;

30. счита, че образоването на децата на имигрантите трябва да бъде приоритет и приветства насърчаването на многообразието в националните образователни системи. С цел насърчаване на многообразието в образователните системи призовава държавите членки, както и местните и регионалните власти, да обмислят възможността за назначаване на преподаватели от имигрантските общности; изразява надежда, че по този начин образователният процес ще изиграе ролята на културен мост между приемното общество и гражданите на трети страни и в същото време ще бъде движеща сила за изграждане на едно продуктивно и приобщаващо общество;

31. подкрепя усилията за признаване и сертифициране на образованието и уменията, придобити от имигрантите в страните им по произход. Това ще улесни навлизането на имигрантите на пазара на труда и ще увеличи възможностите им за достъп до образователните и обучителните системи на приемните страни;

32. отбелязва, че насърчаването на равните възможности за имигрантите в областта на образованието, обучението и заетостта е подходящ начин да се предотврати социалното им изключване. Счита, че положителната перспектива за постигане на равен социален статут в приемното общество е най-добрият начин, по който може да се предотвратят проявите на насилие, наблюдавани в много европейски градове;

33. подчертава значението на активното участие на имигрантите в структурите и институциите на приемното общество и счита, че пълноценното и безпрепятствено участие в политическите процеси на местно или регионално равнище е от определящо значение за изграждането на климат на взаимно доверие между имигрантите и приемните общества;

34. припомня, че би трябвало да се обърне особено внимание на жените имигранти, както защото те имат определяща роля при възпитанието на децата и възпроизвеждането на културните модели, така и защото са изложени на най-голям риск от изключване, насилие и дискриминация;

35. счита, че межкултурният диалог е жизненоважен за интеграцията и че местните и регионалните власти трябва да продължат да предприемат инициативи за неговото насърчаване. Смята, че по-доброто познаване на културата на имигрантите има решаващ принос за справянето с явления като расизма и ксенофобията;

36. отбелязва, че медиите играят решаваща роля за повишаване на общественото съзнание за ролята на имиграцията, както и за ограничаване на явления като маргинализацията, расизма и ксенофобията;

37. изразява съгласие със съобщението на Европейската комисия, в което се признава външното измерение на имиграционната политика, както и необходимостта от сътрудничество със страните по произход в дейностите, свързани с подготовката на интеграционния процес;

Новаторски инструменти

38. поддържа мнението, че териториалните пактове предоставят гъвкава рамка за осъществяване на интеграционните политики, тъй като позволяват изпълнението на онези мерки и тематични приоритети, които са най-подходящи за конкретната териториална единица и могат да бъдат съобразени с конституционните разпоредби на отделните държави членки, разпределението на правомощията между различните равнища на управление и принципите на субсидиарност и пропорционалност;

39. приветства инициативата на Европейската комисия за създаване на „европейски модули“ за интеграция. Счита, че те ще допринесат за разпространението на най-добри практики и ще бъдат още един гъвкав инструмент за изготвяне на нацио-

налните, регионалните или местните интеграционни политики, и изразява надежда, че систематизирането на наличните знания ще бъде съобразено с местните нужди и ще допринесе за подобряване на резултатите;

Приносът на местните и регионалните власти

40. изразява задоволство от факта, че в новата европейска програма интеграцията се разглежда като обща отговорност на всички заинтересовани равнища на управление и се признава важната роля на местните и регионалните власти в осъществяването на интеграционните политики;

41. приветства решението на Европейската комисия да гарантира участието на местните и регионалните заинтересовани страни в изготвянето на интеграционните стратегии в рамките на програмите на ЕС, да координира по-добре планирането на наличните средства от ЕС и да насърчи предприемането на мерки на местно равнище;

42. припомня, че местните и регионалните власти играят решаваща роля за създаването на подходящи условия, които осигуряват на гражданите на трети страни достъп до информация и услуги в областта на образованието, здравните грижи, заетостта, жилищното настаняване и другите обществени услуги. Те са свързващото звено, което дава възможност на имигрантите да изградят силна и конструктивна връзка с приемното общество. Тази роля налага допълнителни разходи на регионите и общините, на които често се налага да се справят с предизвикателствата на интеграцията;

43. отбелязва, че местните и регионалните власти изпълняват ролята на доставчици на услуги и си сътрудничат тясно с дружествата, организациите и другите равнища на управление при осъществяването на интеграционните политики. Изпълнявайки тези задължения, те допринасят за укрепването на корпоративната социална отговорност на местно равнище;

44. подчертава ролята, която регионалните и местните власти играят за оползотворяването на европейския опит и практика посредством обмен на най-добри практики и оповестяване на резултатите от участието им в обществени програми (като CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, EUROCITIES – Integrating Cities) и от дейността на трансграничните регионални мрежи;

45. счита, че регионалните и местните власти допринасят решително за създаването на подходящи условия, осигуряващи на гражданите на трети страни достъп до информация и услуги в областта на заетостта, образованието, здравеопазването, жилищното настаняване, културата и останалите обществени блага, което им дава възможност да изградят стабилни връзки с приемното общество;

46. констатира, че регионалните и местните власти отдават особено значение на сътрудничеството, комуникацията и обмена на информация с гражданите, имигрантските организации и НПО поради близостта си с тях. По този начин те допринасят значително за изграждането на атмосфера на доверие, за съхраняването на сплотеността на приемните общества и, вследствие на това, за превръщането на имиграцията във фактор на развитие и напредък;

Наблюдение на резултатите

47. приветства договореното от държавите членки в Сарагоса утвърждаване на общи европейски показатели и счита, че те могат да се превърнат в ефективен инструмент за наблюдение и оценка на интеграционните политики;

48. дава изключително висока оценка на приноса на Европейския фонд за интеграция на граждани на трети страни в изготвянето и изпълнението на интеграционните политики и припомня, че макар и да имат съществена роля в изпълнението на интеграционните политики, до момента регионалните и местните власти не участват активно нито в определянето на финансовите приоритети, нито в оценяването на резултатите. Счита, че участието на КР в оценяването на резултатите би спомогнало да се избират по-целесъобразни подходи и да се подкрепят по-последователни интеграционни стратегии;

Стратегическо партньорство с Европейската комисия

49. изразява задоволство от оценката на Комисията, че дейностите на местно равнище са основен аспект от интеграционната стратегия и, с оглед на принципа на субсидиарност и подхода на многостепенно управление, счита, че би било полезно да се предприемат инициативи за изграждане на стратегическо партньорство между КР, Европейската комисия и европейските мрежи на градовете и регионите, за да се оползотвори значителният опит на местните и регионалните власти, да се улесни обменът на добри практики и на мнения, да се осигури възможно най-добра координация на инициативите и да се постигне по-широко разгласяване на резултатите;

Предложения за осъществяване на целите

50. счита, че интеграцията на имигрантите следва да е основен приоритет на Съюза и подкрепя предприетите от Европейския съюз инициативи за формулиране на предложения, разработване на нови инструменти и прилагане на ефективни политики;

51. счита, че икономическите и демографските процеси налагат необходимостта от разработване на обща европейска стратегия за балансирано управление на имиграционните потоци и насърчаване на интеграцията;

52. обявява се в подкрепа на колективни действия и насърчаване на сътрудничеството и диалога между всички заинтересовани страни, които участват в процеса на интеграция на местно, регионално, национално и европейско равнище;

53. призовава държавите членки и компетентните регионални органи да предприемат инициативи, които да улеснят оценяването и признаването на професионалните умения на имигрантите;

54. предлага да бъдат разработени програми за езиково обучение, съобразени с нуждите на конкретни групи имигранти;

55. предлага да се насърчи предприемането на конкретни новаторски интеграционни мерки на местно и регионално равнище, за да се намери ефективен отговор на демографските предизвикателства, пред които са изправени някои региони;

56. призовава местните и регионалните власти да насърчават местните предприятия да повишават корпоративната социална отговорност на местно равнище;

57. призовава държавите членки и Комисията да оказват политическа и икономическа подкрепа на местните и регионалните власти, които имат решаваща роля за изпълнението на интеграционните политики;

58. счита, че процесът на интеграция трябва да започва в страните по произход и предлага да бъдат оползотворени съществуващите инициативи за трансгранично сътрудничество между местните и регионалните власти, които се намират от двете страни на външните граници на ЕС;

59. предлага при контактите между представители на местните и регионалните власти в рамките на европейската политика за съседство да бъдат обсъждани въпроси, които представляват интерес от гледна точка на имиграцията на работна сила и интеграцията. С оглед на това счита, че Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) и новоучредената Годишна конференция на регионалните и местните власти на страните от Източното партньорство и Европейския съюз (CORLEAP) са полезни инструменти за по-задълбочено проучване на тези въпроси;

60. счита, че интеграционните политики трябва да бъдат насочени както към временните, така и към „циркулиращите“ имигранти, но все пак припомня, че циркулярната миграция не може да замести постоянната миграция и предлага да се проучи възможността за участие на местните и регионалните власти както от страните по произход, така и от приемните страни в партньорствата за мобилност и в процеса на тяхното договаряне;

61. отново отправя искане за активно участие на местните и регионалните власти още от ранните етапи на разработване на интеграционните стратегии и през целия период на тяхното прилагане;

62. отправя искане КР да участва в определянето на приоритетите на финансовите инструменти на Съюза, предназначени за интеграцията, както и в оценяването на резултатите от интеграционните програми;

63. подкрепя създаването на Фонд за имиграцията и убежището и призовава да бъдат предвидени необходимите средства за достатъчно финансиране и реално насърчаване на интеграцията на имигрантите на местно и регионално равнище, включително финансиране на проекти на регионално равнище. Що се отнася до по-общата рамка на разходите в областта на вътрешните работи, отбелязва, че е необходимо да се осигури подобър баланс между дела от разходите, предназначен за сигурността и границите, и разходите в области като интеграцията на имигрантите и условията на приемане на лицата, търсещи убежище – сфери, в които местните и регионалните власти могат да генерират очевидна добавена стойност;

64. би искал да играе по-активна роля в координацията на дейностите на европейско равнище. За тази цел желае, в качеството си на представител на местните и регионалните

власти, да бъде постоянен участник в европейските конференции на министрите, посветени на интеграцията, предлага да взема по-активно участие в работата на Форума за интеграция и е готов да играе централна роля в усилията за насърчаване на териториалните пактове;

65. изразява готовност да окаже принос за създаването на общоевропейска система за наблюдение на напредъка в интеграцията, в рамките на която да се използват общи показатели;

66. счита, че трябва да се улесни прилагането на нови инструменти, каквито са териториалните пактове, и да им се отпусне финансиране от структурните фондове, както и от тематичните финансови потоци през новия програмен период;

67. предлага да се учреди награда за успешна интеграция на граждани на трети страни, която да се връчва на имигранти и/или на структури, които участват в процеса на интеграция

на имигрантите (местни и регионални органи, предприятия, организации, съюзи, фондации и т.н.). Тази инициатива може да се впише в рамката на вече съществуващи прояви, като например Международния ден на имигрантите, който се провежда под егидата на ООН;

68. желае да създаде стратегическо партньорство с Европейската комисия и европейските мрежи на градовете и регионите с цел да се подпомогне интеграцията на имигрантите и да се насърчат ефективните политики. Такова партньорство може да се изгради чрез създаването на мрежа на местните и регионалните власти в подкрепа на интеграцията, в която да могат да участват компетентни органи от всички равнища на управление, отговарящи за изготвянето на политиката, както и организации на гражданското общество. КР очаква политическа, финансова и оперативна подкрепа от страна на Европейската комисия за пълното прилагане на стратегическото партньорство, като счита, че то може да се впише в рамката на вече съществуващите структури и инициативи.

Брюксел, 15 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на инициативата „Европейска столица на културата“

(2012/С 113/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- признава, че ЕСК е ценна проява, която изтъква богатството, многообразието и общите аспекти на европейските култури, като отбелязва, че програмата „ЕСК“ има особен принос за възникването на европейска идентичност в периода на бърз културен растеж на Европейския съюз;
- посочва, че поради нарастващия престиж на това отличие културата заема важно място в политическите програми на държавите членки, регионите и градовете;
- отново изтъква убеждението си, че разбирането за межкултурен диалог, свързан със социалното и териториално сближаване, може да спомогне за утвърждаване на основните ценности на личния, социалния и гражданския живот като солидарност, отговорност, толерантност, уважение; той може също да насърчи способността за общуване между хора и групи от различни култури и да допринесе за тяхното солидарно съвместно съжителство;
- отбелязва, че в обявените за ЕСК градове секторът на културата отбелязва значително развитие и нараства участието в културни прояви, особено сред младите хора;
- подчертава, че ЕСК трябва да бъде процес, при който местната публика се възпитава чрез образователни програми, действия, изискващи участие, и повишена информираност по местни и европейски въпроси.

Докладчик Anton ROMBOUITS (NL/ЕНП), кмет на 's-Hertogenbosch**I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общ контекст

1. приветства факта, че Комисията работи по нова правна рамка за инициативата „Европейска столица на културата“ (ЕСК) и че през 2010-2011 г. проведе онлайн консултация и публично заседание. Отново заявява ангажимента си да допринесе към обсъждането, както се посочва в становището относно „Предложение за решение на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Решение 1419/1999/ЕО за установяване на действията на Общността „Европейска столица на културата“ за периода 2005-2019 г.“⁽¹⁾;

2. подчертава, че е важно програмата „ЕСК“ да продължи и след 2019 г.;

3. признава, че ЕСК е ценна проява, която изтъква богатството, многообразието и общите аспекти на европейските култури, като отбелязва, че програмата „ЕСК“ има особен принос за възникването на европейска идентичност в периода на бърз културен растеж на Европейския съюз;

4. посочва, че поради нарастващия престиж на това отличие културата заема важно място в политическите програми на държавите членки, регионите и градовете. Освен това изследванията и инвестициите в културата са важно средство за гарантиране на благополучие и социално сближаване в градовете и регионите, както и на национално и европейско равнище;

5. смята, че предоставянето на младите хора на възможност за участие в различни културни прояви разширява техния хоризонт и им помага да преодолеят своите предразсъдъци и страхове по отношение на чуждото и непознатото, като по този начин допринесе за мултикултурния диалог;

6. отново изтъква убеждението си, че разбирането за междукултурен диалог, свързан със социалното и териториално сближаване, може да спомогне за утвърждаване на основните ценности на личния, социалния и гражданския живот като солидарност, отговорност, толерантност, уважение, стремеж към социален прогрес и разбиране за социалното и културното многообразие; той може също да насърчи способността за общуване между хора и групи от различни култури и да допринесе за тяхното солидарно съвместно съжителство⁽²⁾;

7. признава, че програмата „ЕСК“ има дългосрочно икономическо, социално и културно въздействие; отличията дава значителен тласък на творческия сектор, който сам по себе си изпълнява важна икономическа роля в Европа и се явява икономически двигател за други сектори;

8. отбелязва, че в обявените за ЕСК градове секторът на културата отбелязва значително развитие и нараства участието в културни прояви, особено сред младите хора;

9. подчертава, че местните и регионалните власти най-добре разбират положението в градовете, обявени за Европейски столици на културата или кандидати за това отличие, и са в най-добра позиция да допринесат за замислянето и осъществяването на инициативата „ЕСК“ при пълно зачитане на принципа на субсидиарност; освен това в повечето държави членки местните и регионалните власти носят пряка отговорност за осигуряването на добра организация и доброто провеждане на културните прояви и поради това разполагат с много знания и опит, които могат да спомогнат за намиране на иновационни и творчески подходи;

Препоръки

A. Продължаване и укрепване на инициативата „столица на културата“

10. споделя заключението на Европейската комисия, че званието ЕСК продължава да бъде ценено високо и способства за създаването на мащабни културни програми и оказва значително въздействие⁽³⁾; по тази причина отправя призив за продължаването на инициативата, за да може тя да продължи да насърчава гражданското участие и дългосрочното развитие; отбелязва, че за периода след 2019 г. програмата „ЕСК“ би следвало да се стреми да възприеме по-балансиран подход към културата, която трябва да бъде подкрепяна не само като средство за осигуряване на материално и измеримо възвръщане на инвестициите, но и заради присъщата ѝ стойност;

11. изразява мнение, че програмата „ЕСК“ може да допринесе за изграждането на бъдеща Европа. Трябва да се обърне внимание на тенденции като национализъм, индивидуализъм и консумеризъм, както и на рушащата се социална инфраструктура. Глобализацията, повишената мобилност и отворените граници разширяват нашите познания за света. Европейците са „граждани на света“, но същевременно искат техните собствени местни култури да бъдат защитени и подкрепяни. Европа следва да даде възможност за разцвет на местните култури, като същевременно се развива приобщаваща европейска идентичност; промишлените, социалните и екологичните иновации са от жизненоважно значение за повишаване на европейската конкурентоспособност, която ще способства за укрепване на териториалното сближаване;

12. отбелязва, че програмата „ЕСК“ трябва да се основава на случващото се в местните и регионалните културни средища, като участието на гражданите и всички публични и частни лица, работещи по места по време на всички етапи от проекта, е решаващо; подчертава, че ЕСК трябва да бъде процес, при

(1) CdR 393/2003 fin.

(2) CdR 251/2008 fin.

(3) Последваща оценка на събитието „Европейски столици на културата“ за 2010 г. (Есен за областта Рур, Печ и Истанбул) COM(2011) 921 final.

който местната публика се възпитава чрез образователни програми, действия, изискващи участие, и повишена информираност по местни и европейски въпроси. Европейските столици на културата трябва да участват по-активно в дейностите и инициативите, провеждани от ЕС с цел изпълнение на настоящите или бъдещите му програми в областта на културата, като постепенно се включва възможността дори да се превърнат в места на провеждането им;

13. признава, че инициативата „ЕСК“ е доказала своята ефективност в разработването на програми, стимулиращи приобщаването и межкултурния диалог, и отбелязва, че голяма част от проявите, организирани досега в рамките на тази инициатива, са проведени в градове, изправени пред предизвикателствата на социалното сближаване и интеграция; достъпът до културни прояви е особено важен за увеличаване на отговорността и гражданското съзнание, личното и колективното благосъстояние, социалната мобилност, солидарността и др. Като се има това предвид, в основата на програмата „ЕСК“ трябва да бъдат поставени гражданите и гражданското общество;

14. отново изразява своята увереност, че секторът на културата играе важна роля за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“. Комитетът обръща внимание на огромните възможности, които културният туризъм предлага за икономическото развитие на много региони. Въпреки това предупреждава да не се акцентира единствено върху икономическото значение на културата. Също толкова важно е и значението на културата за създаване на добра и динамична жизнена среда, която е предпоставка за развитието ⁽⁴⁾;

15. подкрепя идеята, че използването на инструмента „ЕСК“ трябва да продължи и след 2019 г., и предлага той да бъде развит по такъв начин, че да даде възможност за съсредоточаване върху търсенето и откриването на многостранната/-ите културна/-и идентичност/-и на европейците. За тази цел съдържанието на програмата трябва да бъде по-открито към други неевропейски култури и партньори, за да се акцентира още по-ефективно върху ценността и богатството на европейските култури;

Б. Многогодишен контекст

16. отбелязва, че през последните 25 години ЕСК прерасна от летен фестивал в целогодишна културна проява, включваща важни елементи от културното, социалното и икономическото развитие. Някои градове разшириха обхвата на ЕСК, като включиха в него годините преди и след проявата. Този подход се оказва много успешен за насърчаване на участието на местното население в самата година на ЕСК, за стимулиране на културното развитие и участие и за изграждане на международна осведоменост и сътрудничество;

17. отново заявява, че многогодишният подход се оказва успешен, тъй като допринася за консолидирането на ползите

за града и региона, както и на новите (европейски) мрежи, създадени във връзка с инициативата „ЕСК“. Особено в настоящия период на финансов натиск той спомага и да се гарантира, че инвестициите в културата ще продължат да заемат своето място в политическата програма в дългосрочен план. Използваният понастоящем критерий за „града и гражданите“ изисква проявата да е устойчива и да бъде неразделна част от дългосрочното културно и социално развитие. Въпреки това повечето ЕСК все още насочват вниманието си към организирането на културни събития през годината. Тук положителен принос може да окаже едно по-структурирано сътрудничество между настоящите, миналите и бъдещите европейски столици на културата;

18. отново изразява своето мнение, че градовете трябва да използват проявата като част от дългосрочна стратегия за развитие, за да насърчат по-устойчиви подходи към културното развитие и да акцентират върху въздействието и наследството на градовете, обявени за ЕСК, както се посочва в становището относно *„Предложение за решение на Европейския парламент и Съвета за установяване на действията на Общността „Европейска столица на културата“ за годините 2007-2019“*; за да се развият тези дългосрочни стратегии и да се отговори на новите предизвикателства на местно и регионално равнище, подчертава целесъобразността от изготвяне и развитие на консенсусни културни политики, в средносрочен и дългосрочен план — това е възможно само при наличие на ясна институционална воля и пълноценното участие на публични и частни обществени участници;

19. признава, че един град се определя за ЕСК за една конкретна година; припомня колко е важно дейностите да се поставят в многогодишен контекст и да станат част от дългосрочна политика в областта на културата, икономиката, социалната сфера и устройството на територията;

20. подчертава, че държавите членки трябва да отделят цялото необходимо внимание на проекта за европейска столица на културата, по-специално що се отнася до неговата жизнеспособност. Всяка заинтересована държава членка следва да подкрепи в нужната степен всеки отделен проект за европейска столица на културата и да го включи в дългосрочната си политика и стратегия;

В. Насърчаване на участието на околния район

21. признава, че програмата „ЕСК“ еволюира и по отношение на участващите градове и региони. По време на първоначалния етап държавите членки обикновено номинираха столици или други големи градове. Впоследствие с времето това отличие започна все по-често да се присъжда на по-малки градове (вторите по големина градове или регионални културни центрове). Поради тенденцията да се кандидатират по-малки градове нарасна необходимостта от ангажирането на регионите, в които те се намират. Големите и малките градове са средища, те са центрове на търговията, промишлеността, образованието или управлението; разположени са централно и отразяват характера на регионите, в които се намират. Отбелязва, че това развитие

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

получи признание посредством включването на регионалното измерение в програмата „ЕСК“ след 2007 г.; поради това подчертава добавената стойност на регионалния подход към ЕСК; включително обмисляне на възможността за номиниране на регион, при което регионът остава основният културен акцент под отговорността на главния град в дадения регион.

22. подчертава, че за в бъдеще градовете кандидати трябва да бъдат насърчавани в още по-голяма степен да включват околния регион – или дори еврорегион, когато градовете са гранични – в програмата „ЕСК“ чрез разработване на споразумения за партньорство, гарантиращи извършването на общата работа във всички етапи от инициативата; признава, че е важно да има стабилна управленска система, която да гарантира устойчивостта на политическия и финансов ангажимент. Основни елементи на управленската система трябва да бъдат силната политическа подкрепа от всички партии, гарантиране на бюджета, художествената независимост и участието на гражданите;

23. посочва жизненоважната роля на мрежите и творческите градове в рамките на отворена иновативна екосистема в съвременните икономики, тъй като градовете, регионите, академичните/изследователските учреждения и предприятията все по-често си сътрудничат по стратегически въпроси, за да реализират икономии от мащаба и обхвата, да разпространяват знанието и да координират планирането на инфраструктурата; призовава местните и регионалните власти да участват активно в изготвянето на законодателни рамки и програми за финансиране;

24. припомня значението на европейското измерение на проявата⁽⁵⁾; изразява съгласие, че програмата „ЕСК“ е насочена към насърчаване на европейското сътрудничество, подчертаване на богатството на европейската култура, ангажиране и мобилизиране на гражданите; отново заявява, че насърчаването на активното участие на околните територии в програмата „ЕСК“ би способствало за популяризирането на тази цел и би гарантирало, че положителните въздействия ще се почувстват в (по-широк) регионален контекст;

25. отново припомня, че Европейската комисия би трябвало да следи внимателно новите развития на инициативата „ЕСК“, да ги изучава подробно и да дава своята подкрепа; припомня, че при изготвянето на своите програми Европейската комисия следва да отчети по подобаващ начин културния потенциал на градските и регионалните партньорства, които са от голямо значение за обществото като цяло, и да използва новите качествени развития⁽⁶⁾;

Г. Насърчаване на участието в предварителния подбор

26. признава, че ЕСК е една от най-успешните програми на ЕС, тъй като дава безпрецедентна възможност на града домакин и на региона, в който той се намира, и дори на градовете кандидати, да направят културен, социален и икономически скок, като за няколко години извършат преобразувания, които обикновено изискват едно поколение;

27. затова насърчава стимулирането на участието на широк кръг кандидати в надпреварата за присъждането на отличието

„ЕСК“; отбелязва, че опитът, натрупан през последните години, показва, че дори самото кандидатстване има положително въздействие върху градовете кандидати, което се изразява в допълнителни икономически ползи и подобряване на имиджа. Съревнованието за отличието създава също така нови (международни) мрежи и подобрява сътрудничеството между партньорите в региона;

28. признава проблемите, пред които са изправени държавите членки и системата на европейското жури и които произтичат от необходимостта да се разглеждат кандидатурите на все по-голям брой градове, нарастващите разходи за кандидатстване и организационните въпроси, свързани със съревнованието. Комитетът приканва Комисията да отчете нарастващия брой кандидатури като положителен факт и да го вземе предвид в процедурата за подбор след 2019 г.;

29. подчертава, че Европейската комисия, държавите членки и градовете кандидати трябва да си сътрудничат тясно, за да повишат осведомеността за това отличие в градовете и регионите. Комисията би трябвало да продължи да изгражда стойността на марката „ЕСК“, държавите членки – да оповестяват широко провеждането на конкурс на национално равнище, а градовете имат особена отговорност да използват преките си контакти с гражданите, за да обясняват и онагледяват ползите от инициативата. Наистина, ако гражданите не разбират ясно целите на отличието „ЕСК“, е трудно за един град да спечели обществена подкрепа за кандидатурата си. Това може да възпре някои потенциални кандидати от участие в съревнованието за отличието;

30. посочва, че е желателно да има по-солидна рамка за съревнованието; предлага то да се организира по такъв начин, че всички кандидатстващи градове да допринасят за развитието на културата на европейско, национално и/или регионално равнище. Дейностите, предвидени в рамките на кандидатстването, могат да бъдат замислени по такъв начин, че да покажат как всеки един град или регион би допринесъл за целите на националната политика в областта на културата, и биха могли да включват ангажимент от страна на всички градове за продължаване на тази работа през годините, които остават до присъждането на отличието „ЕСК“, независимо от това кой ще бъде определен за „победител“. По-ясна рамка за съревнованието би способствала за намаляване на търканията между градовете и регионите и би помогнала на кандидатите да допринесат за изпълнението на по-обща европейски и национални програми. По същество това означава стимулиране на здравословно разбиране за сътрудничество в процеса на съревнование;

31. призовава Комисията да насърчава държавите членки да осигуряват чрез своите национални власти и институции цялата необходима подкрепа на града, избран за столица на културата;

Е. Процедура за подбор

32. подкрепя системата за ротация на държавите членки, в които понастоящем се връчва отличието „ЕСК“ (от 2007 г. насам), като признава, че тя гарантира равни шансове на малките градове и държави членки да са носители на отличието въпреки бюджетните ограничения;

⁽⁵⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

33. призовава Европейската комисия да обмисли повторното въвеждане в новото правно основание за ЕСК възможността градовете в страни, които не са членки на ЕС, да кандидатстват за придобиване на званието; опитът от Истанбул 2010 г. насочва в тази посока ⁽⁷⁾;

34. отново заявява, че представителят на КР в журито трябва и напред да остане един от членовете на избираема длъжност, каквато беше стандартната практика в миналото, но все пак признава, че участието в журито не е почетна длъжност, а предполага значително работно натоварване и голяма отговорност спрямо градовете кандидати; отправя искане Комисията да утвърди ролята на Комитета на регионите в комисията за мониторинг и тази комисия да продължи да играе активна роля за гарантиране на развитието на синергии между културните програми на определените градове още на етапа на подготовка на програмата ⁽⁸⁾. Желателно е да се изготвят по-обективни критерии за оценка, от които неизбраните градове да могат да извлекат поука, и които бъдещите градове кандидати да могат да използват за ориентир.

Брюксел, 15 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ Последваща оценка на събитието „Европейски столици на културата“ за 2010 г. (Есен за областта Рур, Печ и Истанбул) COM(2011) 921 final.

⁽⁸⁾ CdR 251/2005 fin.

Становище на Комитета на регионите относно „Преразглеждане на регламента за ЕГТС“

(2012/C 113/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява задоволство от факта, че предложението на Европейската комисия се вписва в духа на разпоредбите на Регламент (ЕО) 1082/2006 и допринася за подобряване на създаването и функционирането на европейските групи за териториално сътрудничество (ЕГТС);
- отправя искане за изясняване на критериите за одобряване на конвенцията или за отхвърляне на молбата за създаване на ЕГТС;
- би желал да засили ролята на КР, който вече е натоварен с поддържането на регистъра на ЕГТС и платформата на ЕГТС, посредством информацията, съдържаща се във „формуляр ЕГТС“ и публикуване в ОВ на ЕС;
- привлича вниманието на Комисията върху факта, че е много сложно, дори невъзможно, в конвенцията да се състави предварително пълен списък на европейското, националните и регионалните законодателства, които ще се прилагат към дейностите на ЕГТС;
- предлага вече създадените ЕГТС да се ползват от разпоредбите на новия регламент, които са по-благоприятни от тези на действащия понастоящем Регламент 1082/2006 относно ЕГТС;
- настоява да се увеличи броят на видовете предприятия, които могат да участват в ЕГТС, и към тях да се добавят предприятията, на които е възложено управлението на услуги от общ икономически интерес.

Докладчик	г-н Michel DELEBARRE (FR/ПЕС), кмет на Dunkerque
Отправен документ	„Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) с цел по-голяма яснота, опростяване и усъвършенстване на процеса на създаване и функциониране на такива групи“
	COM(2011) 610 final – 2011/0272 (COD)

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. изразява задоволство от факта, че предложението на Европейската комисия се вписва в духа на разпоредбите на Регламент (ЕО) 1082/2006 и допринася за подобряване на създаването и функционирането на европейските групи за териториално сътрудничество (ЕГТС);

2. приветства вниманието, което Европейската комисия отделя на интеграцията на достиженията на Договора от Лисабон и по-специално на целта за териториално сближаване;

3. изразява задоволство от факта, че Европейската комисия е взела предвид множество препоръки, отправени в предходни негови становища ⁽¹⁾;

Равносметка на европейските групи за териториално сътрудничество

4. държи да подчертае, че за по-малко от четири години бяха създадени двадесет и пет ЕГТС; те обединяват над 550 органа на местното самоуправление в 15 държави членки и над 22 милиона европейски граждани;

5. изразява задоволство от факта, че към 1 октомври 2011 г. повече от половината от държавите членки са разрешили създаването на ЕГТС (Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Испания, Италия, Кипър, Люксембург, Нидерландия, Португалия, Румъния, Словакия, Словения, Унгария, и Франция);

6. припомня, че десетки ЕГТС са в процес на планиране или обмисляне от страна на държавите членки;

7. смята, че създаването на ЕГТС трябва да се извършва на доброволна основа: единствено териториите или мрежите, които ще извлекат съществена полза от създаването на ЕГТС, прибягват до този инструмент, за да утвърдят и формализират своите действия за сътрудничество;

8. счита, че действията за европейско териториално сътрудничество трябва винаги да се извършват въз основа на политическа, техническа и административна координация на партньорите в проекта, ръководена от „лидер“;

9. приканва Комисията да обърне по-голямо внимание на ЕГТС като предпочитан инструмент за прилагане на европейската

политика за териториално сътрудничество и по-добре да интегрира ЕГТС в законодателните мерки, отнасящи се до политиката на сближаване за периода 2014–2020 г.;

10. подчертава разнообразието на партньорства, задачи и териториални единици обект на дейността на създадените ЕГТС и тези, които са в процес на създаване, което показва големия потенциал и гъвкавост на този инструмент за сътрудничество;

11. смята, че едно от предимствата на използването на ЕГТС за осъществяването на проекти за многостепенно управление може да се състои в това, че дава възможност за привличане на всички компетентни страни към управлението на дадена трансгранична територия или еврорегион;

12. набляга на многофункционалния характер на инструмента ЕГТС и на неговия потенциал за управление на инфраструктури и услуги от общ икономически интерес в полза на европейските граждани от територии, които включват няколко държави членки;

13. изразява съжаление, че ЕГТС все още слабо присъства в секторните политики на Съюза, различни от политиката на сближаване. Подчертава също така потенциала на този инструмент за провеждане на инициативи и процедури за обществени поръчки и конкретно изпълнение на програмите на Европейския съюз, както и необходимостта от признаване на ЕГТС като структура, отговаряща на изискванията за допустимост до тези инициативи и обществени поръчки;

14. отбелязва, че ЕГТС е недостатъчно интегрирана в европейското и националното законодателство;

15. установява, че 79 органа, определени от 27-те държави членки, притежават правомощия за получаване на искания за създаване на ЕГТС и тяхната обработка;

16. установява, че въпросите, свързани с тълкуването на Регламент (ЕО) 1082/2006 могат да получават различаващи се отговори от тези компетентните органи, както личи от въпроса, свързан с правото, приложимо към персонала на ЕГСТ или ЕГСТ, чиито членове са с ограничена отговорност;

17. е съгласен със заключенията на Европейската комисия, изразени в доклада ѝ за прилагането на Регламент (ЕО) № 1082/2006 относно Европейска група за териториално сътрудничество (ЕГТС);

⁽¹⁾ CdR 308/2007 fin. и CdR 100/2010 fin.

18. съзнава, че предложението за регламент трябва да позволи на ЕГТС да се превърне в по-привлекателна и по-ефикасна структура за осъществяването на инициативи за териториално сътрудничество, като едновременно с това се ограничат правните и финансовите рискове за бъдещите членове, служители и изпълнители на ЕГТС, и се запази неутралитет по отношение на избора на правния режим, приложим към ЕГТС;

19. смята, че е необходимо работата на платформата за ЕГТС на Комитета на регионите ⁽²⁾ (вж: www.cor.europa.eu/egtc) да продължи, за да се даде възможност за мониторинг на ЕГТС и обмен на най-добрите практики и общите предизвикателства на съществуващите и възникващите ЕГТС и да се разшири използването на ЕГТС в секторните политики на Съюза; предлага, считано от 2014 г. платформата ЕГТС да може да играе роля, сходна с тази на платформата за градско развитие, предложена от Комисията в предложението ѝ за регламент относно Европейския фонд за регионално развитие;

20. изразява желание тези дейности да се впишат в рамката на Споразумението за сътрудничество между Европейската комисия и Комитета на регионите;

21. изтъква, че е важно този специфичен регламент, който няма особено отражение върху бюджета на Европейския съюз, да бъде приет без отлагане и без да се изчаква приемането на целия законодателен пакет във връзка с политиката на сближаване за периода след 2013 г. Това би позволило регламентът да влезе в сила възможно най-бързо и би дало нов тласък на разработването на нови проекти по ЕГТС в сигурна правна рамка;

Анализ на предложението за регламент

22. изразява съгласие с логиката на предложенията на Европейската комисия, които позволяват разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1082/2006 да бъдат приведени в съответствие с практическия опит на съществуващите ЕГТС и да се подобри тяхното функциониране;

23. подчертава, че тези предложения дават възможност за укрепване на европейската правна основа на ЕГТС чрез предлагане на еднакви решения на европейско равнище;

24. приветства разширяването на обхвата на дейност на ЕГТС и техните партньорства до публичните предприятия по смисъла на Директива 2004/17/ЕО;

25. предлага в този смисъл да се увеличи броят на видовете предприятия, които могат да участват в ЕГТС, и към тях да се добавят предприятията, на които е възложено управлението на услуги от общ икономически интерес – съгласно дефиницията в предложението за решение ⁽³⁾ относно приложението на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽⁴⁾;

26. подкрепя Европейската комисия в решението ѝ за опростяване на процедурата за създаване на ЕГТС, основаващо се единствено на приемане на конвенцията в задължителен срок от шест месеца;

27. е на мнение, че внасянето на гъвкавост в правилото за съответствие на задачите на ЕГТС с правомощията на членовете ще допринесе за разгръщането на нови форми на многостепенно управление;

28. предлага във връзка с това да бъдат изяснени критериите за приемане на конвенцията или отхвърляне на искането за създаване на ЕГТС;

29. подчертава, че ЕГТС изпълнява мисии за сметка на своите членове, а не упражнява техните правомощия. ЕГТС не е инструмент за сливане на правомощията на членовете, а за изпълнение на проекти или програми за сътрудничество;

30. приветства факта, че предложението за регламент съдържа разпоредби относно националните правила за договорите на служителите на ЕГТС, които разпоредби представляват сами по себе си по-висша норма, която ще се наложи над различните национални законодателства, съществуващи в тази сфера;

31. приветства въвеждането на специфични разпоредби относно външните граници на ЕС и интегрирането на отвъдморските територии в партньорствата на ЕГТС;

32. изразява съгласие с възможността за създаване на „двустранна“ ЕГТС, състояща се от членове, произхождащи от територията само на една държава-членка и от членове от само една трета държава или отвъдморска територия;

33. смята, че за да може тази разпоредба да се прилага изцяло, е необходимо създаването на такъв вид ЕГТС да не бъде оставено на преценката на всяка държава членка, а възможните начини на създаване да бъдат обективно дефинирани в регламента;

34. е на мнение, че предложението за публикуване на информацията относно новите ЕГТС в серия С на ОВ на ЕС (Комуникация и информация) въз основа на формуляр, намиращ се в приложението на предложението за регламент, а не в серия S (обявление за поръчка), както досега, представлява напредък;

35. припомня, все пак, че ЕГТС не могат пряко да заявяват тази публикация;

36. предлага, вследствие на това, публикуването да се извършва от Комитета на регионите, натоварен с поддържането на регистъра на ЕГТС и платформата на ЕГТС, а не от Европейската комисия, както се предлага в регламента;

37. споделя мнението на Европейската комисия, че е полезно да се предвидят разпоредби, позволяващи на дадена ЕГТС да установява тарифи и такси за използването на определена инфраструктура, която управлява;

⁽²⁾ 127-о заседание на Комитета на регионите, 26 януари 2011 г., Réf. CdR 397/2010.

⁽³⁾ С(2011) 9380 final, прието на 20 декември 2011 г.

⁽⁴⁾ Този член се отнася за държавните помощи под формата на компенсация за обществена услуга, давана на предприятие, натоварено с извършването на услуги от общ икономически интерес.

38. смята, че е необходимо обхватът на тази разпоредба да се разшири и до услугите от общ икономически интерес, които ЕГТС може да се наложи да управлява или предоставя;

39. желае да се намери правно решение, общо за всички ЕГТС, относно подписването на конвенциите за сътрудничество между ЕГТС по една и съща граница или пространство на трансгранично сътрудничество с цел успешната работа по общ проект;

40. смята, че ЕГТС трябва да бъдат в състояние да подписват конвенции за сътрудничество с юридически лица, които желаят еднократно да съдействат за даден проект, без да се присъединяват към ЕГТС за изпълнение на всичките ѝ задачи;

41. привлича вниманието на Комисията върху факта, че е много сложно, дори невъзможно, в конвенцията да се състави предварително пълен списък на европейското, националните и регионалните законодателства, които ще се прилагат към дейностите на ЕГТС;

42. изразява съгласие с предложенията на Европейската комисия относно изясняването на разпоредбите, отнасящи се до режима на отговорност на ЕГТС, по-специално въвеждането на застрахователен режим;

43. все пак припомня, че понятието „ограничена отговорност“, произтичащо от системата на „дружествата с ограничена отговорност“, съществува само в малка част от страните от ЕС;

44. смята, че единствено потенциалните кредитори на ЕГТС имат интерес предварително да познават обхвата на финансовите ангажименти на членовете на ЕГТС;

45. предлага вече създадените ЕГТС да се ползват от разпоредбите на новия регламент, които са по-благоприятни от тези на действащия понастоящем Регламент 1082/2006 относно ЕГТС;

46. призовава Европейската комисия и държавите членки да предложат незадължителен модел на конвенция и статут, който да се съдържа в приложение към регламента с цел улесняване и ускоряване на процедурите по разрешаване на създаването на ЕГТС.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 1, параграф 3

Добавя се подточка е)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>е) <u>предприятията, натоварени със задача за изпълнение на услуги от общ икономически интерес и финансирани чрез компенсации за обществени услуги съгласно критериите, определени в предложението за решение относно приложението на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, отнасящ се за държавните помощи под формата на компенсация за обществена услуга, давана на предприятие, натоварено с извършването на услуги от общ икономически интерес</u> ⁽¹⁾;</p>

(1) COM(2011)146 final.

Изложение на мотивите

Вж. параграф 24 от настоящото становище.

Изменение 2

Член 1, параграф 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>2. ЕГТС може да се състои от членове, произхождащи от територията само на една държава-членка и една трета страна или отвъдморска територия, ако тази държава-членка счита, че тази ЕГТС е в съответствие с обхвата на провежданото от нея териториално сътрудничество или двустранни отношения с третата страна или отвъдморска територия.“</p>	<p>2. ЕГТС може да се състои от членове, произхождащи от територията само на една държава членка и една трета страна или отвъдморска територия, ако ~~тази държава-членка счита, че тази ЕГТС е предметът и запачите,~~ <u>посочени в проекта на конвенция, предаден на държавата членка, са</u> в съответствие с обхвата на:</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>a) провежданото от <u>държавата членка</u> териториално сътрудничество <u>с трета страна или отвъдморска територия</u>~~и~~ ~~нея~~ или</p> <p>b) програма за европейско териториално сътрудничество със <u>съответната трета страна или отвъдморска територия, или</u></p> <p>v) <u>двустранните</u> отношения <u>на държавата членка със съответната трета</u>~~та~~ страна или отвъдморска територия.</p>

Изложение на мотивите

Критериите за разрешаване или отказ за създаване на ЕГТС, чиито членове произхождат само от една държава членка и една трета страна или отвъдморска територия, трябва да бъдат обективни и да отговарят на един от трите възможни случая, посочени в изменението. Създаването на такъв вид ЕГТС не трябва да бъде оставяно на преценката на всяка държава членка.

Изменение 3

член 1, параграф 5, буква а)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>3. След известие съгласно параграф 2, получено от потенциален член, съответната държава-членка одобрява конвенцията, като взема под внимание своята конституционна структура и участието на потенциалния член в ЕГТС, освен ако счита, че това участие не е в съответствие с настоящия регламент, с други разпоредби на правото на Съюза относно дейностите на ЕГТС или с националното право, уреждащо правомощията на потенциалния член, или че такова участие не е обосновано по причини, свързани с обществения интерес или обществения ред на същата държава-членка. В такъв случай държавата-членка излага мотивите за отказа си или предлага необходимите изменения в конвенцията, за да стане възможно участието на потенциалния член.</p>	<p>3. След известие съгласно параграф 2, получено от потенциален член, <u>оправомощеният орган, определен от</u> съответната държава членка одобрява конвенцията, като взема под внимание своята конституционна структура и участието на потенциалния член в ЕГТС, освен ако, <u>при един от следните случаи</u>, счита, че това участие:</p> <p>a) не е в съответствие с настоящия регламент, с други разпоредби на правото на Съюза относно дейностите на ЕГТС или</p> <p>b) <u>е не зачита</u> националното право, уреждащо правомощията на потенциалния член, <u>в съответствие с разпоредбите на член 7, параграф 2</u> или</p> <p>v) <u>че такова участие</u> не е обосновано по причини, свързани с ~~обществения интерес или~~ обществения ред на същата държава членка.</p> <p>В такъв случай <u>оправомощеният орган, определен от съответната държава</u>~~та~~ членка, излага мотивите за отказа си или предлага необходимите изменения в конвенцията, за да стане възможно участието на потенциалния член.</p>

Изложение на мотивите

Изпраща се известие на един от 79-те оправомощени органа в ЕС, определени от 27-те държави членки, които трябва да фигурират в регламента.

В предложението за регламент правомощията на един член от всяка участваща държава членка са достатъчни, за да оправдаят участието на всички членове от тази държава членка (член 7, параграф 2). Необходимо е разпоредбите на член 4, параграф 3 относно контрола на адекватността на правомощията на членовете спрямо предмета на дейност на ЕГТС да се поставят в съответствие с разпоредбите на член 7, параграф 2.

Неразрешаването на участие, немотивирано от съображения за общ интерес, дублира проверката на това дали участието на даден член отговаря на разпоредбите на регламента, тъй като в член 1, параграф 2 от регламента вече е определен обхватът на дейност на ЕГТС.

Изменение 4

Член 1, параграф 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 5 се заменя със следното:	Член 5 се заменя със следното:
„Член 5	„Член 5
Придобиване на статут на юридическо лице и публикуване в Официален вестник	Придобиване на статут на юридическо лице и публикуване в Официален вестник
1. Конвенцията и устава, както и всяко последващо изменение в тях се регистрират или публикуват, или и двете в съответствие с приложимото национално право в държавата-членка, в която е седалището на съответната ЕГТС. ЕГТС придобива статут на юридическо лице в деня на регистрацията или публикацията, в зависимост от това кое от тези събития настъпва първо. Членовете информират съответните държави-членки, Комисията и Комитета на регионите за регистрацията или за публикуването на конвенцията.	1. Конвенцията и устава, както и всяко последващо изменение в тях се регистрират или публикуват, или и двете в съответствие с приложимото национално право в държавата-членка, в която е седалището на съответната ЕГТС, <u>а след това се публикуват в останалите държави членки на членовете на ЕГТС</u> . ЕГТС придобива статут на юридическо лице в деня на регистрацията или <u>публикацията в държавата членка, в която е седалището на ЕГТС</u> , в зависимост от това кое от тези събития настъпва първо. Членовете информират съответните държави членки, ~~Комисията~~ и Комитета на регионите за регистрацията или за публикуването на конвенцията.
2. ЕГТС гарантира, че в срок от десет работни дни от датата на регистрацията или от публикуването на конвенцията се изпраща заявление до Комисията в съответствие с образеца, посочен в приложението към настоящия регламент. След това Комисията предава това заявление на Службата за публикации на Европейския съюз за публикуване на известие в серия С на Официален вестник на Европейския съюз, оповестяващо създаването на ЕГТС и съдържащо данните, посочени в приложението към настоящия регламент.“	2. ЕГТС гарантира, че в срок от десет работни дни от датата на регистрацията или от публикуването на конвенцията се изпраща заявление до ~~Комисията~~ <u>Комитета на регионите</u> в съответствие с образеца, посочен в приложението към настоящия регламент. След това ~~Комисията~~ <u>Комитетът на регионите</u> предава това заявление на Службата за публикации на Европейския съюз за публикуване на известие в серия С на Официален вестник на Европейския съюз, оповестяващо създаването на ЕГТС и съдържащо данните, посочени в приложението към настоящия регламент.“

Изложение на мотивите

Комитетът на регионите, натоварен с поддържането на регистъра на ЕГТС и платформата на ЕГТС, има за задача да гарантира публикуването на конвенцията в серия С, тъй като тази публикация не може да бъде поискана от самите ЕГТС.

Сътрудничеството и обменът на информация между Комитета на регионите и Европейската комисия трябва да се впишат в рамките на споразумението за сътрудничество между тези две институции.

Освен това, публикуването на конвенцията и устава само в държавата членка, в която се намира седалището на ЕГТС, би било дискриминиращо и би противоречало на изискването за прозрачност и на правото на гражданите на информация.

Изменение 5

Член 1, параграф 8, буква б)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
б) В параграф 4 се добавя следната алинея:	б) В параграф 4 се добавя следната алинея:
„Посоченото в член 10, параграф 1, буква а) събрание на ЕГТС обаче може да определи реда и условията за използване на дадена част от инфраструктурата, която ЕГТС управлява, включително тарифите и таксите, които следва да заплащат ползвателите.“	„Посоченото в член 10, параграф 1, буква а) събрание на ЕГТС обаче може да определи реда и условията за използване на дадена част от инфраструктурата, която ЕГТС управлява, <u>или на услуга от общ икономически интерес</u> , включително тарифите и таксите, които следва да заплащат ползвателите.“

Изложение на мотивите

На ЕГТС трябва да се даде възможност да определят тарифите и таксите за услугите от общ икономически интерес, които организират, но чиито инфраструктури не управляват.

Изменение 6

Член 1, параграф 8

Добавя се буква в)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<p>в) в параграф 5 се добавя следната алинея:</p> <p><u>Всяка ЕГТС може да подпише конвенция с друга ЕГТС или всеки орган, който може да стане член на ЕГТС, с цел осъществяване на проект за европейско териториално сътрудничество, свързан с общите задачи на ЕГТС или съответните подписващи органи.</u></p> <p><u>В конвенцията са включени най-малко: целите на сътрудничеството, разпределението на задачите между подписващите, продължителността и предвиденият размер на ангажиментите на подписващите, както и правото, което ще се прилага към конвенцията.</u></p>

Изложение на мотивите

Всяка ЕГТС трябва да може да разполага с правна основа на европейско равнище, за да сключва партньорства с други ЕГТС или други юридически лица с цел успешния завършек на общи проекти за сътрудничество.

Изменение 7

Член 1, параграф 9, буква з)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>з) конкретното право на Съюза или национално законодателство, приложимо по отношение на дейността на ЕГТС, като националното право може да бъде това на държавата-членка, в която предвидените в устава органи упражняват своите правомощия или в която ЕГТС извършва дейността си;</p>	<p>~~з) конкретното право на Съюза или национално законодателство, приложимо по отношение на дейността на ЕГТС, като националното право може да бъде това на държавата-членка, в която предвидените в устава органи упражняват своите правомощия или в която ЕГТС извършва дейността си;~~</p>

Изложение на мотивите

Почти невъзможно е предварително да се състави списък на европейското, националните и регионалните законодателства, които ЕГТС ще трябва да прилага при изпълнението на задачите си и на цялата територия, на която ще осъществява своята дейност.

Изменение 8

Член 1, параграф 12, буква б) (2а)

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>2 а Ако отговорността на най-малко един от членовете на ЕГТС е ограничена или изключена в съответствие с националното право, съгласно което е установен той, останалите членове могат също да ограничат своята отговорност в конвенцията.</p> <p>Наименованието на ЕГТС, съставена от членове с ограничена отговорност, включва думата „ограничена“.</p>	<p>2 а Ако отговорността на най-малко един от членовете на ЕГТС е ограничена или изключена в съответствие с националното право, съгласно което е установен той, останалите членове могат също да ограничат своята отговорност в конвенцията.</p> <p>~~Наименованието на~~ При обществените поръчки и договорите, сключени от дадена ЕГТС, съставена от членове с ограничена отговорност, ~~включва думата „ограничена“~~ трябва да бъде упоменато, че ЕГТС носи „ограничена“ отговорност и/или членовете, носещи ограничена отговорност, както и да се посочат параметрите на застрахователния договор, евентуално сключен от ЕГТС.</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Изискването за публикуване на конвенцията, статута и отчетните документи на ЕГТС, чиито членове са с ограничена отговорност, трябва да бъде най-малко равностойно на изискваните за другите правни субекти, чиито членове са с ограничена отговорност, установени съгласно законите на държавата-членка, в която се намира седалището на ЕГТС.	Изискването за публикуване на конвенцията, статута и отчетните документи на ЕГТС, чиито членове са с ограничена отговорност, трябва да бъде най-малко равностойно на изискваните за другите правни субекти, чиито членове са с ограничена отговорност, установени съгласно законите на държавата членка, в която се намира седалището на ЕГТС.
В случай на ЕГТС, чиито членове са с ограничена отговорност, държавите-членки могат да изискат ЕГТС да сключи подходяща застраховка, която да покрива специфичните рискове във връзка с дейностите на ЕГТС.“	В случай на ЕГТС, чиито членове са с ограничена отговорност, държавите членки могат да изискат ЕГТС да сключи подходяща застраховка, която да покрива специфичните рискове във връзка с дейностите на ЕГТС.

Изложение на мотивите

Единствено потенциалните кредитори на ЕГТС имат интерес да познават предварително обхвата на финансовите ангажменти на членовете на ЕГТС; по тази причина понятието „ограничена“, добавено към името на ЕГТС, не позволява да се добие представа за обхвата на финансовите ангажменти, поети от членовете и за евентуалните застраховки на ЕГТС.

Изменение 9

Член 1, параграф 14а

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<u>Европейската комисия възлага на платформата ЕГТС, създадена от Комитета на регионите, да осъществява наблюдение на дейността на съществуващите ЕГТС и на тези в процес на учредяване, да организира обмен на най-добрите практики, да откроява общите цели и да предлага по-добро ефективно интегриране на ЕГТС в различните секторни политики на Съюза;</u>

Изложение на мотивите

Предложение за създаване на нов член в Регламент ЕГТС № 1082/2006 (този член става член 17 от регламента). Предложението за изменение е в съответствие с предложеното изменение на параграф 19.

Изменение 10

Член 2

След параграф 1 се добавя нов параграф

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	<u>2. Когато ЕГТС, създадени преди влизането в сила на настоящия регламент, променят своята конвенция и/или статут, те могат да изберат разпоредбите на настоящия регламент, като посочат това в решението на органа, притежаващ правомощия за промяна на конвенцията и устава на ЕГТС.</u>

Изложение на мотивите

Вече създадените ЕГТС трябва да могат да се ползват от разпоредбите на настоящия регламент, които са благоприятни от тези на Регламент (ЕО) № 1082/2006.

Изменение 11

ПРИЛОЖЕНИЕ

Предложените промени са посочени чрез използване на цвят върху текста, предложен от Европейската комисия

Изменение

ПРИЛОЖЕНИЕ

Образец за подаване на информацията съгласно член 5, параграф 2**СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ГРУПА ЗА ТЕРИТОРИАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО (ЕГТС)**

Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година

(ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 219)

Наименованието на ЕГТС, съставена от членове с ограничена отговорност, трябва да включва думата „ограничена“ (член 12, параграф 2)

Със звездичка (*) са обозначени задължителните полета.

I.1) НАИМЕНОВАНИЕ, АДРЕС И ЗВЕНО/А ЗА КОНТАКТ

Регистрирано наименование*:		
Седалище*:		
Населено място*:	Пощенски код:	Държава*:
Звено/а за контакт:	Телефон:	
На вниманието на:		
E-mail:	Факс:	
Интернет адрес/и на групата (ако е приложимо)		

I.2) СРОК НА СЪЩЕСТВУВАНЕ НА ГРУПАТА*:

Срок на съществуване на групата:
☐ безсрочно
☐ до: <input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> (дд/мм/гггг)
Дата на регистрация/ публикуване : <input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> (дд/мм/гггг)
Дата на публикуване: <input type="text"/> / <input type="text"/> / <input type="text"/> (дд/мм/гггг)

II. ЦЕЛИ*

☐ код по NUTS <input type="text"/> ☐ код по NUTS <input type="text"/>	
☐ код по NUTS <input type="text"/> ☐ код по NUTS <input type="text"/>	

III. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПОДРОБНОСТИ ЗА НАИМЕНОВАНИЕТО НА ГРУПАТА (ако е приложимо)

Наименование (моля, посочете <u>съответната езикова версия</u> <u>за съответната държава</u>)														
BE	BG	CZCS	DKDA	DE	EEET	GAIE	EL	EN	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SISL	SK	FI	SESV	UK	Други: _____	
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐		
Пълно наименование (ако е приложимо): _____														
Съкратено наименование или акроним (ако е приложимо): _____														

----- Раздел III се попълва колкото пъти е необходимо -----

IV. ЧЛЕНОВЕ*

IV. 1) **Общ брой членове на групата***:

IV. 2) Националност на членовете на групата*

BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	Други:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

IV. 23) Информация за членовете на групата*

Официално наименование*:

Пощенски адрес:

Населено място:	Пощенски код:	Държава*:
-----------------	---------------	-----------

Звено/а за контакт:

На вниманието на:	Телефон:
E-mail:	Факс:

Интернет адрес/и (ако е приложимо)

Вид член*:

Държава-членка

Национален орган

Регионален орган

Местен орган

Публичноправна организация

Публично предприятие

Асоциация на:

- Държава-членка (държави-членки)   Общо:*
- Национален орган (национални органи)   Общо:*
- Регионален орган (регионални органи)   Общо:*
- Местен орган (местни органи)   Общо:*
- Публичноправна(и) организация(и)   Общо:*
- Публично(и) предприятие(я)   Общо:*

Трета страна или отвъдморска територия

код по NUTS или UAL:

код по NUTS:

код по NUTS UAL 1: код по NUTS UAL 2:

----- Раздел IV.2 се попълва колкото пъти е необходимо -----

V. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ (ако е приложимо)

VI. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ, ПРЕДНАЗНАЧЕНА ЗА ПЛАТФОРМАТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ГРУПИ ЗА ТЕРИТОРИАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО НА КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

Лого на групата (резолуция 300 dpi):

Звено(а) за контакт в Брюксел:	Телефон:
На вниманието на:	
E-mail:	Факс:
Точна VII:	
ЧЛЕНОВЕ НА КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ, ЗАЕМАЩИ ИЗБОРНА ДЛЪЖНОСТ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ГРУПАТА	

VIII. ДАТА НА ИЗПРАЩАНЕ НА НАСТОЯЩОТО ИЗВЕСТИЕ: (ДД/ММ/ГГГГ)

Брюксел, 15 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Бедността сред децата“

(2012/C 113/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че местните и регионалните власти имат водеща роля в борбата с бедността и експлоатацията на децата, и изтъква огромната им отговорност за предотвратяване на маргинализацията и социалното изключване; изразява съгласие с това, че бедността сред децата е многоизмерно явление, изискващо многоизмерен отговор и отбелязва, че подобренията в малък брой ключови области, като постигането на споразумение относно минималния доход и стандартите за качество, могат да бъдат жизненоважни за справяне с бедността сред децата;
- акцентира върху важността на платената работа, но отбелязва също, че заетостта сама по себе си не гарантира излизане от условията на бедност и че са необходими по-нататъшни действия за борба с бедността сред работещите;
- подчертава, че всички държави членки следва да признаят факта, че бедността сред децата и социалното изключване са основни пречки, които трябва да бъдат преодолені, ако желаят да постигнат целите на „Европа 2020“ по отношение на нивото на заетост, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, енергетиката и устойчивото развитие;
- изразява тревога от това, че икономическата и финансовата криза и ответните действия на някои държави членки водят до по-високи равнища на абсолютна бедност, увеличаване на равнището на работещите бедни и нарастваща безработица сред младежите.

Докладчик г-жа Doreen HUDDART (UK/АЛДЕ), член на градския съвет на Newcastle

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи уводни бележки

1. подкрепя намерението на Комисията да публикува през 2012 г. препоръка за борба с бедността сред децата и за насърчаване на благоденствието на децата и приветства възможността чрез настоящото прогнозно становище да допринесе за постигане на целите на Европейската платформа срещу бедността и социалното изключване; одобрява набелязаните три области на политиката, които ще бъдат включени в препоръката: *достатъчни ресурси, достъп до услуги*, както и *активно участие на децата и младите хора*; отбелязва, че въпреки че държавните глави от ЕС в силни политически изявления обявяват бедността сред децата за приоритет, това не винаги означава насочване на съответни ресурси, действия, цели и наблюдение във всички държави членки на ЕС;

2. подчертава, че местните и регионалните власти имат водеща роля в борбата с бедността и експлоатацията на децата, и изтъква огромната им отговорност за предотвратяване на маргинализацията и социалното изключване; изразява съгласие с това, че бедността сред децата е многоизмерно явление, изискващо многоизмерен отговор и отбелязва, че подобренията в малък брой ключови области, като постигането на споразумение относно минималния доход и стандартите за качество, могат да бъдат жизненоважни за справяне с бедността сред децата;

3. акцентира върху факта, че бедността сред децата не е страничен или остатъчен въпрос, който просто ще изчезне с постигането на икономически растеж⁽¹⁾; засиленият растеж в периода 2000-2008 г. не оказва съществено въздействие върху равнищата на бедност сред децата; отбелязва, че бедността сред децата беше срамно клеймо за обществото в ЕС преди икономическата криза и изразява тревога, че реакциите спрямо кризата на някои държави членки могат непреднамерено да повишат равнището на бедността сред децата; констатира, че съществуват определени групи деца, които са изложени на висок риск от тежка или крайна форма на бедност, но подчертава, че самите деца образуват обособена обществена група, която често е изложена на по-висок риск от бедност в сравнение с населението като цяло;

4. Едно от определенията за бедност гласи:

„Лица, селейства и групи от населението са бедни, когато не разполагат със средства, за да си осигурят храната, дейностите и условията на живот и удобствата, които са обичайни или най-малкото насърчавани или приети в обществата, към

които те принадлежат. Техните средства са толкова под средствата, с които разполага среднотатистическото лице или селейство, че те на практика са изключени от нормалните модели, обичаи и дейности.“⁽²⁾;

5. отбелязва, че най-широко използваната мярка за бедност в държавите членки и в ЕС е тази за равнище на доходите „под 60 % от медианния доход на домакинствата“; отбелязва обаче, че е необходимо да бъдат използвани редица критерии за измерване на абсолютната бедност, както и че следва да бъдат включени показатели като социалното приобщаване, достъпа до услуги, образователното равнище и продължителността на живота на новородените, както се посочва в Индекса на човешкото развитие⁽³⁾. Приветства факта, че на бедността и социалното изключване се обръща по-голямо внимание в стратегията „Европа 2020“, и изразява съгласие с това, че социалното измерение следва да бъде в основата на тази стратегия, като същевременно припомня, че бедността заплашва 20 милиона деца, живеещи в ЕС;

6. подчертава, че бедността може да има опустошителни последици за децата и тяхното детство, както и за бъдещите възможности в живота им; приветства включването на борбата с бедността сред децата като приоритет на водещата инициатива „Европейска платформа за борба с бедността и социалното изключване“, но изразява съжаление за ограничения ангажимент за постигане на този приоритет и за липсата на конкретна цел, свързана с бедността сред децата в рамките на инициативата;

7. приветства ангажимента през юни 2012 г. да бъдат публикувани препоръка и съобщение относно бедността сред децата и благоденствието на децата; подкрепя предложената рамка за препоръката относно бедността сред децата и благоденствието на децата; в този контекст признава важноста на участието на самите деца, живеещи в условия на бедност, и приветства включването на активното участие в рамката, като едновременно с това предлага в препоръката и съобщението да бъде подчертана ценността на хуманитарните организации като УНИЦЕФ, както и ролята на местните и регионалните власти за осигуряването на услуги, които да гарантират, че децата са защитени от бедност и съпътстващите я материални лишения;

8. отбелязва, че най-уязвимите в нашето общество понесоха и най-тежките удари вследствие на настоящата финансова криза, като практиката показва, че децата и особено младите хора са несъразмерно засегнати⁽⁴⁾ и в същото време припомня, че някои

⁽¹⁾ *Can Higher Employment Levels Bring Lower Poverty in the EU? Regression based simulations of the Europe 2020 target* („Могат ли по-високите равнища на заетост да намалят бедността в ЕС? Симулации на целта на стратегията „Европа 2020“, базирани на регресия“), дискуссионен документ 6068, Институт за изследване на заетостта (Бон).

⁽²⁾ *Poverty in the United Kingdom* („Бедността в Обединеното кралство“), Peter Townsend, 1979 г.

⁽³⁾ При изчислението на Индекса на човешкото развитие се вземат предвид както брутният национален доход на глава от населението в страната или региона, така и очакваният брой години на обучение, средната продължителност на образованието и очакваната продължителност на живота при раждане.

⁽⁴⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe* („Как се отразява икономическата и финансова криза на децата и младите хора в Европа“), EUROCHILD, 2011 г.

деца от уязвими групи от населението, например безпризорните деца, деца от семейства с един родител, големи семейства, мигрантски семейства или от етнически малцинства като например ромите, са изложени на още по-голям риск от маргинализация, бедност и социално изключване; подчертава, че макар че глобализацията и засиленото сътрудничеството между страните могат да носят значителни ползи за живота на хората, те често се разпределят неравномерно; необходимо е да се положат усилия, за да се гарантира, че никой няма да остане напълно изключен от ползите;

9. отбелязва, че силният политически акцент, поставян върху бедността сред децата през последните години в рамките на ЕС, както и политическите изявления по този въпрос от страна на държавните глави от ЕС не доведоха до значително намаляване на равнището на бедността сред децата; подчертава, че политическата подкрепа за справянето с този проблем трябва да бъде претворена в координирани ресурси, действия и цели във всички държави членки на ЕС;

10. акцентира върху важноста на платената работа, но отбелязва също, че заетостта сама по себе си не гарантира излизане от условията на бедност и че са необходими по-нататъшни действия за борба с бедността сред работещите⁽⁵⁾;

11. подчертава, че всички държави членки следва да признаят факта, че бедността сред децата и социалното изключване са основни пречки, които трябва да бъдат преодолени, ако желаят да постигнат целите на „Европа 2020“ по отношение на нивото на заетост, инвестициите в научноизследователска и развойна дейност, енергетиката и устойчивото развитие;

12. изразява съгласие с това, че е неприемливо през 21-ви век в един от най-богатите региони на света 20 милиона деца да живеят в бедност или да са застрашени от бедност както и че⁽⁶⁾ бедността не се изразява само в ниски доходи и липса на материални ресурси, но и в лишаване от власт, уважение, добро здраве, образование и жилище, елементарно самочувствие и способност за участие в социални дейности;

13. подчертава, че специфичният характер на бедността сред децата се признава и от Общото събрание на ООН. ООН също така подчертава, че бедността сред децата е нещо повече от липса на пари. Детската бедност може да се тълкува единствено като непризнаване на определен брой права, предвидени в Конвенцията на ООН за правата на детето, която признава правото на всяко дете на жизнен стандарт, съответстващ на нуждите на неговото физическо, умствено, духовно, морално и социално развитие (чл. 27). Наличието на бедност сред децата в повечето случаи предполага нарушаване на правата им на оцеляване, закрила, развитие и участие, посочени в Конвенцията;

14. изтъква, че според някои проучвания наличието на ефективна политика за преразпределение в полза на семействата с деца играе важна роля за намаляване на бедността сред децата. Социалните трансфери намаляват детската бедност с не по-малко от 44 % в ЕС като цяло;

⁽⁵⁾ Вж. например *A Living Wage for Newcastle* („Минимална заплата за Newcastle, гарантираща жизнения минимум“), <http://www.newcastle.gov.uk/news-story/a-living-wage-newcastle>.

⁽⁶⁾ *Poverty: the facts* („Бедността във факти“), 5-о издание, Flaherty, J, Veit-Wilson, J и Dornan, P, Child Poverty Action Group (Група за действие срещу бедността сред децата), 2004 г.

Политика на ЕС

15. иска да подчертае, че е необходимо по-голямо разбиране на предимствата в съотношението между разходи и ползи, свързано с инвестирането в борбата с бедността сред децата⁽⁷⁾ и тяхната експлоатация, социалното изключване и социалните неравенства в по-широк план; отбелязва ползите за широката общественост, произтичащи от по-голямото равенство и намаляването на маргинализацията, изключването и бедността сред обществата, и акцентира върху финансовите, икономическите и социалните предимства от инвестирането на ранен етап в децата и техните семейства⁽⁸⁾;

16. подкрепя заключенията на Съвета от 17 юни 2011 г. относно преодоляването на детската бедност и насърчаването на благоденствието на децата, в които се призовава борбата с бедността сред децата да бъде приоритет; подкрепя становището на Комитета по социална закрила от 15 февруари 2011 г., в което се призовава борбата с бедността сред децата да стане приоритет във всички свързани с темата области;

17. изразява съгласие с това, че вече има много данни за бедността сред децата в ЕС; с тревога отбелязва, че равнищата на бедност сред децата в държавите членки варират от 11 % до 33 %, и препоръчва ресурсите да бъдат оползотворявани за разбирането, разпространението и използването на тези данни и за споделянето на най-добри практики в държавите членки;

18. изразява тревога от това, че икономическата и финансовата криза и ответните действия на някои държави членки водят до по-високи равнища на абсолютна бедност, увеличаване на равнището на работещите бедни и нарастваща безработица сред младежите⁽⁹⁾;

19. подчертава значението на политиките, имащи за цел да разчупят цикъла на бедността, предавана от поколение на поколение. За да се случи това, се нуждаем от междусекторни политики, включващи образователни и социални мерки, насочени не само към осигуряването на заетост за родителите, но и насочени пряко към децата;

20. призовава Комисията и държавите членки да признаят в по-пълна степен, че бедността е споделена отговорност и предизвикателство за обществото като цяло – тя не следва да се разглежда като стигма или провал за хората, които по стечение на обстоятелствата са бедни или изключени от обществото;

21. отново отправя призив към Комисията да гарантира, че в структурните фондове са включени възможности за подобряване на социалното жилищно настаняване с оглед засилването на неговата роля в политиките за социално приобщаване, и да потвърди, че функцията на социалните жилища като обществена услуга следва да бъде определена на равнище държави членки;

22. изразява съгласие с това, че за намаляването и предотвратяването на бедността е необходим всеобхватен и интегриран подход, обхващащ нуждите на различните групи и конкретните предизвикателства, пред които са изправени;

⁽⁷⁾ *Estimating the cost of child poverty* („Изчисляване на цената на бедността сред децата“), Hirsch, D., фондация „Joseph Rowntree“, 2008 г.

⁽⁸⁾ Вж. например *Early Intervention: Smart Investment, Massive Savings* („Ранните мерки – интелигентна инвестиция, големи икономии“), Канцелария на Кабинета на Обединеното кралство, 2011 г.

⁽⁹⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe* („Отражение на икономическата и финансовата криза върху децата и младите хора в Европа“), EUROCHILD, 2011 г.

Достатъчни ресурси

23. подкрепя позицията, според която бедността поради ниски доходи е един от най-видимите сигнали за социална неоправданост, която засяга децата по различен начин в сравнение с възрастните⁽¹⁰⁾; това обаче е само един от множеството фактори за бедността сред децата, на които трябва да се обърне внимание; изразява съгласие с липсата на разбиране за минималните стандарти, които са необходими за спазване на правата на децата; насърчава ЕС и държавите членки да направят оценка на възможностите за намиране на решение на проблема в ключови области като подпомагане на доходите, достъп до услуги и участие на децата;

24. отбелязва, че страните, които изразходват повече средства за социално подпомагане, обикновено имат най-ниски равнища на бедност сред децата; изразява съгласие с това, че държавите членки следва при необходимост да обмислят подобряване на помощите за децата като израз на солидарност между поколенията, която признава присъщата на детството стойност, и като инвестиция в бъдещето на Европа;

25. приветства предложението за разработване на рамка за гарантиране на общ адекватен минимален доход за всички деца, като се отчита доходът на цялото домакинство, както на родителите, така и на децата;

26. подчертава значението на превантивните публични политики за инвестиране в разумни политики за благоденствие на децата, подкрепящи израстването на уверени в себе си граждани, способни да се интегрират в обществото и на пазара на труда, вместо поставянето на акцент върху последиците от тяхното социално изключване и бедност;

27. отново подчертава важността на ресурсите, различни от трансферите; участието на родителите в пазара на труда може да помогне децата да бъдат изведени от условията на бедност, само ако заплатите са достатъчни за постигането на тази цел, и може да сближи различните модели на работно време на родителите; приканва държавите членки да приветстват предложението да се добави препоръка за въвеждане на законодателство относно достатъчни доходи и осигуряването на „достоеен“ труд⁽¹¹⁾ и предлага законодателството за защита на заетостта да бъде част от тази препоръка; подчертава обаче, че някои хора нямат възможност да се включат в пазара на труда и не могат да работят и това трябва да се отчита при трансферите;

28. признава, че универсалните детски надбавки са най-ефективният начин за осигуряване на подкрепа за доходите на семейства с деца, както и че те трябва да бъдат съчетани с целеви надбавки за най-нуждаещите се⁽¹²⁾;

29. призовава за по-добро разяснение на понятието „достатъчен“ и насърчава държавите членки и Комисията да постигнат споразумение относно стандарти на ЕС или да установят съгласувана методология за определяне на разходите

⁽¹⁰⁾ *Child poverty – family poverty: Are they one and the same?* („Бедността сред децата и бедността в семейството – едно и също нещо ли са?“), политическа позиция на EUROCHILD, 2011 г.

⁽¹¹⁾ Вж. например *The low-pay, no-pay cycle: understanding recurrent poverty* („Цикълът ниско заплащане – никакво заплащане: да разберем повтарящата се бедност“), Shildrick, Т и др., фондация „Joseph Rowntree“, 2010 г.

⁽¹²⁾ Вж. например, *Child benefits in the European Union* („Детските надбавки в Европейския съюз“), J. Bradshaw, Poverty (139), CPAG, 2011 г.

за едно дете и за набелязване на достатъчни ресурси за предотвратяване и противодействие на бедността сред децата; предлага в определеното да бъдат отчетени следните аспекти: достатъчен за *кого*, достатъчен за *колко време*, достатъчен за *какво* и *кой определя* кое е достатъчно⁽¹³⁾;

30. напълно подкрепя предложението за насърчаване на държавите членки да подхождат с особено внимание при увеличаването на обвързаността с условия и налагането на санкции в системата за социално подпомагане, за да се предотврати възможността децата да бъдат потърпевши и оставени без необходимите ресурси; отбелязва, че този подход често води до стигматизиране на семействата и децата, живеещи в бедност, и до възприемането на бедността като последици от лични неуспехи или недостатъци; отбелязва, че икономическата криза доведе до повишаване на безработицата, стагнация на доходите на домакинствата и повишаване на разходите за живот в много държави членки; подчертава важната роля на консултантските услуги за максимално увеличаване на доходите на домакинствата и отбелязва, че в някои държави членки тези услуги може да са застрашени;

31. изразява съгласие с това, че един добър баланс между професионалния и личния живот е от решаващо значение за благоденствието на децата и обществото, тъй като на развитието на децата могат да навредят както бедността, разбираема като ниски доходи, така и „бедността“ като липса на време; изразява съгласие с това, че несигурната заетост, социално неприемливото работно време и нископлатените работни места на родителите могат да окажат разрушително въздействие върху живота на възрастния човек и развитието на детето⁽¹⁴⁾;

Достъп до услуги

32. приветства акцента върху това да се гарантира, че всички деца имат равен достъп до висококачествени услуги в решаващите етапи от тяхното развитие, и отбелязва, че здравеопазването, образованието, помощта за възпитателни цели и семейни нужди, жилищното настаняване и закрилата са ключови услуги, които най-често се осигуряват от местните и регионалните власти;

33. признава значението на образованието и грижите за детето от ранна възраст, както и на качеството на съответните услуги за малки деца; подчертава, че ефективната и ранна намеса и подкрепа по време на детството и юношеството (и в конкретни критични моменти⁽¹⁵⁾) могат да имат значително полезно въздействие върху развитието на детето; отбелязва, че услугите, предоставяни от някои местни и регионални власти, като детски ясли, училища, библиотеки и клубове за следучилищни занимания, са от основно значение за подобряването на благоденствието на децата, но в много държави са застрашени от програмите за финансова дисциплина⁽¹⁶⁾;

⁽¹³⁾ *„What do we mean by 'adequate' benefits?“* („Какво означава достатъчно подпомагане?“), J Veit-Wilson, глава 14 [под редакцията на] J Strelitz и R Lister, *Why Money Matters. Family income, poverty and children's lives* (Защо парите имат значение – семейният доход, бедността и животът на децата), фондация „Спасете децата“, Лондон, стр. 125-132.

⁽¹⁴⁾ Вж. например *Precarious work: risk, choice and poverty traps* („Несигурната заетост – капан от риск, избор и бедност“), R. MacDonald в *Handbook of Youth and Young Adulthood: New perspectives and agendas* („Наръчник за младежите и подрастващите – нови перспективи и програми“), A. Furlong, 2009 г.

⁽¹⁵⁾ *Understanding youth exclusion: critical moments, social networks and social capital* („Разбиране на изключването на младите хора – критични моменти, социални мрежи и социален капитал“), Shildrick, T.A. и MacDonald, R., *Youth & Policy*, 2008 г.

⁽¹⁶⁾ Пак там.

34. приветства предложението за засилване на ролята на образованието в предотвратяването на цикъла на бедността и излизането от него чрез премахване на всички финансови пречки пред образованието, гарантиране на равни възможности и предоставяне на необходимото допълнително подпомагане с цел компенсиране на евентуалното неравностойно положение; признава важността на мерките, свързани с равния достъп до образование, които неизменно се осигуряват от местните и регионалните власти, като безплатната храна в училище, безплатните учебници и учебни материали, финансовата подкрепа за участие в училищни екскурзии и културни дейности за децата от семейства с ниски доходи или застрашени от бедност;

35. подчертава ролята, която могат да играят детските заведения в борбата срещу детската бедност. Те създават на децата възможност да общуват с връстниците и с преподавателите си и да се обогатяват от този контакт. Тяхното когнитивно, езиково, емоционално и социално развитие също може да се подобри и резултатите от това да бъдат дългосрочни;

36. подчертава разрушителното въздействие, което може да окаже бедността върху здравето на децата⁽¹⁷⁾; изразява загриженост поради факта, че, според съобщението на Комисията относно неравенството в здравеопазването, се обръща ограничено внимание на достъпа на децата до здравеопазване, като общо взето липсва информираност, а политическите приоритети и ангажименти за преодоляване на неравенството в здравеопазването са недостатъчни; предлага значението на подобряването на здравето на децата, включително психичното здраве, да бъде подчертано в препоръката и в съобщението; изразява съгласие с това, че на децата следва да се обръща специално внимание в рамките на по-широките усилия за намаляване на неравенствата в здравеопазването, а всеобщият достъп до здравеопазване за бедните и социално изключените групи да бъде гарантиран, включително за всички деца;

37. споделя тревогата, че въпросите, свързани с околната среда, като замърсяването, уличното движение, замърсените земи и необезопасената питейна вода, често засягат много по-силно децата, живеещи в условия на бедност; приветства предложението да се положат всички усилия за предотвратяване на образуването на гета от деца, живеещи в условия на бедност и социално изключване, и за насърчаване на социалното смесване в жилищното настаняване; приветства предложението за включване на децата и техните семейства и общности в планирането; предлага в препоръката да бъде разгледано въвеждането на минимални стандарти за жилищно настаняване на децата, като се отчита върховенството на правата на децата;

38. изразява съгласие с това, че държавите членки следва да гарантират, че децата няма да бъдат отделяни от семействата им поради липса на ресурси на семейството за осигуряване на грижи за децата, и признава, че гарантирането на подходящи ресурси би предотвратило това; предупреждава, че не бива да се засилва стигматизирането, свързано с бедността, чрез твърде тясно обвързване на бедността със злоупотреби в семейството, и подчертава важната роля на местните и регионалните власти по отношение на закрилата на децата;

⁽¹⁷⁾ Вж. например *Health Consequences of Poverty for Children* („Последиците за здравето от бедността сред децата“), Spencer, N., *End Child Poverty* („Да сложим край на бедността сред децата“), 2008 г.

Активно участие на децата и младите хора

39. напълно подкрепя акцента в предложената препоръка, поставен върху активното участие на децата и младите хора; изразява съгласие с това, че има пречки пред участието на всички деца и че тези пречки се мултиплицират за деца в неравностойно положение, както и че е вероятно те да не могат да бъдат обхванати посредством традиционните методи на консултиране; въпреки това следва да бъде насърчен подход на активно участие в семействата, общностите, НПО и частния сектор, за да се засили ангажираността на цялата общественост;

40. предлага участието на децата да включва възможности за принос към и въздействие върху решенията, които засягат техния живот, участие в спортни и развлекателни дейности с оглед подобряването на тяхното здраве, социален живот и лично развитие и участие в културни прояви с оглед изграждането на умения, повишаването на информираността за културите и културното многообразие, като по този начин се изгражда едно по-приобщаващо и по-недискриминационно общество;

41. приканва държавите, както и местните и регионалните власти, да дадат своя принос за това децата и младите хора да разполагат със среда за учене, развитие и дейности през свободното време, както и с многобройни възможности, които са предпоставка за тяхното активно участие;

42. изразява съгласие с това, че едно от препятствията пред преодоляването на бедността сред децата е липсата на обществена и политическа информираност по този въпрос и неговото въздействие върху децата, техните семейства и широката общественост; изразява загриженост, че за това допринасят ограниченото и понякога отрицателно медийно отразяване на бедността, слабата осведоменост или подкрепа за правата на детето, както и липсата на дългосрочна визия и преследването на краткосрочни предизборни цели (младите хора не са гласоподаватели); отбелязва, че в много страни акцентът върху децата или виждането за децата като за пълноценни личности не е част от политическата култура;

43. отбелязва работата, която вършат местните и регионалните власти, за да гарантират участието на децата в процеса на вземане на решения по въпроси, засягащи живота им, макар че остава да бъде свършено още много, за да се гарантира правото на всички деца да бъдат изслушвани по въпроси, които ги касаят, в съответствие с член 12 на Конвенцията на ООН за правата на детето;

Препоръки

44. препоръчва въвеждането на конкретна цел, свързана с бедността сред децата, като приоритет на водещата инициатива „Европейска платформа срещу бедността и социалното изключване“, и приемане на цялостна стратегия за борба с бедността сред децата и социалното изключване, включваща националните, регионалните и местните равнища и вписваща се в по-широката стратегия „Европа 2020“, както и създаване на рамка за наблюдение въз основа на разумни показатели, също свързана със съществуващия механизъм за докладване по Конвенцията на ООН за правата на детето (UNCRC);

45. изтъква още веднъж необходимостта от изготвяне на специални доклади на държавите членки относно бедността сред децата и предлага – след разработване на инструменти за диагностициране с цел оценка на ситуацията на риск и лишения и на степента им на сериозност, които се препоръчва да се използват от местните и регионалните власти – това да бъде включено в задълженията на държавите членки за докладване относно стратегията „Европа 2020“; подчертава, че блиц анкетата на КР от 19 април 2011 г. показва, че много респонденти считат потенциалното въвеждане на задължителни приоритети в бъдещите регионални програми за положителен факт, който би могъл да привлече повече внимание към бедността и социалното изключване на местно, регионално и национално равнище;

46. препоръчва в разпределянето на структурните фондове да се отчита важността на проектите и услугите, насочени към борба с бедността сред децата, насърчаване на благоденствието на децата и техните семейства, особено по отношение на непълнолетни или младежи, които са засегнати от физическо или

умствено заболяване, експлоатация, наркотична зависимост, имиграция, престъпност или други фактори, засилващи тяхната уязвимост, както и към засилване на участието на тези деца и техните семейства и преодоляване на отрицателните нагласи към бедността и нейното стигматизиране;

47. препоръчва местните и регионалните власти да участват активно във вземането на решения и разработването на политиките относно подпомагането на семействата, предоставянето на услуги и активното участие на децата и младите хора, тъй като те са основни участници в изпълнението на националните и европейските политики на местно равнище;

48. препоръчва, с цел споделяне на най-добри практики, Комисията да разработи и да поддържа постоянен диалог с КР и да задели средства, позволяващи на КР да публикува, в сътрудничество с организации като Eurocities и Eurochild, доклади за успешни проекти за справяне с бедността сред децата, осъществени от местни и регионални власти в държавите членки.

Брюксел, 15 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Директива относно шума в околната среда: пътят напред“
(2012/C 113/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства реалните ползи от директивата, свързани с изготвяне на карти на шума, установяване на общи показатели, диагностика на излагането на населението на ЕС на шум и определяне на органите, които са компетентни да изготвят планове за действие;
- отбелязва, че шумовото замърсяване е преди всичко местен проблем, но в основата си той се нуждае от европейско решение. С оглед на това, Комитетът отправя искане към ЕС да разработи амбициозна политика в областта на шумовите емисии под формата на европейски мерки за справяне със самия източник на проблема;
- предлага на Комисията да определи, след щателна оценка на въздействието върху местните и регионалните власти, прагови или целеви стойности въз основа на препоръките на СЗО във връзка със здравето, като задължи държавите членки да предприемат действия при достигане на определено равнище на шум;
- подчертава необходимостта от координация и допълване между различните нормативни инструменти, които уреждат въпросите, свързани с шума при източника, както и от запълване на законодателните пропуски, по-специално във връзка с превозните средства (в частност колите и камионите), пътищата, железопътния превоз и летищата, посредством изготвяне на обща правна рамка;
- подчертава колко е важно на регионалните и местните власти да бъдат предоставени финансова помощ и технически насоки за прилагане на политиката на ЕС в областта на шумовото замърсяване, както и значението на приемането на допълнителни европейски и национални мерки за тази цел;
- призовава проблемите, свързани с шума и шумовото замърсяване, да бъдат отчитани във всички политически процеси и инициативи, които имат отношение към този въпрос, и по-специално в бъдещата Седма програма на ЕС за действие в областта на околната среда, във Втория план за действие на ЕС в областта на околната среда и здравеопазването, и в инициативите за устойчив транспорт в рамките на програмите на ЕС за регионално развитие и политиките за териториално устройство;
- препоръчва на Комисията да разшири обхвата на понятието за многостепенно управление, като в него влязат и други области, сред които и шумът, като използва за това Конвента на кметовете.

Докладчик	г-н José MACÁRIO CORREIA (PT/ЕНП), кмет на Фаро
Отправен документ	Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно прилагането на Директивата относно шума в околната среда в съответствие с член 11 от Директива 2002/49/ЕО COM(2011) 321 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

A. Общи бележки

1. потвърждава значението на борбата с шумовото замърсяване и развитието на европейската политика по отношение на шума, която беше приета на 25 юни 2002 г. посредством Директива 2002/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, известна като Директива относно шума в околната среда;

2. приветства реалните ползи от директивата, свързани с изготвяне на карти на шума, установяване на общи показатели, диагностика на излагането на населението на ЕС на шум и определяне на органите, които са компетентни да изготвят планове за действие;

3. приветства доклада на Комисията относно прилагането на директивата като добра отправна точка за необходимото преразглеждане на Директивата относно шума в околната среда;

4. изразява съжаление поради факта, че някои държави членки не представиха карти на шума в определения срок, а също и поради започналото срещу Малта производство за установяване на неизпълнение на задълженията;

5. изразява съжаление поради липсата на изрично позоваване на местните и регионалните власти както в директивата, така и в доклада относно нейното прилагане, и подчертава ключовата роля, която те играят в борбата с прекомерния шум; с оглед на това би искал да участва пълноценно в разработването на бъдещите политики;

6. отбелязва, че шумовото замърсяване е преди всичко местен проблем, но в основата си той се нуждае от европейско решение. С оглед на това, Комитетът отправя искане към ЕС да разработи амбициозна политика в областта на шумовите емисии под формата на европейски мерки за справяне със самия източник на проблема;

7. отново подчертава, че е необходимо да се установят цели за намаляване на шума, на който е изложено населението в застроените пространства, в обществените паркове или на други спокойни места в агломерациите, в спокойните селски зони, в близост до училищата и болниците, а също и в други чувствителни по отношение на шума сгради и зони;

8. отбелязва, че при изброяване на въздействията на шума върху здравето Комисията е пропуснала ясно да спомене едно от най-често срещаните въздействия на излагане на шум – тинитус и хиперакузия (изключителна чувствителност към шум), които често са предизвикани от отслабване на слуха поради излагане на високи равнища на шум. Поне 10 % от населението страда от тинитус и/или хиперакузия – явление,

което нараства сред младите хора поради високите равнища на шум. Затова информацията за широката общественост относно здравословните проблеми, дължащи се на излагане на шум, е от изключително голямо значение;

9. отбелязва, че в списъка на преходни и бъдещи инициативи на ЕС в тази област не се споменават действия за намаляване на високите равнища на шум в някои обществени места като дискотеките;

10. подчертава необходимостта да се вземат предвид неотдавнашните данни на Световната здравна организация (СЗО) относно използваните в картите на шума шумови стойности и диапазони, според които прагът за докладване на стойностите на показателя $L_{нощ}$ трябва да бъде намален до 40 dB, като трябва да се отчита и социалната цена на шума от автомобилното, железопътното и въздушното движение; приканва най-новите данни на СЗО да бъдат включени в кривите за съотношението между излагането на шум и разходите, въз основа на които се изчислява социалната цена на шума от движението;

11. призовава проблемите, свързани с шума и шумовото замърсяване, да бъдат отчитани във всички политически процеси и инициативи, които имат отношение към този въпрос, и по-специално в бъдещата Седма програма на ЕС за действие в областта на околната среда, във Втория план за действие на ЕС в областта на околната среда и здравеопазването, и в инициативите за устойчив транспорт в рамките на програмите на ЕС за регионално развитие и политиките за териториално устройство;

B. Борба с шума при източника

12. подчертава необходимостта от координация и допълване между различните нормативни инструменти, които уреждат въпросите, свързани с шума при източника, и от запълване на законодателните пропуски, по-специално във връзка с превозните средства (в частност колите и камионите), пътищата, железопътния превоз и летищата, посредством изготвяне на обща правна рамка;

13. признава необходимостта от запълване на някои пропуски в настоящата директива и смята, че е необходимо и целесъобразно да се разработят сравнителни методологии за измерване на шума, да се използват мрежи за акустично измерване и наблюдение, включително и критерии за стандартизация за праговете или целевите стойности, за методите за докладване и оценяване, а също и за контрола на изпълнението;

14. като контрапункт на свеждането до минимум на въздействието на шума, изтъква необходимостта да се води борба с шума при източника, а също и икономическите предимства, свързани с неговата превенция, при която се използва техническият напредък и се спазват пределните стойности на емисиите, установени с цел контрол на шумовото замърсяване;

15. подчертава предимствата, свързани с намаляване на шума от движението при източника като средство за намаляване на разходите на общините и на пътните органи, по-специално за поставяне на акустични бариери и противощумова изолация;

16. подчертава колко е важно намаляването на шумовото замърсяване да бъде включено в политиките за териториално устройство и градоустройство, по-специално с цел ограничаване на шума от автомобилното движение и на шумовете от съседни при източника;

17. подчертава колко е важно намаляването на шума да бъде включено сред целите, свързани с изграждане на конкурентоспособна транспортна система с ефективно използване на ресурсите – цели, които Комисията определя в Бялата книга „Пътна карта за постигане на Единно европейско транспортно пространство – към конкурентоспособна транспортна система с ефективно използване на ресурсите“; предлага да бъдат прилагани и оценявани от гледна точка на намаляване на шума някои мерки, свързани с устойчивостта, енергийната ефективност и качеството на въздуха. Освен това Комитетът предлага с оглед на прилагането на Бялата книга да бъде изготвен план за действие с конкретен график, мерки и етапи за оценка;

18. счита, че една амбициозна политика на ЕС в областта на шумовите емисии би следвало да включва следните мерки:

- за новите превозни средства: въвеждане на норми за емисиите при всички видове превозни средства и машини (наземни и подземни, такива които се използват на вода и под вода, във въздуха и др.);
- за съществуващите превозни средства: предприемане на мерки за заменяне на най-старите превозни средства и машини с други, които създават по-малко шум, а при превозните средства на железопътния транспорт – инсталирането на технология за намаляване на шума;
- реформиране на методите, които се прилагат при тестовете: Комитетът препоръчва да се разработят тестови процедури за превозните средства и машините, които да тестват емисиите при реални (полевни) условия;
- усъвършенстване и подобряване на гумите с ниски стойности на шум;

19. призовава транспортния сектор да включва цели за намаляване на шумовото замърсяване, евентуално чрез използване на пазарни инструменти като таксите за достъп или за използване на мрежата (автомобилна, железопътна, водна или въздушна), за да може замърсителите да заплащат разходите за шума, който произвеждат;

20. препоръчва съгласувана стратегия и по-амбициозни цели за намаляване на шума при преразглеждането на Директива 70/157/ЕИО относно шума на моторни превозни средства, на Директива 2001/43/ЕО относно шума от гумите и на предложението, свързани с шума от превозните средства от клас L, регламентирани в Директива 97/24/ЕО, и призовава да бъдат предприети мерки, които да осигуряват принципно на живеещите в близост до летищата спокойствие през нощта в продължение поне на 7 часа;

21. приветства неотдавнашното развитие, свързано с новата система за етикетироване на гумите, която ще даде на потребителите, управителите на автомобилни паркове и публичните власти възможността да избират гуми с най-добри показатели

по отношение на шума; с оглед на това предлага тези етикети да дават възможност на потребителите да съпоставят характеристиките по отношение на шума и на разхода на гориво на дадена гума; освен това предлага етикетите да бъдат свързани с ясни европейски стандарти за превозните средства, които, наред с използването на съответните технологии в областта на пътните настилки, могат да намалят наполовина равнището на шума от движението по пътищата (10 dB); във връзка с това трябва да се има предвид особената ситуация в северните държави членки, където съществува възможност, в интерес на безопасността на движението, в извънредни ситуации да се използват определени типове гуми, например да се използват гуми с шипове или без шипове при зимни или други екстремни условия;

22. отбелязва, че при разработването на тихи пътни настилки следва да се отчитат местният климат и метеорологични условия, както и подобренията в устойчивостта на настилката на мерки против хлъзгане (сол, гуми с шипове);

23. подчертава първостепенното значение на Директива 2000/14/ЕО относно шумовите емисии в околната среда на съоръжения, предназначени за употреба извън сградите;

24. признава необходимостта от заменяне или приспособяване на настоящите железопътни състави във възможно най-кратък срок, най-късно до 2020 г., както и от предоставяне на стимули за използването на по-безшумно оборудване, като следва да се използват пазарни инструменти, например такси за достъп до железниците, така че замърсителите да плащат разходите, свързани със шума, който произвеждат. В случай че пазарните инструменти се окажат недостатъчни, следва да се предвидят допълнителни мерки в средносрочен план, като забрана на използването на железопътни състави, които не са оборудвани с най-безшумните технологии. Във връзка с това би желал да припомни най-вече преразглеждането на политиката на ЕС в областта на шума от железопътния транспорт и пилотните проекти, които се осъществяват понастоящем в Германия и Нидерландия;

25. предупреждава, че е наложително да се направят подобрения в градските зони, като се стимулира използването на по-безшумни превозни средства, например хибридни и електрически автомобили и по-безшумен и по-устойчив обществен транспорт;

26. препоръчва да се приемат мерки за градоустройствено планиране като трамваи и други средства за обществен транспорт, включително подземни системи, насърчаване на придвижването пеша и с велосипед, ограничаване на автомобилното движение и на скоростта на превозните средства, включване на екологичните въпроси при възлагане на обществени поръчки и предоставяне на местните и регионалните власти на правилни стимули и подходяща информация относно механизмите за финансиране на ЕС;

V. Предизвикателства, свързани с бъдещата директива относно шума в околната среда

27. с оглед на по-пълно и по-добро изпълнение на директивата и за да се направи възможно сравнението между държавите членки, призовава за преразглеждане на Приложение V към нея, което съдържа в синтезиран вид минималните предварителни условия, приложими по отношение на плановете за действие в областта на шума, както и на Приложение VI, в което се определят данните, които трябва да се изпратят на Европейската комисия за тази цел;

28. предлага на равнище ЕС да се въведе стандартизация на инструментите и методите за изготвяне и/или изпълнение на плановете за действие в областта на шума, а също така и да се постигне ангажираност на голям брой заинтересовани страни – от научноизследователските институти и университетите до местните и регионалните власти, които да бъдат координирани от една и съща агенция на ЕС;

29. във връзка с това отбелязва факта, че в някои случаи органите, отговарящи за изготвяне на плановете за действие в областта на шума, не отговарят едновременно с това и за тяхното прилагане и приканва да се обърне повече внимание на този проблем;

30. препоръчва на Комисията да разшири обхвата на понятието за многостепенно управление, като в него влязат и други области, сред които и шумът, като използва за това Конвентна на кметовете;

31. призовава към бързо приключване на проекта CNOSSOS-EU (Общи методи за оценка на шума в Европа) с оглед на въвеждането на хармонизиран метод за оценка за всички карти на шума в областта на автомобилния и железопътния транспорт, промишлеността и въздухоплаването;

32. предлага на Комисията да определи, след щателна оценка на въздействието върху местните и регионалните власти, прагови или целеви стойности въз основа на препоръките на СЗО във връзка със здравето, като задължи държавите членки да предприемат действия при достигане на определено равнище на шум;

33. изразява известни резерви спрямо европейските норми за имисиите на шумово замърсяване, ако те се разглеждат отделно от една цялостна политика в областта на шумовите емисии. В действителност местните и регионалните власти са тези, които имат задачата да ги прилагат, въпреки че съществуващите мерки на тези равнища често далеч не са достатъчни за тази цел. Евенуално въвеждане на подобни норми за имисиите би следвало да се осъществи в рамките на една обща европейска политика в областта на шума, която установява ясна връзка между политиките в областта на емисиите и на имисиите. Комитетът предлага да се предприемат следните действия:

— изготвяне на тематична стратегия за шума, с която да се формулира европейска политика в областта на шума (с конкретен график, мерки и етапи за оценка);

— съобразяване на целите на Директивата относно шума в околната среда с европейските мерки за намаляване на шумовото замърсяване при източника;

— усъвършенстване на политиката на ЕС в областта на емисиите, което трябва да се извърши преди прегледа на директивата. Реално са необходими няколко години, преди мерките на ЕС за намаляване на шума при източника да дадат резултат;

— преглед на директивата относно шума в околната среда;

34. отбелязва колко е важно да бъдат препотвърдени нормативните стойности относно бъдещата политика по отношение на шума, заложили още в Зелената книга, които отсъстват от

настоящата директива и които се утвърждават като цели за защита в новите проучвания на СЗО; трябва да се има предвид, че шумът от различни източници има кумулативен ефект; необходимо е планирането на нови проекти да се основава на дългосрочните целеви стойности на СЗО;

35. препоръчва по-голяма синергия между политиките по отношение на шума и качеството на въздуха (както директивата на ЕС относно качеството на въздуха, така и тази относно шума в околната среда предвиждат задължения по отношение на плановете за действие), като по този начин се насърчават съвместни и по-ефикасни политически действия;

36. препоръчва, след щателна оценка на въздействието върху местните и регионалните власти, да се определят цели, свързани с намаляване на излагането на шум, по подобие на тези, които се прилагат в областта на атмосферното и климатичното замърсяване, включително и цел за намаляване до 2023 г. с поне 15 % на броя на хората, изложени през нощта на шум от 55 dB;

37. счита, че при изготвяне на бъдещите карти на шума е целесъобразно да се проучи намаляването на $L_{двн}$ до 40 dB и на $L_{нощ}$ - до 35 dB;

38. настоява да се изяснят някои от съдържащите се в директивата понятия, по-специално „агломерация“ и „тихи зони“;

Г. Ролята на регионалните и местните власти

39. подчертава колко е важно на регионалните и местните власти да бъдат предоставени финансова помощ и технически насоки за прилагане на политиката на ЕС в областта на шумовото замърсяване, както и значението на приемането на допълнителни европейски и национални мерки за тази цел;

40. отбелязва значението на създаването на мрежа за обмен на информация и опит и възприемане на най-добрите практики сред регионалните и местните власти, която да съдържа актуализирана информация на всички езици;

41. препоръчва на местните и регионалните власти да се дава информация, която да се разпространява по-широко и да бъде с по-добро качество, а също така и да им се предоставят инструменти за подкрепа и ориентация, които да дават възможност за визуализация на общи карти на шума, акумулиран от различни източници. В съответствие с принципа на субсидиарност, всеки отделен орган на местното управление следва да може да решава сам по какъв най-добър начин да осъществява своите информационни кампании;

42. предлага на регионално и местно равнище да се провеждат кампании за повишаване на информираността относно шума, както и обществени консултации и изслушвания, които да дават възможност за по-задълбочено запознаване с положението и да допринасят за разясняване на тази проблематика сред населението;

43. предлага да се установяват повече партньорства между местните и регионалните власти, местните НПО и граждански сдружения, по-специално посредством връчване на награди и отличия, които могат да допринесат за открояване на креативни или разходнонефективни мерки, прилагани в целия ЕС;

Д. *Заключителни препоръки*

44. подчертава, че пределните стойности на шума са необходими не само за да се осигури високо равнище на защита, но и за да се избегнат нарушения на конкуренцията на единния пазар в резултат на правилата за защита от шума. Все пак е изключително важно да се спазва принципът на субсидиарност при определяне на праговете и/или целевите стойности, при прилагане на директивата и при обмисляне на възможността за въвеждане на допълнителни мерки при надхвърляне на пред-

елните стойности на шума, като се отчита въздействието на тези мерки върху местните и регионалните власти, както и многообразието на климатичните и други условия в Европа;

45. подчертава значението на пропорционалността на създадените допълнителни разходи и административни тежести за предприятията и публичните администрации в сравнение с произтичащите от този процес ползи за околната среда.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Модернизиране на висшето образование“

(2012/C 113/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства по-активната роля, която ще поеме Европейската комисия в подкрепа на институциите за висше образование и различните национални, регионални и местни власти в изпълнението на програмата за модернизиране на висшето образование;
- споделя мнението на Европейската комисия, според което общият размер на направените инвестиции във висшето образование в Европа е твърде малък и изтъква, че не само държавите членки, а в много случаи и регионалните власти, следва да поемат своите отговорности, като увеличат публичните инвестиции във висшето образование;
- отправя настоятелно искане към Европейската комисия, при определянето на конкретните програми и насоки за действие, да обърне още по-голямо внимание на един от приоритетите за държавите членки и за институциите за висше образование, който тя самата основателно подчертава, а именно увеличаването на участието в системата на висшето образование и необходимото за тази цел укрепване на нейното „социално измерение“;
- счита, че степента, в която институциите за висше образование отчитат конкретните регионални и местни нужди и по този начин реално допринасят за регионалното и местното развитие, също може да е показателна за целесъобразността на висшето образование;
- констатира обаче, че все още трябва да се предприемат редица мерки, за да може едновременно да се разширят и задълбочат възможностите за мобилност на студентите и за трансгранично сътрудничество, като по този начин ще се повиши значително добавената стойност;
- припомня, че регионалните и местните власти имат важни правомощия в областта на образованието и обучението, също както и в политиката по отношение на младежта и политиката по заетостта, и затова подчертава първостепенната роля на регионалните и местните власти за прилагането на този проект за модернизиране, при пълно зачитане на принципа на субсидиарност.

Докладчик

Mia DE VITS (BE/ПЕС), член на Фламандския парламент

Отправен документ

Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите „В подкрепа на растежа и създаването на работни места — програма за модернизиране на системите за висше образование в Европа“

COM(2011) 567 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ****1. Общи бележки**

1. приветства съобщението „В подкрепа на растежа и създаването на работни места — програмата за модернизиране на системите за висше образование в Европа“, в което Европейската комисия излага основните политически цели, които трябва да са определящи за реформите във висшето образование. Комитетът оценява факта, че Европейската комисия се стреми да даде нов тласък на реформите, започнати с процеса от Болоня и със създаването на Европейско пространство за висше образование и Европейско научноизследователско пространство — реформи, които още далеч не са завършени, и в същото време извежда тези реформи на преден план в по-широкия контекст на стратегията „Европа 2020“ и на водещите инициативи, реализирани в рамките на тази стратегия;

2. подкрепя предпочетения в съобщението подход, в рамките на който Комисията, от една страна, изброява основните политически цели, които държавите членки и институциите за висше образование следва да постигнат до края на десетилетието, а от друга, посочва по какъв начин тя може да помогне на държавите членки и на институциите за висше образование за изпълнението на този проект за модернизиране;

3. изразява съгласие, че отговорността за осъществяване на реформите във висшето образование — политическа област, в която ЕС има правомощия за координация и подкрепа — се носи преди всичко от държавите членки и институциите за висше образование, въпреки че предизвикателствата и политическите отговори надхвърлят националните граници. Освен това Комитетът припомня, че регионалните и местните власти имат важни правомощия в областта на образованието и обучението, също както и в политиката по отношение на младежта и политиката по заетостта, и затова подчертава първостепенната роля на регионалните и местните власти за прилагането на този проект за модернизиране, при пълно зачитане на принципа на субсидиарност;

4. отбелязва, че предложената стратегия за модернизиране на висшето образование изглежда не създава проблеми, свързани със спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност.

5. отбелязва, че образованието, включително висшето образование, трябва преди всичко да дава на хората широка обща основа, която да им помага да развият максимално своите заложи и да станат открити и силни личности с разнообразни умения, способни да поемат пълноценно своите отговорности в обществото. Образованието безспорно има и икономическа стойност, но тя не е единствената. Ето защо чисто икономическият подход към образованието неизбежно ще бъде винаги

недостатъчен. В определен контекст обаче такъв подход може да се окаже целесъобразен и дори необходим;

6. независимо от гореизложеното, напълно подкрепя позицията, според която на образованието и обучението следва да се отреди централна роля, с цел да се постигне интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в Европа и отбелязва, че възможностите на европейските институции за висше образование да изпълняват своята обществена роля още не са напълно използвани;

2. Основни политически цели за държавите членки и институциите за висше образование

2.1. *Повишаване на нивата на завършено образование с цел осигуряване на кадрите с висше образование и изследователите, от които Европа се нуждае*

7. изразява съгласие с анализа, според който средното ниво на квалификация в Европа трябва да достигне целта до 2020 г. 40 % от младите хора да завършат висше образование или друго равностойно обучение, ако искаме да отговорим на желаното и необходимо нарастване на броя на работните места, изискващи знания, да предложим на младите хора най-добрите перспективи да намерят качествена работа и по този начин да се борим с безработицата, особено сред младите хора;

8. изразява убеждението си, че широко застъпеното използване на иновационни решения, основаващи се на ИКТ, от страна на заведенията за висше образование може да спомогне това образование да стане по-достъпно и да увеличи броя на студентите, живеещи в слаборазвитите области, в островните, планинските и най-отдалечените региони, които могат да се ползват от него;

9. споделя изрично позицията, според която е целесъобразно да се следи висшето образование да привлича по-широки слоеве от населението и изразява съжаление, че отделни групи от населението все още са значително по-слабо представени. Комитетът подчертава, че това по-слабо представителство, което, впрочем, се забелязва още по-отчетливо сред преподавателското тяло, с неоправдано постоянство, не само ни създава социални проблеми, но от икономическа гледна точка, води и до пропиляване на таланти;

10. поради това предлага да се следи не само до каква степен държавите членки успяват да повишат участието във висшето образование и нивата на успеваемост, които са най-малкото еднакво важни, но и доколко те и техните институции за висше образование успяват да привлекат „нетрадиционни студенти“ или студенти, идващи от слабо представени групи, скъсвайки с традиционните схеми за поведение, за да могат да се борят със стереотипите за учебни нагласи, а оттам и със сегрегацията на пазара на труда. Всъщност предвид демографските развития, Комитетът е убеден, че не може да се постигне трайно необходимото съществено увеличение на

нивата на участие, освен ако държавите членки и институциите за висше образование не включат това „социално измерение“ в сърцевината на своите политики за висше образование. Ето защо той смята за неизбежно формулирането на специфични цели и в тази област, адаптирани към конкретния контекст на всяка държава членка и различните ѝ региони; той подчертава обаче, че повишеното участие изисква и по-голямо финансиране за институциите за висше образование в Европа, за да се гарантират най-високите стандарти в научните изследвания и преподаването;

11. подкрепя призива на Европейската комисия в полза на финансова подкрепа, отпускана на потенциални студенти, произхождащи от среди с ниски доходи. Ето защо изразява загриженост във връзка с това, че някои страни са взели решение или обмислят вземането на решение за повишаване на таксите за обучение, въпреки че всички държави членки са ратифицирали Международния пакт за икономически, социални и културни права, член 13 от който предвижда по-специално, че: „*висшето образование трябва да се направи достъпно за всички на равнопоставена основа, според способностите на всеки чрез всички подходящи средства и по-специално чрез постепенно и все по-широко въвеждане на безплатното обучение*“. Комитетът изразява опасение, че повишаването на таксите за обучение ще повдигне финансовия праг, който студентите трябва да преодолеят, за да получат достъп до висше образование, при това именно в момент, когато много от тях и техните семейства са изправени пред последиците от икономическата и финансовата криза;

12. обръща внимание върху факта, че други фактори освен финансовите възможности (като например внимателния избор на специалност, подходящо предварително обучение, а при липса на такова – подходящи корективни мерки, наставничество и учебно-методични услуги, навременно пренасочване към по-подходяща форма на образование или по-подходящо обучение, за да се избегне прекъсването на висшето образование, по-насосочен към студента преподавателски подход във висшето образование и др.) могат да играят решаваща роля в достъпа до висше образование и нивата на успеваемост. Комитетът приканва държавите членки и институциите за висше образование да обърнат необходимото внимание и на тези фактори. Комитетът изразява съжаление, че информацията, свързана с водените в тази сфера политики, не се събира и не се споделя сред държавите членки достатъчно систематично, както се прави за други аспекти на висшето образование и счита, че Обсерваторията на социалното измерение на висшето образование, която се създава в момента в рамките на процеса от Болоня, трябва да получи необходимата подкрепа;

13. приветства мерките, предложени от Европейската комисия, като разработването на национални квалификационни рамки с ясни (и, ако е необходимо, допълнителни) пътеки за преминаване между различните образователни равнища, или съсредоточаването върху резултатите от обучението и върху реално придобитите знания и умения (по-специално чрез признаване на придобитите другаде квалификации и усвоените по-рано умения, също и в сферата на самостоятелното или неформалното учене), вместо върху по-традиционни и формални критерии като продължителността на обучението и хорариума на учебната програма без часовете за самостоятелна подготовка. Комитетът е на мнение, че мерките от този род могат да бъдат ефикасни инструменти за по-точна оценка на уменията и определяне на подходящо ниво на квалификация за хората или за предлагането на подходяща и осъществима пътека към по-високо ниво на квалификация.

14. настоятелно призовава Европейската комисия да прояви последователност в постъпателния си подход по отношение на гъвкавите образователни пътеки и форми на обучение, включително при прилагането на настоящата директива относно признаването на професионалните квалификации и при изготвянето на новата директива в тази област;

2.2. *Подобряване на качеството и подходящата насоченост на висшето образование*

15. изразява съгласие с констатацията, че по-интензивният контакт с бизнеса и институциите на пазара на труда би бил много полезен за висшето образование поради факта, че то се стреми да осигури знанията и основните умения, които могат да се предават, и които са необходими за успеха във висококвалифицирани професии. Същевременно Комитетът счита, че бизнесът би могъл да поеме повече отговорности по отношение на висшето образование, по-специално като предлага на студентите и преподавателите достатъчен брой качествени места за стаж, като води диалог с институциите за висше образование относно професиите, които ще са необходими в бъдеще и свързаните с тях нужди по отношение на обучението, и като използва пълноценно общите умения, които преподавателите могат да предадат и т.н. Следва да се създават и повече изследователски партньорства между предприятия и университети;

16. изразява убеждението си, че местните и регионалните власти, които като цяло поддържат отлични взаимоотношения както с институциите за висше образование, така и с бизнеса, са в най-добра позиция да насърчават и водят този диалог;

17. счита, че степента, в която институциите за висше образование отчитат конкретните регионални и местни нужди и по този начин реално допринасят за регионалното и местното развитие, също може да е показателна за целесъобразността на висшето образование. Комитетът вижда в това отъждествяване с регионите едно от измеренията, с които институциите за висше образование могат да съобразят мисията и стратегическите си приоритети, за да постигнат отлични резултати и затова подчертава и подкрепя многообразието и индивидуалността на европейските институции за висше образование;

18. призовава във всички европейски висши учебни заведения да бъдат повсеместно въведени решения на основата на ИКТ. Разработването на обща ИТ платформа от институциите за висше образование и съответните национални, регионални и местни власти би могло да доведе до повишаване на равнището на успеваемост;

2.3. *Повишаване на качеството чрез мобилност и трансгранично сътрудничество*

19. изразява съгласие по отношение на значението на добре обмислената мобилност и на трансграничното сътрудничество за качеството на образованието и личностното развитие в редица области – на лицата, които могат да се възползват от тях. Комитетът отбелязва постигнатия огромен напредък в тази насока от държавите членки и институциите за висше образование, благодарение и на водещата роля на програмата Еразъм и с допълнителната подкрепа на процеса от Болоня. Според КР тези програми и това сътрудничество представляват неопенимо предимство, тъй като придават конкретен и положителен облик на „Европа“ в очите на много европейски граждани;

20. констатира обаче, че все още трябва да се предприемат редица мерки, за да може едновременно да се разширят и задълбочат възможностите за мобилност на студентите и за трансгранично сътрудничество, като по този начин ще се повиши значително добавената им стойност. Европейската комисия основателно изброява редица препятствия, наблюдавани на различните политически равнища, които често са характерни за специфичен национален контекст. КР счита, че подобно комплексно разслоение не трябва да пречи на държавите членки, на местните и регионалните власти и на институциите за висше образование незабавно да потърсят решение на тези проблеми, всяка в своята сфера на компетентност.

21. настоятелно призовава приложенията към дипломите да бъдат въведени във всички институции за висше образование, тъй като те представляват много важна стъпка към възможността за съпоставяне на дипломите и значително улесняват тяхното признаване;

22. обръща внимание на редица инициативи за трансгранично гарантиране на качеството във висшето образование и би желал да ги изтъкне като модел за трансгранично сътрудничество с оглед на структурното им въздействие върху системите за висше образование в съответните държави членки и региони;

23. призовава съответните национални органи, които в много случаи са регионалните или местните власти, да улеснят и ускорят признаването на академичните степени, за да се намали една значителна пречка пред мобилността на студентите и преподавателите; тази процедура би трябвало да не поражда никакви непосилни разходи за заявителя и да трае не повече от четири месеца;

2.4. По-добро използване на триъгълника на знанието

24. изразява пълно съгласие с необходимостта от по-добро развиване и използване на „триъгълника на знанието“, образуван от образованието, научните изследвания и предприятията, и споделя напълно констатациите на анализа на Европейската комисия, според който институциите за висше образование и научноизследователските институти могат да стимулират икономическото развитие в регионите, в които са установени, да извадят на световната сцена силните страни на същите тези региони или пък да образуват ядро на мрежа за знания в услуга на местната икономика и общество;

25. констатира, че изложените по-горе съображения са още по-важни, тъй като местните и регионалните власти отпускат помощта си по стратегически съображения и избират съзнателно определен брой приоритетни области, отговарящи както на специфичните силни страни на региона, така и на конкретните му нужди; следва усилено да се насърчава формирането на кластери за знания и иновации с участието на местните и регионалните власти, университетите и местните предприятия, включително новосъздадените предприятия;

26. отбелязва, че в своето съобщение Европейската комисия проявява склонност да акцентира преди всичко върху предприятията, перспективите, свързани с продаваеми продукти и услуги и пазарната приложимост на знанията. Комитетът подчертава, че институциите за висше образование и научноизследователските институти имат и социална мисия спрямо публичните организации и нестопанския сектор, например (задължително) образование, здравни и помощни медицински услуги, социални услуги и др.;

2.5. Подобряване на управлението и на финансирането

27. споделя мнението на Европейската комисия, според което общият размер на направените инвестиции във висшето образование в Европа е твърде малък и изтъква, че не само държавите членки, а в много случаи и регионалните власти, следва да поемат своите отговорности, като увеличат публичните инвестиции във висшето образование. Ето защо КР приканва държавите членки и, при необходимост, и регионалните власти, въпреки бюджетния натиск да не залагат на карта бъдещето, а по-скоро да поставят инвестициите в една дългосрочна перспектива на растеж, без да правят съкращения в секторите, които полагат основата на утрешния растеж. Комитетът счита, че Комисията би могла по-конкретно да постигне тази цел, като следи, посредством европейския семестър, икономите да не се правят в ущърб на секторите, които са от първостепенно значение за реализиране на стратегията „Европа 2020“;

28. от гледна точка на своя подход към образованието като обществено благо споделя позицията на Комисията, според която обществените инвестиции са и задължително трябва да останат най-важната основа на едно устойчиво висше образование;

29. приема тенденцията към диверсификация на финансовите ресурси, например прибягването до публично-частни партньорства за финансиране на инфраструктура, но предупреждава, че мобилизирането на един от другите възможни източници, а именно увеличаването на дела на частното финансиране чрез повишаване на таксите за обучение, би могло да увеличи тежестта за бюджета на домакинствата. Комитетът изразява опасения, че тази тежест би могла да доведе, наред с другото, до понижаване на участието в системата на висшето образование и до нежелани изменения в социалната структура на студентската общност, както и да създаде или увеличи дисбаланси в потоците на мобилност между държавите членки или между регионите; затова, с цел насърчаване на равните възможности за всички и стимулиране на високи постижения, КР препоръчва по-добра политика за отпускане на стипендии и студентски заеми въз основа на дохода и успеха на студентите;

30. се застъпва за разработването на нови механизми за финансиране или за усъвършенстването на съществуващите механизми, които се основават на постигнатите резултати, подкрепят различни стратегически варианти и многообразието на институциите и насърчават високите постижения във всичките им форми. Освен това Комитетът би искал да подчертае, че натрупаният опит показва, че въвеждането на подобни механизми следва да бъде добре обмислено и да се избършва с необходимата предпазливост, най-вече за да могат избраната формула и използваните показатели да послужат за постигане на желаните цели и за да бъде надлежно отчетено търсеното многообразие във и между институциите;

31. отбелязва, че по-голямата автономия на институциите за висше образование не ги освобождава нито от задължението да дават отчет за своята дейност, нито от отговорността им по отношение на заобикалящата ги среда. Въпреки това Комитетът признава, че увеличаването на автономията на институциите за висше образование често има положително въздействие за привличането на частни средства и по този начин допринася за желаното увеличаване на инвестициите във висшето образование;

3. Приносът на ЕС: стимули за прозрачност, диверсификация, мобилност и сътрудничество

32. приветства по-активната роля, която ще поеме Европейската комисия в подкрепа на институциите за висше образование и различните национални, регионални и местни власти в изпълнението на програмата за модернизиране на висшето образование. Комитетът счита, че тази подкрепа, предоставена под най-различни форми, е от първостепенно значение, за да могат различните власти и институции за висше образование да постигнат необходимото сближаване, като същевременно се запазят желаното многообразие и специализация;

33. отправя настоятелно искане към Европейската комисия, при определянето на конкретните програми и насоки за действие, да обърне още по-голямо внимание на един от приоритетите за държавите членки и за институциите за висше образование, който тя самата основателно подчертава, а именно увеличаването на участието в системата на висшето образование и необходимото за тази цел укрепване на нейното „социално измерение“;

3.1. Подкрепа на реформата чрез факти, анализ и прозрачност на политиката

34. констатира, че беше доказано, по-специално при осъществяването на процеса от Болоня, че използването на относително прости сравнителни таблици за проследяване на изпълнението на програмата за реформа може да допринесе значително за информиранията и за създаването на интерес и предлага подобни инструменти да се използват в по-голяма степен. В тази връзка обаче Комитетът отбелязва, че на равнище държави членки подобна таблица често пъти не може да представи динамиките, които се развиват различно във всеки регион, и следователно невинаги оценява справедливо водената от регионалните и местните власти политика, най-малкото що се отнася до областите на действие, които са основно или изключително от тяхната компетентност;

35. подкрепя Европейската комисия в нейните проекти „U-Map“, насочен към популяризиране на многообразието от профили на висшите учебни заведения, и „U-Multirank“, чиято цел е да предостави многоаспектен инструмент за информация и класация, основаващ се на резултатите. При това трябва да се следи да не възникне непропорционално голямо допълнително административно натоварване за институциите за висше образование. Според Комитета е очевидно, че регионалната интеграция и вниманието към местната среда са един от параметрите, по които висшите учебни заведения следва да бъдат класирани и класифицирани;

36. приветства проекта на Европейската комисия за събиране на по-добри данни относно мобилността с цел обучение и резултатите по отношение на заетостта във висшето образование, който ще бъде осъществен в сътрудничество с Евростат. Комитетът отбелязва, че този вид информация е ценна не само за студентите и завършилите висше образование – тя може да помогне и на учащите се от по-ниските образователни степени да изберат къде да продължат учението си;

37. отправя искане към Европейската комисия да обмисли внимателно конкретните цели, които се стреми да постигне чрез създаването на европейски регистър на висшето образ-

ование, и преди да започне разработването на подобен инструмент, внимателно да проучи дали тези цели вече не са постигнати чрез други инициативи;

3.2. Настърчаване на мобилността

38. напълно подкрепя целта за настърчаване на мобилността и в тази връзка привлича вниманието на Европейската комисия върху все още актуалните бележки, които Комитетът формулира в раздела „За инициативите, свързани с мобилността“ от своето становище от 27 и 28 януари 2011 г. относно водещата инициатива „Младежта в движение“⁽¹⁾;

39. е убеден също така, че усилията, полагани за по-добро овладяване на чужди езици, ще доведат не само до увеличаване на потенциалния обмен, но и до подобряване на неговото качество; счита, че в този сектор Европейската комисия може да играе подкрепяща роля и припомня целта на европейската политика на многоезичието, а именно всеки европеец да владее два езика освен майчиния си;

40. подкрепя Европейската комисия в желанието ѝ да предостави на всички студенти, независимо от техния социален произход, по-добър достъп до магистърските програми в друга държава членка и потвърждава, че тези категории студенти имат нужда от по-голяма финансова подкрепа. Комитетът отбелязва предложението на Европейската комисия за създаване, съвместно с Европейската инвестиционна банка, на инструмент на европейско равнище за гарантиране на студентските заеми. Той подчертава, че никое от тези действия не трябва да води до използването на достъпа до мобилност за търговски цели. Създаването на подобен инструмент следва да допълни съществуващите системи за отпускане на стипендии като напр. Еразъм, които отдавна вече са доказали своята полезност⁽²⁾;

41. изразява съжаление, че липсата на мобилност на националните заеми представлява пречка пред мобилността на студентите; настоява за задължението да се отпускат заеми и стипендии без дискриминация въз основа на национална принадлежност;

42. признава, че някои потоци на студентска мобилност могат да представляват предизвикателство за някои държави и, понякога в още по-голяма степен, за някои региони. Комитетът се застъпва за това при специалности, които дават правоспособност за определени услуги, например медицина, да се допускат разпоредби относно достъпа до обучение, отчитащи регионалния аспект, които са необходими, за да се гарантира медицинското обслужване в региона. Освен това Комитетът изразява готовност да сътрудничи за изготвянето на подробен анализ на този проблем, както и за намирането на устойчиви решения за него, които да бъдат в интерес на всички заинтересовани страни, като същевременно запазят достиженията на европейското право;

43. все пак изразява убеденост, че трябва да се вземат специални мерки, за да се гарантират равни условия за достъп до мобилност с учебна цел за всички студенти, независимо от социално-икономическото им положение или географското положение на техните региони на произход;

⁽¹⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽²⁾ Вж. параграф 20 от становището на Комитета на регионите относно водещата инициатива „Младежта в движение“ (CdR 292/2010 fin), прието на 88-ата пленарна сесия на 27 и 28 януари 2011 г.

44. признава също така, че съществуват опасения по отношение на качеството на някои форми на трансгранично образование под формата на споразумения за франчайзинг, и призовава всички държави членки да предприемат необходимите мерки, например за гарантиране на качеството на обучението, което институциите за висше образование в държавите членки на Съюза предоставят извън националните граници, за да може всяка държава да запази пълното си доверие в институциите на другите държави;

45. изразява съгласието си с факта, че все още съществуват прекалено много пречки пред транснационалната мобилност на научните изследователи, и отправя искане към държавите членки да работят активно за по-добро регламентиране на допълнителните придобивки и социалните преимущества, за да могат учените да получат повече сигурност по отношение на аспектите, свързани с пребиваването им в чужбина, и следователно да се чувстват по-свободни в желанието си да участват в подобна транснационална мобилност;

3.3. *Поставяне на висшето образование в центъра на иновациите, създаването на работни места и пригодността за заетост*

46. очаква приемането на програмата за стратегически иновации и изразява надежда, че ще бъде възможно да се определят достатъчно бързо приоритетите за развитието на Европейския институт за иновации и да се създадат нови общности за знания и иновации (ОЗИ);

47. ще следи с интерес развитието на „съюзи на знанието“ между системата на висшето образование и предприемаческия свят, като обаче си задава въпроса дали не би било целесъобразно или дори наложително да се предвидят подобни спогодби с органите и организацията с нестопанска цел. В тази връзка Комитетът обръща внимание по-специално на предизвикателствата, пред които е изправена Европа, като застаряването на населението, намаляването на дела на младите хора, мултикултурното общество, изменението на климата и др.;

48. приветства инициативата на Европейската комисия за разработване на рамка за качество на стажовете и изразява убеждението си, че в такъв случай Комисията и властите в държавите членки на национално, регионално и местно равнище трябва да се заемат приоритетно с активното наблюдение на прилагането на тази рамка; предлаганото създаване на централизирана платформа, в която да бъдат събрани предложенията за стажове в Европа, може да бъде отличен способ за осигуряване на лесен достъп до предложения за стажове и за насърчване на младите хора да кандидатстват за стажове в други държави членки;

3.4. *Подкрепа за интернационализиране на европейското висше образование*

49. изразява съгласие с Европейската комисия относно това, че утвърждаването на международния характер и транснационалното сътрудничество не могат да бъдат ограничени само до европейското измерение, а трябва да излязат извън границите на Европа и да обхванат целия свят. В тази връзка Комитетът би желал да изтъкне по-специално огромния потенциал, който се крие в сътрудничеството между съседни региони, намиращи се в ЕС и извън границите на Съюза. С оглед на това, ЕС следва да насърчава сътрудничеството между европейските университети и висшите учебни заведения от трети страни, с цел, наред с другото, да укрепи управлението им и учебните им програми, като използва придобития от нашите университети опит. Следователно е необходимо да се стимулират дейностите, свързани с мобилността и обмена на студенти и преподаватели от универ-

ситетите от пограничните региони и от трети съседни страни, в подкрепа на разпространението на добри практики навън;

50. очаква по-конкретни предложения относно начина, по който Европейската комисия ще подкрепи изготвянето и прилагането на стратегии за интернационализиране на висшето образование от институциите за висше образование, и разчита на това, че тя ще започне диалог по този въпрос с всички заинтересовани страни. Комитетът отбелязва, че регионалните и местните власти също трябва да бъдат включени в подобен диалог, тъй като стратегиите за утвърждаване на международния характер на институциите за висше образование често пъти са в тясна синергия със стратегиите за развитие на регионите, в които се намират тези институции;

3.5 *Подобряване на дългосрочното въздействие и допълняемостта на финансирането от ЕС*

51. подкрепя предложението след 2014 г. да продължи увеличаването на финансовите ресурси, предназначени за настоящите програми в областта на образованието, обучението и младежта, както и да се опрости тяхното административно управление в рамките на програма „Еразъм за всички“. Комитетът изразява надежда, че тази нова програма ще допринесе не само за разширяването, но и за подобряването на качеството на различните форми на обмен и сътрудничество;

52. приветства със същото задоволство и предложението на Европейската комисия съществуващите понастоящем програми на европейско равнище в областта на научните изследвания и иновациите да бъдат обединени в новата програма „Хоризонт 2020“;

53. предлага на Европейската комисия подкрепата на местните и регионалните власти, предвид тяхната близост с институциите за висше образование, с оглед насърчването на последните да използват в пълна степен потенциала на програмите „Еразъм за всички“ и „Хоризонт 2020“;

54. както и в предходни свои становища, отбелязва, че процесът на интегриране на съществуващите програми в ново-създадените трябва да се извърши с цялата необходима предпазливост, за да се предотврати загубата на някои ценни елементи при тази реорганизация;

55. подкрепя връзката, която Европейската комисия създава между образованието (висшето образование), от една страна, и политиката на сближаване на ЕС, Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд, от друга. За да могат бенефициерите на тези средства да ги използват по възможно най-ефикасно и резултатен начин, Комитетът отправя искане към Комисията активно да събира добрите практики, съществуващи в различните държави членки и региони, и да гарантира тяхното широко разпространение;

3.6. *Следващи стъпки към интелигентно, устойчиво и приобщаващо европейско висше образование*

56. изразява надежда, че при определянето на конкретните програми и насоки за действие Европейската комисия ще продължи постоянно да води високо ценения диалог с всички заинтересовани участници, включително регионалните и местните власти;

57. отбелязва предложението за създаване на група на високо равнище със задача да анализира основни въпроси на модернизиранието на висшето образование и очаква, че при сформирането на тази група Комисията ще вземе изцяло предвид специфичните предизвикателства, които изброява в своето съобщение; отправя искане КР да бъде представен в тази група на високо равнище;

58. настоява при изготвянето на проекта за модернизиране Европейската комисия да отчете необходимостта от синергия между всички съответни водещи инициативи, като вземе предвид изготвените от Комитета становища във връзка с тях.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“

(2012/С 113/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- споделя политическата воля на Комисията за запазване на водещата позиция в борбата срещу бедността в света, по-специално посредством принос за осъществяването на ЦХР, въпреки икономическата, социалната и финансовата криза;
- изразява съгласие с Комисията, че въпреки съществения принос на ЕС за изпълнение на ЦХР, все още остава да се направи твърде много за постигането им. Ето защо е необходимо да се обсъди отново бъдещето на политиката на ЕС за развитие;
- заявява отново желанието си при преразглеждането на европейската политика за развитие и европейския консенсус да бъдат подчертани мястото, ролята и добавената стойност на местните и регионалните власти в тези области и политики; КР се ангажира да продължи тясното си сътрудничество с Европейската комисия, като разшири използването на инструменти като „Атласа за децентрализирано сътрудничество“ или Интернет портала и съдейства за организирането на ежегодната Конференция за децентрализираното сътрудничество;
- настоява да се разгледа по-основно и диференцирано ролята на МРВ в политиката на ЕС за развитие, както заради политическия им опит по въпроси като децентрализиране на правомощията, институционално укрепване или местно управление, така и заради значителната добавена стойност, която могат да дадат на трети страни във въпросните области или в стратегически сектори като селското стопанство, рибарството и аквакултурите – важни сектори, когато става въпрос за инициативите, които ЕС възнамерява да подкрепя във връзка с продоволствената сигурност.
- споделя мнението на Комисията, че ЕС следва да продължава да придава особено значение на подкрепата за развитие в съседните държави и в африканските държави на юг от пустинята Сахара и я приканва, в тази връзка, да има предвид потенциала на ARLEM и CORLEAP.

Докладчик	Jesús Gamallo ALLER (ES/ЕНП), генерален директор по външни отношения и отношения с ЕС, Правителство на Галисия
Отправен документ	„Съобщение от Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономически и социален комитет и до Комитета на регионите – Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“ COM(2011) 637 final

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. отбелязва значимостта на неотдавнашното съобщение на Комисията, озаглавено „Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие: програма за промяна“. В това съобщение са представени различни предложения за подобряване на въздействието на политиките за сътрудничество за развитие през следващото десетилетие, като се запазва целта на ЕС за изкореняване на бедността в контекста на устойчиво развитие и за постигане на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР);

2. споделя политическата воля на Комисията за запазване на водещата позиция в борбата срещу бедността в света, по-специално посредством принос за осъществяването на ЦХР, въпреки икономическата, социалната и финансовата криза;

3. изразява съгласие с Комисията, че въпреки съществуващия принос на ЕС за изпълнение на ЦХР, все още остава да се направи твърде много за постигането им. Ето защо е необходимо да се обсъди отново бъдещето на политиката на ЕС за развитие с цел да се води ефективна борба срещу бедността, като ЕС насочи своите предложения към страните партньорки, в които тези предложения могат да имат най-голямо въздействие, и като конкретизира сътрудничеството си за развитие в подкрепа на правата на човека, демокрацията и други ключови елементи на доброто управление в рамките на приобщаващо и устойчиво развитие;

4. заявява отново желанието си при преразглеждането на европейската политика за развитие и европейския консенсус да бъдат подчертани мястото, ролята и добавената стойност на местните и регионалните власти в тези области и политики, както вече беше посочено в становища CDR 312/2008 ⁽¹⁾, CDR 116/2010 ⁽²⁾ и CDR 408/2010 ⁽³⁾. Във връзка с това и с цел насърчаване на обмена и предоставяне на форум за политическа изява на местните и регионалните власти в областта на сътрудничеството за развитие, КР се ангажира да продължи тясното си сътрудничество с Европейската комисия, като разшири използването на инструменти като „Атласа за децентрализирано сътрудничество“ или Интернет портала и съдейства за организирането на ежегодната Конференция за децентрализираното сътрудничество;

⁽¹⁾ CDR 312/2008 fin „Местните власти: фактор за развитие“.

⁽²⁾ CDR 116/2010 fin „Пролетен пакет: План за действие на ЕС в подкрепа на Целите на хилядолетието за развитие“.

⁽³⁾ CDR 408/2010 fin: „Политиката на ЕС за развитие в подкрепа на приобщаващия растеж и устойчивото развитие - Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие“.

5. оценява положително факта, че Комисията акцентира върху подход, основан на усилията на различни участници, но изразява съжаление, че местните и регионалните власти (МРВ) в Европа не са изтъкнати като съществени фактори за развитието, а само са посочени наред с другите институции;

6. настоява да се разгледа по-основно и диференцирано ролята на МРВ в политиката на ЕС за развитие, както заради политическия им опит по въпроси като децентрализиране на правомощията, институционално укрепване или местно управление, така и заради значителната добавена стойност, която могат да дадат на трети страни във въпросните области или в стратегически сектори като селското стопанство, рибарството и аквакултурите – важни сектори, когато става въпрос за инициативите, които ЕС възнамерява да подкрепя във връзка с продоволствената сигурност. Трябва да се има предвид специфичният случай на най-отдалечените региони, в качеството им на активни граници и платформи на ЕС в света, които могат да допринесат за по-голяма ефективност на европейската политика за развитие, както се посочва в становище CDR 408/2010;

7. споделя мнението на Комисията относно необходимостта да се определи правилната комбинация от политики, инструменти и ресурси за ефективна и ефикасна борба с бедността. Трябва да бъдат насърчени общи критерии и насоки, позволяващи да се определят и измерят ефектът и въздействието на политиките за развитие, като ЕС следва например да участва в работата на Комитета за подпомагане на развитието на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и в тази на други международни организации;

Права на човека, демокрация и други ключови елементи на доброто управление

8. е съгласен с Комисията, че доброто управление, във всичките му аспекти, е от ключово значение за постигане на приобщаващо и устойчиво развитие и поради това укрепването на институциите на страните партньорки и подобряването на ефективността, демократичността, зачитането на правата на човека и принципите на правовата държава са една от основните задачи на всяка стратегия за развитие;

9. отбелязва, че както показва опитът, за изграждането на по-демократични и зачитащи правовата държава и правата на човека институции, с по-добро управление и по-близо до нуждите и интересите на населението, ключова роля имат процесите на децентрализация, в които важно място следва да бъде отделено на местните и регионалните власти;

10. изразява съгласие с Комисията, че съществува възможност за ЕС да си сътрудничи по-активно с гражданското общество и местните и регионалните власти, но настоява, че връзките му с

организациите на гражданското общество и с местните и регионалните власти трябва да се укрепят посредством редовен и структуриран диалог. Изразява съжаление, че по този въпрос не се подчертава централната роля, която следва да играят местните и регионалните власти като демократичен и представителен фактор. Те биха могли например да установят отлични партньорства с местните и регионалните власти в развиващите се страни, като за целта Комитетът на регионите приканва настоятелно Комисията да създаде специален финансов инструмент за насърчаване на създаването на такива партньорства. Комитетът на регионите приканва също така Комисията да определи цели, предназначени да окажат подкрепа на местно равнище в рамките на конкретни програми, за да се даде възможност на стратегиите по страни да разгърнат повече инициативи в подкрепа на децентрализацията. Във връзка с това КР приветства предложението за увеличаване на подкрепата за децентрализацията в съответствие с предвидените средства и цели в областта на социалното сближаване и правата на човека;

Приобщаващ и устойчив растеж за човешко развитие

11. подкрепя предложението на Комисията за насърчаване на приобщаващ и устойчив растеж, предимно в сектори като социалната защита, здравеопазването и образованието, които гарантират интеграцията, или в селското стопанство и чистите енергии, които гарантират устойчивостта, но при все това изразява съжаление, че не е отбелязана необходимостта от подобряване на разпределението на плодовете на прогреса, за да се гарантира справедливо разпределение на доходите;

12. набляга на факта, че МРВ са основни фактори за постигането на приобщаващ и устойчив растеж, поради което подкрепата им е от ключово значение за жизнеспособността на това развитие, и подчертава значението на връзките, установени между местните власти в Европа и техните партньори от страните бенефициери, за прилагането на принципа за ангажираност, посочен в Парижката декларация;

13. споделя мнението, че следва да се предложи помощ за преодоляване на недостига на конкурентоспособност в рамките на споразуменията за икономическо партньорство и други споразумения за свободна търговия, но подчертава необходимостта от спазване на основните правила на търговските споразумения на ЕС що се отнася до прилагането на правилата за произход на продуктите, идващи от страни партньорки, заради отрицателните последици, които определени дерогации от правилата могат да имат върху правилното функциониране на вътрешния пазар;

14. отбелязва, че Комисията следва да обясни ясно в какво се състоят „новите начини за ангажиране на частния сектор“, поради недостатъчния опит на европейското сътрудничество в тази област – спрямо други многостранни донори като Световната банка – както и поради факта, че съществуващите оценки относно съфинансирането на проекти с частния сектор доказваха, че е трудно да се установят ясни белези за развитие за голяма част от финансираните инициативи;

15. споделя мнението на Комисията, че е необходимо да се подкрепя селскостопанският сектор, за да се положат основите на устойчиво развитие, но добавя, че развитието на селските райони и продоволствената сигурност са и съществени елементи от процеса на развитие, както се посочва в параграф 39 от становище CDR 408/2010;

16. изразява съгласие с Комисията, че ЕС следва да подкрепя устойчивите практики, като дава предимство на практики, развивани на местно равнище, и се съсредоточава върху малките селскостопански производители и селския поминък,

сформирането на групи от производители, веригата на доставка и пускане на пазара. ЕС трябва да продължи да работи и за укрепването на хранителните стандарти, управлението на продоволствената сигурност и намаляването на нестабилността на цените на храните на международно равнище, но настоява и в този случай да се вземат предвид капацитетът и опитът на европейските региони при изграждането на основни инфраструктури за разпределение на хранителните продукти, при проучването на плодородието на почвите и отглеждането на култури в зависимост от условията на средата, при управлението на уязвими местни екосистеми и разработването на планове, осигуряващи снабдяването на населението;

17. смята, че ЕС следва да предлага технологии, ноу-хау и финансови средства за развитието на енергийния сектор и по-конкретно да насърчава по-интензивното използване на възобновяеми енергийни източници, като съчетава европейския опит и специфичните условия в някои страни партньорки за използването на този вид енергии;

18. изтъква отново целесъобразността на сключването на международен Пакт на кметовете и регионите за гарантиране на доставките на енергия за всички граждани в рамките на общите програми, който да разполага с подходящ специален финансов инструмент, както се посочва в параграф 37 от Становище CDR 408/2010;

Диференцирани партньорства за развитие

19. споделя мнението на Комисията, че ЕС следва да продължава да придава особено значение на подкрепата за развитие в съседните държави и в африканските държави на юг от пустинята Сахара и в тази връзка я приканва да има предвид потенциала на Евро-средиземноморската асамблея на местните и регионалните власти (ARLEM) и Годишната конференция на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP) като форуми за диалог и срещи между органите на местното и регионалното самоуправление в държавите членки и страните партньорки;

20. изразява съгласие с Комисията относно критериите за отпускане на помощта на ЕС за развитие, но призовава освен това да се вземат предвид историческите и културните връзки, както и традициите в съвместната подготвителна работа;

21. припомня при все това, че 70 % от населението в света, което се намира под прага на бедността, живее в страни със средни доходи, и затова подчертава необходимостта новата политика за концентриране на усилията за помощ да се прилага внимателно и постепенно, като бъдат установени прозрачни и обективни критерии за вземане на решения;

Координирани действия на ЕС

22. изразява съгласие с Комисията относно факта, че съвместното програмиране на помощта на ЕС и на държавите членки ще намали разпокъсаността и ще повиши ефективността, но настоява върху необходимостта задълбочаването на сътрудничеството да не се свежда просто до съвместно планиране, като се има предвид фактът, че координирането на помощта е един от принципите, залегнали в Парижката декларация, че е част от Европейския консенсус за развитие и представлява един от основополагащите принципи на първичното право (член 210 от ДФЕС);

23. приветства факта, че Комисията отбелязва необходимостта от постигане на напредък в областта на разпределението на труда между европейските донори с цел подобряване на координацията и съгласуваността. При все това повтаря, както вече е

имал възможността да отбележи в становище CDR 408/2010, че разпределението на задачите би трябвало освен това да се разглежда не само в рамките на националните донори, но също и между тях и съответните поднационални донори (регионални и местни), предвид съществената им роля в различни механизми за сътрудничество на ЕС. Затова приканва Комисията да създаде, в рамките на общата Европейска служба за външни действия и Генерална дирекция DEVCO, референтни точки за местните и регионалните власти в ЕС и в страните партньорки. Освен това счита за абсолютно необходимо създаването на специална линия за финансиране, която да бъде на разположение на местните и регионалните власти на ЕС;

24. счита, че е необходимо да се търси допълняемост и да се избягва дублирането на действията, за да се съдейства за постигане на по-богата и по-ефективна политика за сътрудничество за развитие, като за целта следва да бъде постигнат напредък в областта на разпределението на отговорностите между заинтересованите лица, като се имат предвид тяхната специализация и опит и се отчете значителният принос на местните и регионалните власти;

25. приветства признанието и подкрепата, изразени от Комисията за инструмента за бюджетна подкрепа, който допринася за съгласуване със страните партньорки, както се препоръчва в Парижката декларация. Приканва обаче в диалога да се включи подробна оценка на условията за бюджетната подкрепа, по-конкретно да се децентрализират

някои части от тази подкрепа. В този смисъл припомня, че структурираният диалог, насърчаван от Комисията, доведе до изготвяне на серия от препоръки, по-специално тази за включване на показателите, свързани с местното управление, в пакета от обвързващи условия на партньорствата между донорите и националните правителства;

По-добра съгласуваност между политиките на ЕС

26. споделя мнението на Комисията, че трябва да се запази съгласуваността на политиките за развитие и да продължи оценката на въздействието на нейните политики върху целите за развитие;

27. споделя мнението на Комисията относно необходимостта да се гарантира плавен преход от хуманитарна помощ и отговор при кризи към дългосрочно сътрудничество за развитие;

Подкрепа за програмата за промяна

28. подкрепя призива на Комисията към Съвета да одобри „Програма за промяна“, която да предостави на ЕС по-ефективна и по-широко въздействаща политика за сътрудничество за развитие, както и да подкрепи необходимите промени в страните партньорки за постигане на по-бърз напредък по пътя към намаляване на бедността и постигането на Целите на хилядолетието за развитие, при което следва да се има предвид участието на местните и регионалните власти.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Законодателен пакет за правата на жертвите“

(2012/C 113/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подкрепя идеята за подобряване на положението на жертвите на престъпления и на утвърждаването на техните права. Това е важен елемент от прилагането на Програмата от Стокхолм и плана за действие за изграждане на истинско пространство на свобода, права и сигурност в Европа, което на свой ред е основен елемент на европейската интеграция и цел на ЕС;
- приветства факта, че местните власти и регионите са включени в тези усилия. Те играят основна роля при предоставянето на много от услугите и структурите за подкрепа на жертвите на престъпления и предложените минимални стандарти на равнище ЕС неизбежно ще продължат да имат последици за местното и регионалното равнище и след приемането на пакета на Комисията за правата на жертвите;
- подчертава, че предложеният от Комисията законодателен пакет за правата на жертвите ще има важно въздействие на местно и регионално равнище най-вече с оглед на финансовите му последици;
- счита за важно да се намерят решения за установяване на баланс между правата на жертвите, като същевременно се гарантират презумпцията за невиновност при наказателно производство и индивидуалните права на заподозрените и осъдените престъпници;
- предлага ЕС да поеме по-активна роля по отношение на координацията на задачите между държавите членки.

Докладчик	Per Bødker ANDERSEN (DK/ПЕС), заместник-кмет и член на Градския съвет на Kolding
Отправни документи	Съобщение на Комисията „Утвърждаване на правата на жертвите в ЕС“ COM (2011) 274 final Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления COM (2011) 275 final Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела COM (2011) 276 final

I. ОБЩИ ПОЛИТИЧЕСКИ СЪОБРАЖЕНИЯ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подкрепя идеята за подобряване на положението на жертвите на престъпления и на утвърждаването на техните права. Това е важен елемент от прилагането на Програмата от Стокхолм и плана за действие за изграждане на истинско пространство на свобода, права и сигурност в Европа, което на свой ред е основен елемент на европейската интеграция и цел на ЕС съгласно член 3, параграф 2 от ДЕС. Предложенията за подобрена защита се отнасят по-специално за жертви на престъпления, които се нуждаят от особена защита, най-вече за децата;

2. отбелязва в този контекст, че разработването на общи минимални стандарти в рамките на пространство на свобода, сигурност и правосъдие е допълнителна стъпка към изграждането на Европейски съюз без големи вътрешни различия в развитието и поради това призовава всички държави членки да участват в тези политики в полза на всички граждани;

3. приветства факта, че местните власти и регионите са включени в тези усилия. Те играят основна роля при предоставянето на много от услугите и структурите за подкрепа на жертвите на престъпления и предложените минимални стандарти на равнище ЕС неизбежно ще продължат да имат последици за местното и регионалното равнище и след приемането на пакета на Комисията за правата на жертвите;

4. изразява убеждение, че високото равнище на защита на жертвите е важно, за да се сведе до минимум цялостното въздействие на престъпността, като се помогне на жертвите да надмогнат физическото и психологическото въздействие на престъплението;

5. посочва, че разпоредбите за правата на жертвите имат различни последици от социално, криминологично, но и от финансово естество, за които трябва да бъдат намерени балансираните решения. При подобряването на положението на жертвите трябва да се вземат предвид редица икономически аспекти, по-специално на местно и регионално равнище, както и аспекти, свързани с правната сигурност;

6. регламентирането на правата на жертвите може да се отрази и върху правния статут на заподозрените или обвиняемите. Комитетът счита, че следва да се търсят решения, при които се поставя акцент върху интересите на жертвите, но не се застрашава правната защита на заподозрените или обвиняемите. Зачитането на човешкото достойнство на заподозрените и обвиняемите – дори когато става дума за много тежки престъпления – е основен елемент на върховенството на закона, което е един от основополагащите принципи на европейската интеграция и предпоставка за трайни и стабилни решения и за жертвите. Това включва презумпцията за невинност до доказване на вината и правото на справедлив съдебен процес. Без да се зачита правата на заподозрените или обвиняемите, не е възможно да се създаде пространство на свобода, сигурност и правосъдие в ЕС. Във връзка с това Комитетът на регионите напомня, че избраните представители на местно и регионално равнище също са задължени да се погрижат за постигането на подобен баланс;

7. приветства факта, че пакетът на Комисията за правата на жертвите представлява основно набор от минимални правила, които гарантират минимално равнище на правата, но едновременно с това дават възможност на всяка държава членка да приеме по-високи стандарти. Комитетът би искал да припомни, че тези стандарти на ЕС в никакъв случай не следва да отслабят правата на жертвите в която и да е държава членка. Във всеки национален и регионален контекст трябва да се търсят балансираните решения, които да са подходящи за съответните условия, култура и традиции. Това е в съответствие с член 82, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в който се посочва, че трябва да се отчетат различията между правните традиции и системи на държавите членки и отразява принципите на субсидиарност и пропорционалност, изложени в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз;

8. отново потвърждава, че нуждата от балансираните решения включва изискването да се прави разлика между подкрепата за жертвите и процесуалните права в зависимост от тежестта и значението на проблема, който трябва да бъде разрешен. Защитата на правата на жертвите обикновено е твърде широка област, която включва различни видове престъпност и редица разнообразни мерки от правно, социално, икономическо, медицинско и психологическо естество. Комитетът на регионите призовава да се търсят диференцирани решения, при които винаги да се отчита принципът на пропорционалност, за да може да се намери разумно съотношение между проблем и решение;

II. ЗНАЧЕНИЕТО НА ПАКЕТА ЗА ПРАВАТА НА ЖЕРТВИТЕ ЗА МЕСТНОТО И РЕГИОНАЛНОТО РАВНИЩЕ

9. подчертава, че предложеният от Комисията законодателен пакет за правата на жертвите ще има важно въздействие на местно и регионално равнище най-вече с оглед на финансовите му последици. Това се отнася не само за регионите в държавите членки на ЕС с федерална структура, но и за местното равнище, тъй като в много случаи именно общинската полиция и други общински служби са тези, които първи установяват контакт с жертвите на престъпления. Освен това често пъти местните власти са тези, които трябва да се грижат за особено уязвимите жертви като деца, непълнолетни и хора с увреждания. Ето защо Комитетът на регионите посочва, че трябва да се намерят подходящи финансови решения, в зависимост от съответния национален контекст, за да се гарантира, че защитата на жертвите може да бъде подобрена в съответствие с предложенията и че местните и регионалните власти имат възможност да изпълняват своите задължения;

10. подчертава ключовото значение на усилията за укрепване на трансграничното сътрудничество между различните власти с цел да се подобри защитата на жертвите. Подобни схеми за сътрудничество, при които местните и регионалните власти, разбира се, играят ключова роля, следва да бъдат подсилени, както във вертикален (връзки между местните и регионалните власти и националните власти), така и в хоризонтален план (връзки между различни регионални и/или местни власти). Тези структури са особено важни в случаи, при които дадено наказателно производство е свързано с трансгранични аспекти, а жертвата е установена в друга държава членка на ЕС;

В този контекст Комитетът на регионите изразява съжаление, че разпоредбите за координиране на мерките за сътрудничество в член 25 от предложението за директива не са изменени от 2001 г. досега и са насочени единствено към държавите членки;

11. счита, че регионалните и местните власти вече разполагат със значителен опит и експертни знания във връзка с подкрепата и грижите за жертвите на престъпления. Използването и обменът на тези експертни знания – включително в областта на законодателната дейност – могат да допринесат за постигане на поставените от Комисията цели и затова следва да бъдат подкрепени;

III. КОНКРЕТНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ

12. предлага да се подходи по-непосредствено към ролята на регионите и градовете и общините във връзка с пакета за правата на жертвите. Ако законодателят на ЕС счита, че регионалните и местните власти играят важна роля, то това следва да получи по-конкретен израз, например в съображенията на предложението за директива (вж. изменение 2);

13. призовава да се обмисли как и/или дали експертните знания на регионалните и местните власти могат да бъдат включени в усилията за по-добра подкрепа и грижи за жертвите на престъпления. Тези усилия следва във всички случаи да са придружавани от по-силно акцентирание върху

обучението на полицейските служители, социалните работници и други професионални групи на местно равнище, които често пъти първи установяват контакт с жертвите на престъпления;

14. счита за важно да се намерят решения за установяване на баланс между правата на жертвите, като същевременно се гарантират презумпцията за невиновност при наказателно производство и индивидуалните права на заподозрените и осъдените престъпници. Ето защо предлага това да се спомене изрично в съображение 7 на предложението за директива (вж. изменение 1);

15. счита, че регионите, градовете и общините следва да бъдат включени в търсенето на евентуални начини за по-добро трансгранично сътрудничество между местните и регионалните власти от различни държави. Във връзка с това е от ключово значение да се определят звена за контакт за регионите и/или общините като референтна рамка за информацията за съответните дейности на различните органи;

16. предлага ЕС да поеме по-активна роля по отношение на координацията на задачите между държавите членки, включително и на местно и регионално равнище. Това би било възможно, например, чрез създаването на механизъм за координация на равнището на ЕС, чиято задача да бъде насърчаване на сътрудничеството между местните власти на различните държави членки посредством общи проучвания и координиране на конкретни процедури, например чрез посредничество за установяване на контакт със съответните компетентни местни и регионални власти в други държави членки. Тази структура би могла също да създаде и управлява база данни с най-добри практики, както предложи КР в становището си относно плана за действие за Програмата от Стокхолм ⁽¹⁾;

17. заедно с това следва да се обмислят подходящи средства, които да дават на самите жертви възможност за достъп до практическа информация и подкрепа на равнището на ЕС. Една „телефонна линия на ЕС“ за помощ на жертвите би могла да спомогне за подобряването на положението на жертвите на извършени в чужбина престъпления – не само докато се намират в чужбина и се нуждаят от различни видове помощ и подкрепа, а и след завръщането им в собствената им страна при контактите с властите на държавата, в която е било извършено престъплението;

18. би искал да насочи вниманието и към значителния опит и съответните експертни знания в тази област на частните и други заинтересовани страни. Ето защо КР призовава в усилията за подобряване на положението на жертвите да бъдат включени не само различни физически, но също и юридически лица, както и неправителствени сдружения за защита и подпомагане на жертвите на национално, а също и на регионално/местно равнище. Това би било възможно посредством усилия за координация на равнището на ЕС за анализиране на съществуващия опит, в които да бъдат включени различни частни и други заинтересовани страни, които могат да допринесат за подобряване на сътрудничеството;

⁽¹⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие за гражданите на Европа – План за действие за изпълнение на Програмата от Стокхолм“, 87-ма пленарна сесия на КР, 1 и 2 декември 2010 г., докладчик: Holger Poppenhäger (DE/ПЕС), министър на правосъдието на федерална провинция Тюрингия.

19. счита за особено важно да се вземе предвид най-вече нуждата от подкрепа и грижи за засегнатите от престъпления деца и непълнолетни. Според него минималните норми за оказване на помощ на деца и непълнолетни, които са станали жертви на престъпление, следва да бъдат включени колкото се може по-ясно в правните разпоредби на ЕС и да не се ограничават до общи декларации за намерения;

20. подчертава, че що се отнася до децата и непълнолетните, станали жертва на престъпления, криминологията и виктимологията са в процес на развитие и че в изготвянето и актуализирането на законодателството на ЕС следва да се отчетат новопридобитите знания. По-специално, резултатите от научните изследвания показват, че би бил препоръчителен подход, който е по-чувствителен по отношение на различните етапи от развитието на децата и съответните им нужди в сравнение с този, избран от Европейската комисия ⁽²⁾;

решения, които са по-силно диференцирани в зависимост от възрастта и вида престъпление, биха могли да проправят пътя за по-строги и целенасочени минимални норми за специфични категории жертви, напр. специална подкрепа за малки деца или за деца и непълнолетни, които са станали жертва на особено тежки престъпления;

21. посочва, че определението за жертва в член 2 от предложението за директива е много широко. В съответствие с директивата за жертва се счита *всяко* физическо лице, което е било жертва на *каква*то и да е престъпление – дори и жертвите на дребни престъпления. Това широко формулирано определение предоставя дори на жертвите на леки правонарушения достъп до процесуалните права, посочени в директивата. Това може да доведе до значителни разходи и е съмнително дали подобна приобщаваща разпоредба представлява балансирано и целесъобразно решение за положението на жертвите;

22. припомня, в този контекст, че и в други сфери на европейското законодателство в областта на правосъдието и вътрешните работи се оказва, че практическото прилагане на инструментите за цялостно сътрудничество води до значително повече разходи от първоначално предвидените поради липсата на стабилни критерии за диференциация. Така например, в последните оценки на европейската заповед за арест Комисията предупреди тя да не се използва при случаи на леки правонарушения, тъй като този инструмент се използва прекалено много от някои държави членки;

23. ето защо препоръчва Комисията да обмисли по-диференциран подход, съответстващ на срещаните проблеми и призовава да се предприеме съответно ограничаване на правата на жертвите, за да се установи известна пропорционалност между правата на жертвите и тежестта на престъплението. Поради това КР предлага в директивата да се включи общ принцип на пропорционалност, с което да се гарантира, че жертвите на леки правонарушения ще бъдат изключени от разпоредбите в определени части на директивата.

IV. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Съображение 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
— Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, които са възприети от Хартата за основните права в Европейския съюз	— Настоящата директива зачита основните права – <u>в това число и правата на заподозрените и обвиняемите, срещу които е заведено наказателно производство</u> – и съблюдава принципите, които са възприети от Хартата за основните права в Европейския съюз

Изложение на мотивите

Презумпцията за невиновност и зачитането на основните права са основни постижения на върховенството на закона в Европейския съюз и поради това следва да бъдат посочени изрично в контекста на защитата на правата на жертвите.

⁽²⁾ Вж. "Protecting children and preventing their victimization From policy to action, From drafting legislation to Practical Implementation" („Защита на децата и предотвратяване на тяхната виктимизация. От политика към действие. От изготвянето на законодателство до практическото му прилагане“), д-р Ezzat A. Fattah, почетен професор във Факултета по криминология към университета „Simon Fraser“, Бърнаби, Канада. Основно изказване на конференцията „Децата в Европейския съюз – права и възможности за тяхното упражняване“ на шведското председателство на Европейския съюз, посветена на децата като жертви в рамките на процедурата на наказателно производство, проведена в CURE хотел „Sheraton“, Стокхолм, Швеция, на 3 и 4 декември 2009 г.

Изменение 2

Ново съображение 24 а

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	— <u>Местните и регионалните власти и предоставяните от тях услуги в много случаи са поне частично отговорни за оказване на подкрепа на жертвите и първи установяват контакт с жертвите на престъпления. Ето защо местните и регионалните власти са основни партньори при прилагането на законодателството с цел подобряване на защитата на жертвите и използването и обмена на опит в тази област е важен елемент от предоставянето на информация на гражданите и заинтересованите страни.</u>

Изложение на мотивите

Основната роля на местните и регионалните власти като доставчици на услуги и канали за информация следва да бъде ясно призната в съображенията в предложението за директива.

Изменение 3

Ново съображение 25 а

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
	— <u>Процесуалните права на жертвите съгласно настоящата директива трябва да бъдат подходящи и необходими за постигане на преследваната цел, като трябва да е налице разумен баланс между процесуалните права на жертвата и тежестта на извършеното престъпление.</u>

Изложение на мотивите

Съществуват области на европейското законодателство в сферата на правосъдието и вътрешните работи, в които се оказва, че практическото прилагане на инструментите за всеобхватно сътрудничество води до значително повече разходи от първоначално предвидените. Широко формулираното определение за жертвите в предложената директива предоставя дори на жертвите на леки правонарушения широк достъп до процесуалните права, посочени в директивата. Съмнително е дали една толкова обща разпоредба представлява балансирано и целесъобразно решение за положението на жертвите.

Изменение 4

Член 25

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Сътрудничество и координиране на предоставяните услуги</p> <p>1. Държавите членки си сътрудничат за постигането на по-ефективна защита на правата и интересите на жертвите в наказателното производство, било то под формата на мрежи, пряко свързани със съдебната система, или посредством връзки между организациите, предоставящи подкрепа на жертвите, включително посредством подкрепата на европейските мрежи, които се занимават с въпроси, свързани с жертвите.</p> <p>2. Държавите членки осигуряват, че органите, работещи с жертвите или предоставящи подкрепа на жертвите, работят заедно за осигуряването на координиран подход към жертвите и за свеждане до минимум на отрицателните последици от престъплението, на рисковете от вторично и повторно виктимизиране и на негативното въздействие от общуването между жертвата и органите за наказателно правосъдие.</p>	<p>Сътрудничество и координиране на предоставяните услуги</p> <p>1. Държавите членки, <u>и когато това е целесъобразно, местните и регионалните власти</u>, си сътрудничат за постигането на по-ефективна защита на правата и интересите на жертвите в наказателното производство, било то под формата на мрежи, пряко свързани със съдебната система, или посредством връзки между организациите, предоставящи подкрепа на жертвите, включително посредством подкрепата на европейските мрежи, които се занимават с въпроси, свързани с жертвите.</p> <p>2. Държавите членки осигуряват, че органите, работещи с жертвите или предоставящи подкрепа на жертвите <u>(включително местните и регионалните власти)</u>, работят заедно за осигуряването на координиран подход към жертвите и за свеждане до минимум на отрицателните последици от престъплението, на рисковете от вторично и повторно виктимизиране и на негативното въздействие от общуването между жертвата и органите за наказателно правосъдие.</p>

Изложение на мотивите

Местните и регионалните власти играят важна роля, като улесняват упражняването на правата на жертвите. Ето защо сътрудничеството между различните власти следва да бъде подсилено във вертикален (връзки между местните и регионалните власти и националните власти) и в хоризонтален план (връзки между различни регионални и/или местни власти). Тези структури са особено важни в случаи, при които дадено наказателно производство е свързано с трансгранични аспекти, а жертвата е установена в друга държава членка.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите „Изграждане на европейска култура за многостепенно управление: проследяване на Бялата книга на Комитета на регионите“

(2012/C 113/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- припомня необходимостта от обновен общностен метод с по-приобщаващ процес и въвеждане на многостепенно управление;
- приветства политическия консенсус по отношение на неговото разбиране за европейско управление и подкрепата на европейските институции за тази инициатива;
- поде инициативата да изготви „Отчет на резултатите в областта на многостепенното управление“ на равнище Европейски съюз, чрез който ежегодно ще се допринася за измерването до каква степен основните принципи и механизми на този начин на управление се вземат под внимание в политическия цикъл на Европейския съюз, като се съсредоточава върху териториалното измерение на анализирани политики и стратегии;
- смята, че с цел утвърждаване дейността на Комитета на регионите, свързана с наблюдение, на следващата конференция, посветена на субсидиарността, би могло да се обърне особено внимание на прилагането на практика на многостепенното управление;
- следващите месеци ще конкретизира амбицията си за Харта на Европейския съюз за многостепенното управление, която ще трябва да доведе до по-голямо участие на местните и регионалните власти в упражняването на европейската демокрация. Процесът на изготвянето ѝ ще се основава на приобщаване и участие, създавайки благоприятни условия за възприемането ѝ от страна на местните и регионалните власти.

Докладчик г-н Luc VAN DEN BRANDE (BE/ЕНП), председател на Бюрото за връзка Фландрия - Европа

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. потвърждава политическия ангажимент, който пое в своята Бяла книга за многостепенното управление, приета на 17 юни 2009 г.⁽¹⁾, и възнамерява, след като е предложил политически проект относно **„Да изградим Европа в партньорство“** и противопоставяйки се на всяка противоположна тенденция, да следи за осъществяването на тази цел, тъй като тя е в полза на европейската интеграция⁽²⁾;

A. Общи принципи на многостепенното управление

2. възприема многостепенното управление като принцип, състоящ се в координирани действия на Съюза, държавите-членки и местните и регионалните власти въз основа на принципите на субсидиарност и пропорционалност и на партньорство, което се осъществява чрез функционално и институционализирано сътрудничество, насочено към изготвяне и прилагане на политиките на Европейския съюз;

3. припомня следователно необходимостта от **обновен общостепен метод** с по-приобщаващ процес и въвеждане на многостепенно управление, което би укрепило ефективността на действията на Европейския съюз, изграждайки нова култура на междуинституционално и политическо сътрудничество, което е благоприятна предпоставка за участието на политиките на изборна длъжност на всички равнища в европейския процес, и във всички случаи на тези, представляващи регионите със законодателни правомощия;

4. приветства политическия консенсус по отношение на неговото разбиране за европейско управление и подкрепата на европейските институции за тази инициатива и е убеден, че изграждането на истинска **култура на многостепенното управление в Европа** минава през три предварителни условия:

— утвърждаване на основите и основополагащите принципи на този начин на управление в рамките на институциите и в европейската и националната политика;

— осъществяване на многостепенно управление чрез подходящи механизми и инструменти;

⁽¹⁾ „Бяла книга на Комитета на регионите за многостепенното управление“ - CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ В резолюцията си относно политическите приоритети за 2011 г. КР отбелязва, че „възнамерява да продължи да изгражда европейска култура на многостепенно управление и, изхождайки от Бялата книга за многостепенното управление, да прави оценка на неговото прилагане и да наблюдава състоянието на многостепенното управление в Европейския съюз.“ - (CdR 361/2010 fin). Този процес е подкрепен от диалог с европейските сдружения на местните и регионалните власти и основните европейски мозъчни тръстове.

— осигуряване на условия за финансова независимост на различните равнища на управление, по-конкретно на местните и регионалните власти, и успешно обединяване на ресурсите посредством по-добро разпределяне на публичното финансиране;

5. припомня, че Договорът от Лисабон несъмнено въведе многостепенното управление във функционирането на Европейския съюз, по-конкретно като укрепи статута му в институционалната структура и като утвърди целта за териториално сближаване и поднационалното измерение на принципа на субсидиарност;

6. счита, че най-добрият начин да надделее общият европейски интерес, този на държавите-членки, както и интересът на местните и регионалните власти, безспорно се състои в това, **принципът на субсидиарност да се възприема днес като следствие от европейската добавена стойност**, а многостепенното управление - като гъвкав и осигуряващ участие начин на управление, който укрепва ценностите на Европейския съюз и неговата етика на отговорност и солидарност за посрещане на предизвикателствата на все по-взаимозависимия и конкурентен глобализиран свят;

7. счита, че всеки дебат относно европейското управление дава възможност да се постави отново основният въпрос за зачитане на принципа на субсидиарност в рамките на динамичен политически и законодателен процес и подчертава, че спазването на принципа на субсидиарност и многостепенното управление са неделими: едното се отнася до правомощията на различните властови равнища, а другото поставя акцент върху тяхното взаимодействие;

8. смята, че поставянето на **субсидиарността и пропорционалността** в контекста на многостепенното управление предполага да се признае, че е нужно да се работи за напречния характер и отварянето на европейското политическо действие: успехът на глобалните стратегии, които днес са в основата на европейската програма, зависи на практика все повече от качеството на споделеното управление в Европа и от принципа на субсидиарност, което ще позволи да се избегне концентрацията на вземане на решения само на едно равнище на властта и ще гарантира, че политиките се изготвят и прилагат на подходящото равнище;

9. поставя предложенията си в настоящия контекст на процеса на европейска интеграция, който изисква повече усилия в посока отговорност и солидарност от страна на отговорните политически фактори на европейско, национално и териториално равнище в духа на **принципа на взаимност**⁽³⁾;

⁽³⁾ Съгласно този принцип всяко равнище на управление, което участва в съвместното вземане на решения, следва да има задължението да подпомага легитимността и капацитета на другите (Landy and Teles „Отвъд делегирането – от субсидиарност към взаимност“). С други думи управлението на различни равнища не следва да се разглежда като конкурентна дейност. Тъкмо обратното, различните равнища следва да работят за взаимното си укрепване.

Б. Укрепване на ценностите и принципите на многостепенното управление – Напредък и Укрепване

Към ново разбиране на принципа на институционален баланс

10. подчертава, че **принципът на институционален баланс** ⁽⁴⁾, на който се основава структурата на Европейския съюз, е основна гаранция за европейската демокрация и счита, че влизането в сила на Договора от Лисабон, който засилва неговите институционални и юридически правомощия за защита на прерогативите му пред Съда на ЕС, предполага пълно зачитане на този принцип спрямо него;

11. счита, че изготвянето на **Харта на Европейския съюз за многостепенното управление**, което ще спомогне сред основните ценности на ЕС да се включи общо и споделено разбиране за европейското управление, ще бъде важен етап от осъществяването на неговия политически проект;

12. отчита, че няма последователно европейско административно законодателство, което да определя минимални норми за прилагане на процедурите за консултация, координация и участие по отношение на регионите и градовете и следователно приканва Европейската комисия да предвиди във времето изготвянето на Акт за европейските административни процедури, чрез който основните ценности и принципи на тази бъдеща Харта да бъдат претворени в процедури, осигуряващи по-широко участие;

13. счита, че в текущото преразглеждане на споразумението за сътрудничество с Европейската комисия следва да се обърне по-голямо внимание на легитимността и отговорността на местните и регионалните власти в начина на действие на Европейския съюз, и в интерес на целия европейски процес на вземане на решения да се гарантира зачитането на двата водещи принципа на действията на Европейския съюз – принципите на субсидиарност и пропорционалност, както и утвърждаването на принципа на многостепенното управление като структуриращ принцип;

14. е на мнение, че преразглеждането трябва да се осъществява успоредно с динамичен процес, водещ до приемане с Европейската комисия на План за действие, който да се актуализира периодично, определящ инициативите, които е възможно да имат най-голямо териториално въздействие. КР би могъл да предложи своя принос за неговия предварителен и последващ анализ чрез мобилизиране на експертния опит на своите членове и организирани от него платформи на местните и регионалните власти (платформа „Европа 2020“, платформа, посветена на субсидиарността, платформа на ЕГТС) ⁽⁵⁾;

⁽⁴⁾ Този принцип обхваща система за разпределение на правомощията между различните институции на Общността, като се определя точна роля на всяка институция в институционалната структура на Общността и в изпълнението на задачите, поверени на Общността. Съдът гарантира зачитането на правовата държава, като следи за спазването на институционалния баланс, напр. всяка от институциите трябва да упражнява правомощията си с оглед на правомощията на другите институции (вж. дело 9/56, *Meoni v. Върховния орган* (1957 и 1958) ECR 133, 152, и дело 70/88, Европейският парламент v. Съвета (1990) ECR I-2041, I-2072, параграфи 21 и 22).

⁽⁵⁾ Съвместно съобщение за медиите на г-н José Manuel Barroso и г-жа Mercedes Bresso от 29 юни 2010 г. (вж. МЕМО/10/287 на адрес <http://europa.eu/rapid/>).

15. приканва Европейския парламент да активизира своята институционална мобилизация за въвеждане на принципите и механизмите на многостепенното управление и интегрирания подход и подкрепя неговото предложение за създаване на европейска марка за многостепенно управление ⁽⁶⁾;

16. приветства инициативата на първата неформална среща на министрите през март 2010 г. ⁽⁷⁾ за многостепенното управление, в заключенията на която КР се приканва категорично „да предоставя постоянна политическа оценка на напредъка на многостепенното управление в рамките на Европейския съюз“ и се отправя искане към бъдещите председателства да подновят тази инициатива; констатира впрочем, че по-системното присъствие на Комитета на съвети и заседания с междуправителствен характер води до напредък в отчитането на този начин на управление;

17. приветства перспективите за сближаване с председателството на Европейския съвет и вниманието, което той отделя на въздействието на стратегическите решения, взети на равнище държавни и правителствени ръководители по отношение на местните и регионалните власти, и намира за подходящо в този контекст да се организира среща всеки път преди заседанието на пролетния Европейски съвет;

18. има намерение да установи по-системен диалог със Съда на Европейския съюз по отношение на зачитането на принципите на субсидиарност и на пропорционалност и на целта за териториално сближаване за успешно въвеждане на европейското законодателство и въздействието му върху местните и регионалните власти, както и върху зачитането на четирите свободи, а със Сметната палата - по отношение на доброто управление на европейските средства и въздействието на тяхното управление върху териториалното сближаване и конкурентоспособността на градовете и регионите;

Партньорски подход за интелигентно регулиране

19. присъединява се към новия подход, препоръчан с концепцията за интелигентно регулиране, основан на един политически цикъл на Европейския съюз, през който законодателството ще се адаптира непрекъснато към прецизикателствата и обстоятелства и неговото изпълнение ще се оценява задълбочено, но счита, че успоредно с това трябва да се отчита в по-голям степен териториалното му въздействие ⁽⁸⁾;

⁽⁶⁾ Резолюция на Европейския парламент от 14 декември 2010 г. (г-жа Manescu) относно управлението в областта на регионалната политика на ЕС: процедури за подкрепа и контрол на Европейската комисия (2009/2231(NI))(P7_TA(2010) 0468).

⁽⁷⁾ Неформална среща на министрите на териториалната политика, състояла се на 17 март 2010 г. в Малага по инициатива на испанското председателство и като продължение на динамиката на Териториалния диалог в Палма на 18 януари 2010 г.

⁽⁸⁾ Становище на Комитета на регионите „Интелигентно регулиране“ - CdR 353/2010.

20. отправя отново искане при следващото преразглеждане на междуинституционалното споразумение „По-добро законотворчество“ да се приложи специален протокол, съдържащ някои разпоредби, към които той напълно се присъединява, по-конкретно - свързаните с анализите на въздействието и последващата оценка на законодателството;

21. възнамерява да участва по-активно в процеса на проследяване на плана за действие „По-добро законотворчество“, по-конкретно, като се взема предвид неговият годишен доклад относно проследяването на субсидиарността като признат принос към годишния доклад „По-добро законотворчество“ на Комисията;

22. призовава да се преразгледат насоките за анализите на въздействието, предложени от Комисията, в посока систематизиране на териториалния анализ на въздействието *ex ante* и *ex post* и разработване на териториални показатели и на приобщаващо управление; ще представи конкретни предложения в този смисъл, основани на опита от вече започнатото сътрудничество с Европейската комисия;

23. подкрепя изцяло целта, която трябва да има превес в работата на групата на високо равнище по намаляване на административната тежест (групата Stoiber) и подчертава ангажимента си в рамките на тази група за облекчаване на тежестта върху местните и регионалните власти;

24. изразява съжаление, че местните и регионалните власти не участват в прилагането на процедурата по комитология и приканва настойчиво Европейската комисия да запълни този дефицит, който взема в залог доброто прилагане на европейското законодателство на териториално равнище;

Отговор за засилено участие на гражданите в процеса на европейска интеграция

25. приветства препоръките на групата за размисъл, получила мандат от Европейския съвет да помага на Европейския съюз в предвиждането и намирането на отговор на дългосрочните предизвикателства до 2020-2030 г., която предлагайки **нов „пакт“**, потвърждава правилността на „многостепенното управление, при което правомощията по-скоро се споделят, отколкото се разделят“ и което „може и трябва да вдъхнови политиките и отношенията на всички равнища в рамките на Европейския съюз между хората и поколенията и между местното равнище, регионите и държавите-членки“, и приветства инициативата на групата на мъдреците за укрепване на консултацията и нейната роля за засилване на политическото гражданство и улесняване на възприемането от гражданите на европейския проект ⁽⁹⁾;

26. счита, че е подходящо да се извършва годишна оценка на **състоянието на регионализацията и децентрализацията в рамките на Европейския съюз**, за да се установи динамиката

⁽⁹⁾ Извадки от доклада на групата за размисъл до Европейския съвет - „Проект за Европа до 2030 г. – предизвикателства и възможности“, март 2010 г. Докладът е връчен на председателя на Европейския съвет, г-н Herman Van Rompuy на 8 май 2010 г.

по отношение на политическото, юридическото и данъчното самоуправление на местните и регионалните власти, подход, който може да се приложи към ангажимента за наблюдение на принципа на субсидиарността в рамките на задълбоченото сътрудничество с Конгреса на местните и регионалните власти към Съвета на Европа;

27. подкрепя създаването на програма Еразъм за местните и регионалните политики на изборна длъжност, която да се изготви в рамките на институционално сътрудничество с Европейския парламент и Европейската комисия и приветства финансирането на пилотен проект, както предложи Европейският парламент;

28. подчертава, че има намерение да допринесе за прилагането на новия инструмент на пряката демокрация, европейската гражданската инициатива, и по-конкретно предлага да използва своите и на членовете си информационни канали и мрежи, с цел повишаване на информираността относно европейската гражданска инициатива, както и да окаже нужното съдействие на Комисията, например в процеса на „предварителна проверка“ на допустимостта на предложените инициативи по отношение на въздействието им върху принципите на субсидиарност и пропорционалност; освен това той би могъл да допринесе за събирането и разпространяването на информация за планирани или текущи европейски граждански инициативи и за организирането на дебати за участие, както в Брюксел, така и на други места ⁽¹⁰⁾; накрая, той би искал да бъде привлечен за пълноценно участие и предлага съдействието си за изслушванията, които следва да бъдат организирани от Европейския парламент в отговор на успешни европейски граждански инициативи;

29. отправя искане за установяване на сътрудничество с Комисията за постигане на напредък в този процес, а също и с другите институции; насърчаването на този инструмент трябва да се осъществи в партньорство, като се стимулират разисквания сред местните и регионалните власти и регионалните парламенти и като се мобилизират местните и регионалните медии;

30. счита, че включването на Хартата на основните права на Европейския съюз в първичното законодателство на Европейския съюз и перспективата на присъединяване на Европейския съюз към Европейската конвенция за правата на човека могат да насърчат **защитата на основните права на различни равнища**; следователно отправя искане да бъде включен в междуинституционалния диалог, поискан от Съвета на Европейския съюз относно годишния доклад на Европейската комисия за прилагането на Хартата, който счита, че „ефективното прилагане на Хартата би трябвало да се опира на действията на всички институции, органи, служби и агенции на ЕС“ ⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Европейската гражданска инициатива“ CDR 167/2010; Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно гражданската инициатива COM (2010) 119 окончателен.

⁽¹¹⁾ Заклечения на Съвета относно действията и инициативите на Съвета за прилагане на Хартата на основните права на Европейския съюз – 3092-ро заседание на Съвета по общи въпроси, Брюксел, 23 май 2011 г.

31. има намерение да засили сътрудничеството си с Агенцията за основните права, по-конкретно в рамките на организацията на годишния диалог за защита и насърчаване на различни равнища на основните права, както и да предприеме нови инициативи във връзка с Европейската година на гражданството през 2013 г.;

32. поема ангажимент да провежда децентрализирани комуникационни кампании в европейските общини и региони, посветени на постиженията на Европейския съюз и тяхното въздействие върху гражданите, и подчертава неотложната нужда от предвиждане на достатъчни финансови средства за подкрепа на дейностите сред регионалните и местните медии, които са популярни сред гражданите;

В. Въвеждане на многостепенното управление в стратегиите и политиките на европейския съюз

Принципът на многостепенното управление като структуриращ принцип за всички европейски политики и стратегии със силно местно въздействие

33. счита, че предложената структура за управление на стратегията „Европа 2020“, както и тази, която ще бъде в основата на реформата на политиката на сближаване, трябва да гарантират двойна промяна на модела:

- многостепенното управление трябва да бъде изцяло включено в законовите и подзаконовите разпоредби на политиките със силно териториално въздействие и най-вече, що се отнася до бъдещата политика на сближаване;
- принципът на партньорство на различни равнища с различни действащи лица трябва да бъде по-активно прилаган на практика;

Нова рамка на управление за европейски растеж

34. отбелязва, че в контекста на бюджетната криза, която преживява днес Европа, и икономическите и социалните последици от нея, които са основна грижа на гражданите, ключово значение придобива въпросът за добавената стойност на Европейския съюз и средствата, с които той разполага за излизане от кризата;

35. подкрепя конвенционалния метод, предложен от Европейския парламент и приложен от полското председателство, към който трябва да бъде приобщен, с цел да се определят в сътрудничество политическите приоритети на разходите на Европейския съюз и тяхното финансиране за периода 2014–2020 г.;

36. желае да бъде включен в този подход, предвид жизненоважния принос на местните и регионалните власти, които представляват 16% от БВП на Европейския съюз и 58% от публичните инвестиции в Европа при икономическото възстановяване на Съюза ⁽¹²⁾;

37. обръща внимание по този повод на тревожното състояние на публичните финанси, с които разполагат местните и регионалните власти, състояние, което е във вреда на европейското

икономическо възстановяване и поставя под условие успеха на стратегията „Европа 2020“; следователно счита, че би било подходящо да се проведе общо обсъждане на местните и регионалните публични финанси във връзка със следващата многогодишна финансова рамка;

Осъществяване на стратегията „Европа 2020“ и нейните седем водещи инициативи в партньорство с помощта на териториални пактове

38. отбелязва, че всички европейски институции признават категорично необходимостта от въвеждане на многостепенно управление за осъществяване на основните цели на стратегията „Европа 2020“ и нейните седем водещи инициативи;

39. подкрепя в тази връзка препоръката на Европейски съвет, който признава в заключенията си от 25 март 2011 г. ⁽¹³⁾, че присъединяването към целите на стратегията „Европа 2020“ в перспективата на изпълнението на Европейския семестър изисква Комитетът да бъде пряко включен, а също и регионите и други ключови политически и икономически действащи лица;

40. приветства факта, че в известен брой държави-членки националните програми за реформа отчитат по-добре потенциала на партньорството между различните равнища на управление; все пак съжالياва за очевидната липса на надеждни механизми и процедури, чрез които да се осъществява на практика принципът на многостепенното управление, за да се осигури ефективна интеграция на политиките и синхронизация на програмите и бюджетите на различни равнища на управление при зачитане на принципа на субсидиарност;

41. в следствие на това, приканва държавите-членки да включат пълноценно местните и регионалните власти в процеса на изготвяне и изпълнение на националните програми за реформа и програмите за стабилност или за конвергенция, защото координацията между общите цели на стратегията „Европа 2020“ и това, което е залегнало в НПП, може да бъде осъществена само с партньорство между различните равнища на управление ⁽¹⁴⁾;

⁽¹³⁾ По повод на Заключенията на Европейския съвет от 24 и 25 март 2011 г. -EUCO 10/1/11 REV 1, Комитетът на регионите в рамките на дейността на своята платформа „Европа 2020“ установи, че въз основа на информация, съдържаща се в НПП:

- в две трети от държавите-членки (19 от 27) местните и регионалните власти са имали роля в процеса на изготвяне на НПП;
- в по-голямата част от държавите-членки, местните и регионални власти са били консултирани, а в осем от тях те са участвали пряко в изготвянето на НПП;
- в НПП на тринадесет държави-членки (включително 5 от най-населените) са споменати инициативи, основани на многостепенното управление;
- две държави-членки (BE, PT) са приели различни цели по региони;
- една държава-членка (RO) съобщи, че ще приеме предложението на КР за териториални пактове и изрично го споменава;
- някои държави-членки са си поставили за цел да осъществят „интегриран подход“ и да засилят синергиите между различните равнища на управление чрез по-подходящи структури за управление/диалог.

⁽¹⁴⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Ролята на местните и регионалните власти за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“ - CdR 72/2011 rev.1 и Резолюция на Комитета на регионите относно „По-голямо участие на местните и регионалните власти в стратегията „Европа 2020“ - CdR 199/2010 fin.

⁽¹²⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Мобилизиране на частни и публични инвестиции за възстановяване и дългосрочно структурно изменение - развиване на публично-частното партньорство“ - CdR 21/2010 fin.

42. отправя искане към Европейската комисия да засили мониторинга на частта „Управление“ в националните програми за реформа и в годишните доклади за напредъка на държавите-членки, така че Съветът на Европейския съюз да е в състояние да приеме ясни препоръки, с които да насърчи държавите-членки да засилят и разширят партньорствата между различните равнища на управление в изпълнението на НПП;

43. потвърждава **целта за сключване на договори на различни равнища**, която трябва да съпътства осъществяването на седемте инициативи, както и въвеждането на новаторски механизми⁽¹⁵⁾ в духа на местните програми в областта на цифровите технологии и на „споразумения между заинтересовани лица“, предложени в рамките на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа⁽¹⁶⁾, на „Платформата за интелигентно специализиране“, иницирана от Европейската комисия, или постигането на целите на водещите инициативи „Младешта в движение“ и „Съюз за иновации“, като се подобрява координацията между всички действащи лица и стратегии на всички равнища⁽¹⁷⁾;

44. изразява съжаление, че местните и регионалните власти не участват пряко във всички етапи на отворения метод на координация за изпълнение на стратегията „Европа 2020“ и изрично настоява те бъдат включени в този процес;

45. припомня добавената стойност на **интегрирания подход**, чрез който, при зачитане на принципа на субсидиарност, се засилват синергиите между стратегията на ЕС за устойчиво развитие и стратегията „Европа 2020“ и използването на структурните фондове за инвестиции в енергетиката; както и включването на целта за смекчаване на последиците от изменението на климата и за приспособяване към тези изменения в съществуващите стратегически рамки на ЕС, по-специално в селскостопанската политика и развитието на селските райони;

Нов модел за бъдещата политика на сближаване

46. припомня, че резултатите от консултацията относно Петия доклад за сближаването на Комисията потвърждават неговото и на местните и регионалните власти искане за засилване на принципа на партньорство, подход, потвърден от Съвета, който признава значението на многостепенното управление за осъществяване на целите на стратегията „Европа 2020“ чрез новата политика на сближаване⁽¹⁸⁾;

47. отбелязва със задоволство, че в „Териториалната програма 2020“, приета от държавите-членки през май 2011 г., се препоръчва да се приложи многостепенното управление за осъществяване на териториалното сближаване, като се

⁽¹⁵⁾ Резолюция на Комитета на регионите относно: „За по-добър инструментариум за прилагане на стратегията „ЕС 2020“: интегрираните насоки за икономическите политики и политиките за заетост на държавите-членки и на Европейския съюз“ – CdR 175/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ Работен документ на Комисията – SEC (2011)708 (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/scoreboard.pdf). В тази връзка в своето становище CdR 104/2010 fin KP поиска по-проактивна роля за Комитета, местните и регионалните власти и техните спдружения в цикъла на управление на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа.

⁽¹⁷⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ Заклучения на Съвета относно Петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване – 3068-о заседание на Съвета по общи въпроси, Брюксел, 21 февруари 2011 г. Становище на Комитета на регионите относно „Приносът на политиката на сближаване за стратегията „Европа 2020“ – CdR 223/2010 fin.

приканват по-специално Европейската комисия да вземе предвид териториалното измерение в своите анализи на въздействието, а Комитетът на регионите да предостави вижданията на местните и регионалните власти;

48. отбелязва със задоволство по отношение на политиката за сближаване след 2013 г., че Комисията отговори на неговите очаквания, като се съобрази с някои принципи и механизми на многостепенното управление и на **интегрирания и многофункционален подход**⁽¹⁹⁾; отчитайки в своя проект за нов общ регламент относно структурните фондове и Кохезионния фонд исканията за:

— включване в новия член на ясно пазоване на партньорството и многостепенното управление – два принципа, които трябва да се спазват във всички етапи от развитието на договорите за партньорство и оперативните програми;

— отразяване на тези основни принципи където е уместно в други членове от регламента, имащи връзка с договорите за партньорство и оперативните програми;

— поставяне на искане, отправено към държавите-членки, в годишния си доклад да отчетат напредъка в областта на зачитането на принципите на партньорство и многостепенно управление;

— предвиждане на възможност за развитие на функционални оперативни програми;

49. приветства предложението на Комисията за създаване на обща стратегическа рамка на различните общностни механизми за действие в помощ на териториалното развитие (ЕЗФРСР, структурните фондове – ЕФРР, ЕСФ, Кохезионния фонд, ЕФР); отправя също така искане в тази връзка регионалните и местните власти да бъдат включени на практика в изготвянето на договорите за сътрудничество;

50. вследствие на това, отправя искане към европейския законодател да потвърди тези разпоредби и да ги засили, за да предвиди:

— включване на представители на местните и регионалните власти в делегациите на държавите-членки, когато договорът за сътрудничество се договаря с Европейската комисия;

— стабилно установяване на принципите на партньорство и многостепенно управление в бъдещия Европейски кодекс за целите и критериите на въпросните принципи;

— диалог между Европейската комисия и Комитета на регионите относно управлението на техните годишни доклади за оценка на напредъка и пречките, които държавите-членки са срещнали преди приемането на препоръките от Съвета;

⁽¹⁹⁾ Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Бъдещето на политиката на сближаване“, CdR 210/2009 fin.

Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка - Заклучения от Петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване: бъдещето на политиката на сближаване COM(2010) 642 окончателен.

— създаване във времето на показател за сътрудничеството, чрез който да се измерва степента на управление на участието в държавите-членки;

51. възприема **териториалното сътрудничество** като неразделна част от регионалната политика, тъй като европейската група за териториално сътрудничество е истинска лаборатория за многостепенното управление ⁽²⁰⁾;

52. приветства факта, че предложението за преразглеждане на регламента за ЕГТС, представено от Европейската комисия през октомври 2011 г., се вписва във волята за постигане на целта за териториално сближаване, и в него са включени някои от предложенията, вече формулирани от КР, по-специално относно създаването на двустранни ЕГТС със субекти от трети страни ⁽²¹⁾. Насочва вниманието върху потенциала на ЕГТС като структура за сътрудничество и в други секторни политики на ЕС освен регионалната политика;

53. подчертава ролята на платформата на ЕГТС на КР за популяризиране на този инструмент и за предоставяне на оперативна подкрепа за създаването на нови ЕГТС, благодарение по-специално на обмена на добри практики;

54. отправя искане към Европейската комисия в светлината на развитието на макрорегионалните стратегии да обърне специално внимание на:

— стриктното спазване на принципите на многостепенното управление в органите, отговарящи за консултациите, разработването, изпълнението и мониторинга на макрорегионалните стратегии;

— изготвянето на механизми за проследяване и на финансови програми, които, основавайки се на стратегии и на местни и регионални планове за развитие, да гарантират подход на различни равнища, за да развият тези макрорегиони и като „териториални клъстери“;

— структурното включване на регионалните и местните власти в окончателното изграждане на посочените стратегии, с цел да се предотврати възможната концентрация на управлението на национално равнище;

— представянето на европейската добавена стойност на въпросните стратегии, по-специално в рамките на Бялата книга;

Изграждане на единния пазар в партньорство

55. приема положително дванадесетте лоста за растеж, конкурентоспособност и социален напредък, предложени в Акта за единния пазар, и подкрепя искането на Съвета, който подчерта необходимостта от укрепване на управлението на единния пазар, приканвайки Европейската комисия да продължи действията си в тази посока ⁽²²⁾;

56. отбелязва, че Европейският парламент в Доклада си относно управлението и партньорството за единния пазар

⁽²⁰⁾ Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите „Нови перспективи за преразглеждане на регламента за ЕГТС“ - CdR 100/2010 fin.

⁽²¹⁾ Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите „Нови перспективи за преразглеждане на регламента за ЕГТС“ - CdR 100/2010 fin.

⁽²²⁾ Заключение на Съвета относно Акта за единния пазар – приоритети за възстановяване на единния пазар – 3105-а сесия на Съвета по икономически и финансови въпроси, Брюксел, 12 юли 2011 г. Становище на Комитета на регионите относно „Акт за единния пазар“ - CdR 330/2010 fin.

посочва, че „правилата на единния пазар често се прилагат от местните и регионалните органи; призовава Комисията и държавите-членки допълнително да развиват и разширяват партньорството с местните и регионалните органи от политиката на сближаване към политиките в областта на единния пазар“ ⁽²³⁾;

57. ето защо настоява да се осигури проследяване на цялостното прилагане на Акта за единния пазар, с цел да се гарантира последователността на инициативата и да се изгради единният пазар в партньорство; смята, че такава задача следва да се изпълнява от Платформата за наблюдения на стратегията „Европа 2020“, сред чиито компоненти е и даването на нов импулс на изграждането на единния пазар;

58. подчертава приноса на отлчието „Предприемчив европейски регион“, което присъжда за разработване на стратегическа визия за интегрирано териториално развитие, изградена по-специално около принципите на Small Business Act ⁽²⁴⁾, и отправя искане за създаване на партньорства (Small Business Act Partnerships) за изпълнение на Акта за МСП на регионално равнище и за въвеждането на „SBA пратеници“ (SBA envoys) на национално равнище, както и на регионално/териториално равнище, и предлага да бъде включен в консултативната група SBA, която ще бъде създадена;

59. подчертава отново необходимостта от включване на местните и регионалните власти, и особено на регионите със законодателни правомощия, в механизмите за участие, с цел оптималното въвеждане и прилагане на законодателството относно единния пазар;

Бъдещите политики по околна среда, изменение на климата, енергетика ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾

60. приканва настоятелно международните институции и Европейския съюз да отчетат добавената стойност, която местните и регионалните власти предлагат в общото управление на околната среда и устойчивото развитие, включително прилагането на многостранните споразумения за опазване на околната среда, като Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (РКОНИК), Конвенцията за биологичното разнообразие (КБР) и Програмата Rio+20 за екологосъобразна икономика и управление на устойчиво развитие ⁽²⁷⁾;

⁽²³⁾ Доклад относно управлението и партньорството в рамките на единния пазар (2010/2289 (INI).

⁽²⁴⁾ Проектостановище на Комитета на регионите относно „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“ - CdR 151/2011 rev.1.

⁽²⁵⁾ Вж. подробни препоръки, изложени в прогнозното становище на КР CdR 164/2010 fin относно „Ролята на регионалните и местните власти в бъдещата политика в областта на околната среда“ и как да се прилага многостепенното управление през всички етапи от създаването на политиката в областта на околната среда.

⁽²⁶⁾ Вж. и Бялата книга на Комисията „Пътна карта за постигането на Единно европейско транспортно пространство — към конкурентоспособна транспортна система с ефективно използване на ресурсите“ - COM(2011) 144 окончателен.

⁽²⁷⁾ Становище на Комитета на регионите относно „ЕС и международната политика в областта на биологичното разнообразие след 2010 г.“ CdR 112/2010 fin, Становище на Комитета на регионите относно „Международната политика в областта на климата след конференцията от Копенхаген“ CdR 245/2010 fin, проектостановище на Комитета на регионите относно „Приноса на местните и регионалните власти в ЕС към конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие 2012 (Rio+20)“ CdR 187/2011 rev. 1.

61. счита, че конструктивният начин за взаимно съдействие между местното и националното равнище по мерките за адаптиране към изменението на климата е чрез споразумения, насочени към резултати, в които отделните равнища на управление да могат на доброволна основа да се задължават да работят за смекчаване на изменението на климата и заедно се ангажират и са съвместно отговорни за своя принос ⁽²⁸⁾;

62. отбелязва нарастващото значение на секторните и между-секторните енергийни и климатични пактове между регионите и предприятията. Тези пактове следва да бъдат специално насърчени, с цел възможно най-бързо да се развият и прилагат нисковъглеродни технологии в партньорство между политиките на изборна длъжност на местно и регионално равнище и малките и средни предприятия (МСП);

63. отбелязва, че градските зони произвеждат 75% от емисиите на въглерод и подчертава, че едно ефективно глобално действие изисква подход на многостепенно управление, което да включва координация на усилията между местното, регионалното, националното и наднационалното равнище на управление, въз основа на принципа на субсидиарност. В тази връзка подчертава, че един „Териториален пакт на регионалните и местните власти за стратегията Европа 2020“ би бил ефективен инструмент за борба с изменението на климата;

64. подчертава необходимостта от внимателна преценка на въздействието на стратегическите насоки и законодателните механизми, свързани със стратегията „Енергетика 2020“, върху административните и финансовите тежести за местните и регионалните власти, както и от това, да се следи за спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност, като подкрепя горещо създаването на новаторски инструменти за изпълнението на стратегията ⁽²⁹⁾;

65. потвърждава ангажимента си към Конвента на кметовете в подкрепа на общата цел за намаляване на емисиите на CO₂ и препоръчва тематичното ѝ разширяване освен към намаляване на емисиите на CO₂, и към други области на устойчивата икономика, като управлението на водите, както и географското ѝ разширяване в рамките на Съюза за Средиземноморието и Източното партньорство към политическите платформи, които е инициирал, а именно - Евро-средиземноморската асамблея на местните и регионалните власти (ARLEM) и Годишната конференция на регионалните и местните власти за Източното партньорство (CORLEAP), както и на световно равнище с „Конвента на кметовете Мундус“;

Бъдещата обща селскостопанска политика, политиката в областта на рибарството и морската политика

66. счита, че въвеждането на рамка за многостепенно управление е абсолютно необходимо условие за успешното преработване на ОСП след 2013 г., за да се гарантира включването на местните и регионалните власти в избора на насоките и условията за изпълнение и управление на тази обща политика,

⁽²⁸⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Международната политика в областта на климата след конференцията от Копенхаген“ – CdR 245/2010 fin.

⁽²⁹⁾ Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Ролята на регионалните и местните власти в бъдещата политика в областта на околната среда“ – CdR 164/2010 fin и прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Включване на политиката в областта на изменението на климата в другите политики и бъдещият бюджет на ЕС“ – CdR 104/2011 fin.

както и установяването на синергии между политиката за развитие на селските райони и други политики на ЕС, в частност политиката на сближаване ⁽³⁰⁾;

67. отправя искане да бъде включен пълноценно в подготвителните работи на консултативните групи на Европейската комисия, за да бъде допълнено включването на местните и регионалните власти в етапа предхождащ определянето на общата селскостопанска политика и политиката за развитие на селските райони;

68. счита, че интегрираният подход трябва да е в основата на новата политика в областта на рибарството, с цел да се осигури надеждност на риболова и устойчивата експлоатация на рибните запаси. Приветства децентрализацията на взимането на решения, с цел да се намалят несъответствията, причинени от европейския микро-мениджмънт, прибегвайки в определени случаи до процедурата по комитология и делегирайки, в рамките на общностното законодателство, управлението на определени рибарски дейности на държавите-членки, на регионите и на сектора;

69. призовава за съгласуваност между секторните политики, които се отнасят до използването на морските зони, и за въвеждане на единен европейски фонд за морските дела и рибарството, като се включват в една рамка всички инструменти, съществуващи в тези сектори, и подкрепя създаването на европейска морска платформа, която да обединява местните и регионалните власти и съответните заинтересовани страни, с цел създаването на инструмент, който може да помогне за споделяне на отговорностите и за разпространение на добри практики ⁽³¹⁾;

Изпълнение на Стокхолмската програма с участието на местните и регионалните власти

70. припомня значението на своето участие в изпълнението на плана за действие относно Стокхолмската програма, както и в изготвянето на реда и условията за оценка, с цел да се гарантира по-добро отчитане на опита, постигнат на равнище местни и регионални власти;

71. счита по-конкретно, че приобщаването на местните и регионалните власти към изготвянето на европейска рамка относно законната имиграция, в определянето на мерки за борба с незаконната имиграция, в защитата на основните права на имигрантите и в изпълнението на сътрудничеството за развитие със страните, от които произхождат имигрантите, ще увеличи легитимността на действията на Съюза, при условие че принципът на субсидиарност се спазва стриктно;

72. призовава да се прибегва до оценки на въздействието на териториално равнище, които ще преценят изискванията, наложени на местните и регионалните власти в рамките на мерките с правно приложение, за които е взето решение на европейско или национално равнище;

⁽³⁰⁾ Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Бъдещето на ОСП след 2013 г.“ – CdR 127/2010 fin.

⁽³¹⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Развитие на интегрираната морска политика и на познанията за морската среда до 2020 г.“ – CdR 339/2010 fin.

73. констатира със задоволство, че участието му в годишните междуминистерски конференции по въпросите на интеграцията и приносът му към Европейския форум за интеграцията, към Наръчника на Комисията по въпросите на интеграцията с представяне на добрите практики на местните и регионалните власти, както и в определянето на годишните и многогодишните приоритети на Европейския фонд за интеграцията, доведоха до признаването на многостепенния подход във Втората европейска програма за интеграцията ⁽³²⁾, като се предвиждат:

- „териториални пактове“ между заинтересованите лица от различни равнища;
- участие на местните и регионалните заинтересовани лица в определянето на политиките в областта на интеграцията в рамките на програмите на ЕС;
- укрепване на процесите на консултации в рамките на стратегически срещи с Комитета на регионите;
- изготвяне на набор от гъвкави инструменти, включващ „европейски модули“ за подкрепа на национални и местни политики и практики;

Механизмите на многостепенното управление в подкрепа на стратегията за разширяване на ЕС

74. подкрепя приспособяването на Инструмента за предприемаческа помощ (ИПП), с цел приважането му в съответствие с нуждите на местните и регионалните власти на страните бенефициери, както и с развитието на териториалното сътрудничество, по-специално с инструмента ЕГТС – инструменти с основно значение за укрепването на пеневропейското измерение на многостепенното управление;

Политиката за съседство, укрепена чрез многостепенното управление

75. припомня, че Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) и Конференцията на регионалните и местните власти на страните от Източното партньорство (CORLEAP) обединяват представители на местните и регионалните власти от Европейския съюз и от страните от Съюза за Средиземноморието от една страна, и на Източното партньорство - от друга, допълвайки институционалната рамка на тези два процеса;

76. смята, че многостепенната демокрация и приобщаващият подход са задължителни предпоставки за успех и отбелязва, че тези две политически инициативи, които засилват териториалното измерение на политиката за съседство, отговарят на необходимостта от ясна подкрепа, с цел въвеждането на устойчиви политически и административни структури на местно и регионално равнище, ефективното използване на финансовите инструменти и създаването на механизми за насърчване на икономическото, социално и териториално развитие на страните партньори, благодарение, по-специално, на заслугите на междурегионалното сътрудничество;

77. се мобилизира, така че ARLEM да допринесе съществено за управлението на Съюза за Средиземноморието, като по този начин позволи на местните и регионалните власти от трите бряга да участват в политическия диалог, провеждащ се в различните

му органи и да се възползват от достъпа до механизмите и инструментите, създадени с цел засилване на сътрудничеството;

78. изразява желание в процеса на консолидация на институционалната платформа, създадена с CORLEAP, да установи постоянен диалог с Европейската комисия и страните партньори, с цел намиране на конкретните начини, които да позволяват на местните и регионалните власти на страните от Източното партньорство да участват в работата на четирите платформи на партньорство, да се включат в подготовката на споразуменията за асоцииране, на стратегическите документи и на плановете за действие и по-специално да прилагат и оценяват националните индикативни програми;

Многостепенното управление в глобализацията: перспектива за нови динамичности

79. защитава териториалния подход при преразглеждането на европейската политика за развитие и засиленото участие на местните и регионалните власти в рамките на целите на хилядолетието ⁽³³⁾; в тази връзка набляга на необходимостта от подкрепа, която трябва да бъде оказана за развитие на техническия и финансов капацитет на местните и регионалните власти на страните партньори;

80. отчита добавената стойност на децентрализираното сътрудничество и по-специално на инициативи, като „Конференция по децентрализирано сътрудничество“, чиято цел е да се улесни обменът и политическият диалог между местните и регионалните власти на ЕС, развиващите се страни и институциите на ЕС; Портала на децентрализираното сътрудничество и борсата на децентрализираното сътрудничество – механизми, които би трябвало да бъдат укрепени в рамките на институционално сътрудничество на европейско равнище;

81. отбелязва със задоволство, че значителният принос на много международни организации в процеса на консултации във връзка с Бялата книга относно многостепенното управление ⁽³⁴⁾ показва до каква степен те се интересуват от този подход на равнището на Европейския съюз, за да развият териториалното измерение на своите действия и да създадат партньорства в други региони по света, които ще спомогнат за взаимното допълване на секторните политики;

82. в контекста на утвърждаването на ролята на местните и регионалните власти в механизмите на световното управление подчертава:

- тенденцията за по-добро отчитане на териториалното отражение на глобализацията върху регионалните и местните власти, по-специално посредством международните организации, и поставянето на началото на размисъл относно глобална политика за балансирано развитие и териториално сближаване в световен мащаб ⁽³⁵⁾;
- уместността на парадипломация на равнище местни и регионални власти, по-специално дипломацията на градовете, и дипломацията, упражнявана от регионите със законодателни правомощия;

⁽³³⁾ Становище на Комитета на регионите и Зелена книга на Европейската комисия относно „Политиката на ЕС за развитие в подкрепа на приобщаващия растеж и устойчивото развитие – Повишаване на въздействието на политиката на ЕС за развитие“, CDR 408/2010 fin.

⁽³⁴⁾ Доклад за проведена консултация относно Бялата книга на Комитета на регионите относно многостепенното управление – CDR 25/2010 fin.

⁽³⁵⁾ Вж. дейността на асоциация „Глобален форум на Асоциации на региони“ (FOGAR).

⁽³²⁾ Предложение на Комисията „Европейска програма за интеграция на гражданите на трети страни“ – COM(2011) 455 окончателен.

— приноса на диалога и обмяната на опит с други големи регионални пространства, притежаващи камара на поднационално равнище, като Западноафриканския икономически и паричен съюз (УЕМОА) или регионалната камара на МЕРКОСУР;

— съществуването на нови пътища на сътрудничество и политически диалог, предложени на Комитета на регионите и местните и регионалните власти от някои международни организации (ОИСР, МОТ, Програмата на ООН за околна среда (ЮНЕП), Програмата за развитие на Организацията на обединените нации (UNDP) и Програмата ООН UN-NAVIAT, ЮНЕСКО, ФАО и др.)⁽³⁶⁾;

83. вследствие заключава, че констатираната тенденция към децентрализация и утвърждаване на влиянието на участниците от поднационално равнище в световната общност водят до тяхното включване в механизмите на управление на глобализацията и по този начин улесняват появяването на нов вид мултилатерализъм;

Г. Нови етапи за затвърждаване на прилагането на многостепенното управление

84. поде инициативата да изготви „Отчет на резултатите в областта на многостепенното управление“ на равнище Европейски съюз, чрез който ежегодно ще се допринася за измерването до каква степен основните принципи и механизми на този начин на управление се вземат под внимание в политическия цикъл на Европейския съюз, като се съсредоточава върху териториалното измерение на анализирани политики и стратегии. В първото издание бяха посочени отбелязаният напредък и установените пречки в рамките на европейския процес на вземане на решения по отношение на четири стратегии и политики с определящо значение за политическата програма на Европейския съюз за 2010 г., а именно – стратегията „Европа 2020“, енергийната стратегия за периода 2011–2020 г., Стокхолмската програма и Пролетната програма⁽³⁷⁾;

⁽³⁶⁾ Комитетът на регионите отново подчертава, че чрез срещата на високо равнище „Рио+20“ следва да се връчи мандат на UNEP или на Съвета за устойчиво развитие, за създаването на постоянен комитет за поднационалните и местните власти като нова структура, която ще отразява по правдив начин многостепенното управление и ще осигурява един постоянен механизъм за консултиране и сътрудничество с поднационалните и местните власти по света. Комитетът на регионите би могъл да послужи за модел в това отношение. Също така в рамките на т.нар. Конвенции от Рио на ООН беше признат в по-голяма степен специалният статут на поднационалните правителствени и местни власти на правителствени институции, включително бяха признати като „правителствени заинтересовани страни“ в споразумението от Канкун. На COP 10 по КБР страните приеха Решение X/22 „План за действие за поднационалните правителства, градовете и другите местни власти“, което е обещаващо. КР многократно е подчертавал, че поднационалните правителства и местните органи на властта трябва да имат място в институционалната рамка за устойчиво развитие, успоредно с националните правителства и органите на ООН. В проектостановището си CoR 187/2011 rev.1 относно „Приноса на местните и регионалните власти в ЕС към конференцията на ООН по въпросите на устойчивото развитие 2012 (Рио+20)“ КР изразява съжаление, че въпреки тяхната специфична роля в управлението, в настоящата международна структура за управление тяхното представителство в органите на ООН често е наравно с гражданското общество и предприятията като други по-големи групи.

⁽³⁷⁾ Преразгледаното становище, което ще бъде внесено за приемане в Комисия CIVEX, ще съдържа съответните резултати от първото издание на този отчет, основаващо се на проучване на Европейския институт по публична администрация (EIPA).

85. Отбелязва във връзка с първата таблица за отчитане на резултатите, че:

— разработената методология⁽³⁸⁾ разкрива спешната нужда от система на многостепенно управление на институционалното равнище на ЕС, където информацията е постоянна и се предоставя (предимно) по открит и прозрачен начин, където механизмите за консултация обичайно са създадени и обхващат всички равнища и др. Все пак в оценката на допълнителните практики и механизми на многостепенното управление са установени значителни пропуски. Това се отнася по-конкретно до употребата на механизми и новаторски инструменти, които претворяват изискванията на многостепенното управление в съдържанието на политиките;

— „по отношение на сравнителна таблица за отчитане на резултатите, политическият процес по изготвянето на стратегията „Европа 2020“ постигна най-високия общ резултат. Това означава, че са открити практики, които съответстват в по-голяма степен на показателите за многостепенно управление, създадени за оценка на качеството на многостепенното управление. Най-нисък резултат получи многостепенното управление в рамките на Пролетния пакет 2010 по Целите на хилядолетието. По-специално тук, липсата на прозрачност за процеса на участие на заинтересованите страни затрудни оценката и доведе до нисък резултат. Като цяло, всяко едно от четирите политически досиета има очевиден потенциал за подобряване на практиките за многостепенно управление⁽³⁹⁾;

⁽³⁸⁾ Определени са шест категории в две глави с конкретни практики за многостепенно управление (I. Процедури: Информация & консултация; Участие на заинтересованите страни и капацитет за отговор; II. Съдържание на политиките на ЕС: Териториална/интегрирана/местна политика; Механизъм за интелигентно регулиране и Новаторски механизми за прилагане и партньорство). Това, което може да се определи като „добра практика“ във връзка с тези шест практики по отношение на общите принципи и цели на многостепенното управление също е определено и са създадени показатели за измерване или оценка на прилагането на практиките.

⁽³⁹⁾ По отношение на различните резултати за „процедури“ и „съдържание“, различните подрезултати за категориите групи „процедури“ и „съдържание“ сочат, че с изключение на Пролетния пакет, практиките за многостепенно управление са много по-добре развити в групата „процедури“ (информация/консултация, участие на заинтересованите страни, капацитет за отговор), в сравнение с групата „съдържание“ (новаторски инструменти за прилагане, механизми за интелигентно регулиране, териториален/интегриран подход). И „Европа 2020“, и „Енергия/Климат“ минават минималния праг от 3/6 точки за групата „процедури“. Все пак таблицата за резултатите сочат, че като цяло положителният резултат за „Европа 2020“ е постигнат предимно благодарение на относително високия резултат за нейните „процедурни“ практики за многостепенно управление. Ако разгледаме по-подробно трите компонента на всяка подгрупа, диаграмите от таблицата за резултатите сочат, че с изключение на Пролетния пакет, сравнително високите резултати за първата подгрупа „процедури“ в сравнение с подгрупата „съдържание“ се обясняват с (много) високите резултати за „Информация/консултация“ и донакъде със задоволителния резултат за „Участие на заинтересованите страни“. Все пак като цяло резултатът за „Капацитет за отговор“ е нисък. Във втората подгрупа „Съдържание на политиките на ЕС“ само „Европа 2020“ постига донакъде задоволителен резултат за „Механизъм за интелигентно регулиране“ и „Новаторски инструменти за прилагане“. Същото важи и за „Енергия/Климат“ и за Пролетния пакет, що се отнася до практиката „териториален/интегриран подход“. Всички останали практики са с относително нисък резултат.

86. смята, че с цел утвърждаване дейността на Комитета на регионите, свързана с наблюдение, на следващата конференция, посветена на субсидиарността, би могло да се обърне особено внимание на прилагането на практика на многостепенното управление, за да се анализират тенденциите, описани в първия доклад и отражението им върху европейския процес на вземане на решения;

87. в следващите месеци ще конкретизира амбицията си за **Харта на Европейския съюз за многостепенното управление**, която ще трябва да доведе до по-голямо участие на местните и регионалните власти в упражняването на европейската демокрация; Процесът на изготвянето ѝ, основаващ се на идеята за приобщаване и участие, би трябвало да създаде благоприятни условия за възприемането ѝ от страна на местните и регионалните власти.

Брюксел, 16 февруари 2012 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

